

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Ekim, Kasım, Aralık 2019

Ezra ve Nehemya

İçindekiler

1	Tarihi Anlamlandırmak: Zerubbabel ve Ezra — 28 Eylül – 4 Ekim	4
2	Nehemya — 5-11 Ekim	12
3	Allah'ın Çağrısı — 12-18 Ekim	20
4	Düşmanlıkla Karşılaşıyor — 19-25 Ekim	28
5	Yasa'nın Ruhu İhlal Ediliyor — 26 Ekim–1 Kasım	36
6	Söz'ün Okunması — 2-8 Kasım	44
7	Bizim Bağışlayan Allah'ımız — 9-15 Kasım	52
8	Allah ve Antlaşma — 16-22 Kasım	60
9	Denemeler, Sıkıntılar ve Listeler — 23-29 Kasım	68
10	Rabb'e İbadet Etmek — 30 Kasım – 6 Aralık	76
11	Düşkün İnsanlar — 7-13 Aralık	84
12	Yanlış Kararlarla İlgilenmek — 14-20 Aralık	92
13	İsrail'deki Önderler — 21-27 Aralık	100

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: <http://www.middle-east-publishers.com>

Yazar
Jirí Moskala

Editör (English)
Clifford R. Goldstein

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Lars Justinen

Sayfa Tasarım
Marisa Ferreira

Çeviri
Suha Önder ve Barış Veliöğlü

Redaksiyon
Bilek Güler

© 2019 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelemlerin telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2019 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntuları, aşağıdaki gibidir: (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır.)

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

Candemir. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

Cosmades. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Ezra ve Nehemya'ya göre Müjde

Ezra ve Nehemya az rastlanan, Allah merkezli, Söz'e bağlı ve Ruh'un yönettiği, Allah'ın halkının gönenmesini ve O'nun adının yükseltilerek dünya genelinde duyurulmasını çok isteyen önderlerdi. Onların yaşamları, adanmış, sadakatli kullar olan önderler aracılığıyla Allah'ın neler yapabileceğinin örneğini oluşturdu.

Günahkâr doğalarımız, geliştirdiğimiz alışkanlıklarımız ve kalıtsal özelliklerimiz yüzünden, gerçek, uzun ömürlü değişimleri ancak Allah'ın dönüştürücü Söz'ünü çalışarak ve Kutsal Ruh'un yardımıyla tecrübe edebiliriz. İmanlılar "güçle kuvvetle değil, ancak benim Ruhum'la" (Zek. 4:6) ve Allah'ın vaatlerini iman yoluyla kucaklayarak yaşar (Hab. 2:4), bu sayede ruhsal ve canlı bir yaşama sahip olurlar.

Bu çeyrekliğin dersleri yaşamın karmaşık olduğunu örneklerle açıklıyor. Biz iyi şeyler yapmaya başlar başlamaz engeller ortaya çıkar ve direniş yükselir. Arkadaşlarımız bile aşıktan ya da gizlice bize karşı koyarlar ve hatta düşmanımız olurlar. İyinin karşısındaki engeller ve direnç Şeytan'ın hayatta olduğunu ve günahın gerçek olduğunu gösteriyor. İnsanların Şeytanla savaşması olanaksızdır çünkü kötü bizden daha güçlüdür. Sadece Allah zafer kazanabilir, düşünmeyi kökten değiştirir ve bize dengeli hayatlar yaşamamız için güç verir. Yaşam'ın engelleri değişim için birer fırsattır. Hayal kırıklıkları, biz Allah'ın güçlendirmesiyle her badireyi zafer kazanarak atlattıkça, esaslara odaklanmamıza ve ruhsal büyümemizi hızlandırmamıza yardımcı olabilir.

Ezra kitapçığı da Nehemya kitapçığı da iyimserlikle sonuçlanmıyor. Günah, kolaylıkla ve hızla yayılan ciddi bir meseledir. En büyük zorluk dışarıdan değil, Kendi halkının, O'nun vahyedilmiş iradesine uymayarak, Allah'a sadakatsizlik etmesinden kaynaklanır. Rabb'e sadık kalmak ve O'nun

talimatlarını takip etmekte ısrarcı olmak Allah'ın kilisesi için en büyük sınavdır. Ezra'nın çok doğru anlamış olduğu gibi, değişim için gerekli güce sadece Kutsal yazıları itinayla araştırmakla, kavramakla ve özümsemekle sahip olunabilir.

70 hafta ve 2300 akşam ile sabah peygamberlik sözlerinin başlangıç noktalarının tamamlanması için (ikisi de M.Ö. 457 yılında başlamıştır), Allah büyük bir lütufla müdahale etmiş ve Ezra ile bir grup İsrailinin Yerus alim'e dönmelerine izin vermesi, yolculuklarının güvenliğini sağlaması ve hatta tapınak hizmetleri için gerekli fiziksel ve mali koşulları yerine getirmesi için Kral 1. Artahşasta'yı etkisi altına almıştı (bkz. *Ezra 7:11–28*).

Bu iki kitapçıının anahtar ilahi temaları, Allah'ın tedarigi, sadakati ve antlaşmadır. Halkı dar kafalı, yolunu kaybetmiş, kafası karışmış ve inatçı olmasına rağmen, Allah vaatlerini yerine getirmişti. Kulları aracılığıyla onlara uyusukluk hallerinden uyanarak canlanıp yenilenmeleri için çağrıda bulundu.

“Sürgünden dönenlerin Zerubbabil, Ezra ve Nehemya önderliğinde y r t t ğ  onarım ve yenileme işi, bu dünyanın tarihinin kapanış sahnelerinde gerçekleştirecek olan ruhsal onarım işini resmetmektedir. İsrail'in bakiyesi, düşmanlarının verdiği hasara uğramış, zayıf bir halktı; ancak onlar aracılığıyla Allah, Kendisine ve yasasına dair bilgiyi yeryüzünde korumayı amaçlıyordu. Onlar gerçek ibadetin gözeticileri, kutsal öğütlerin korucularıydılar.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 677.

Ezra ve Nehemya tarihsel olarak birbirleriyle bağlantılıdır ve Allah'ın halkının yaşamlarında çok önemli bir geçiş dönemini kapsarlar. Bu 23 bölüm, tamamlayıcı ve benzer ilahi konuları kapsayan alt birimleriyle birlikte büyük bir öyküyü oluşturur. Bu iki kitabın bileşiminde açığa çıkarılmış olan düzeni dikkatli bir şekilde çalışarak, Allah'ın büyük tarihsel içlerinin ve merhametli önderliğinin farkına varabiliriz.

Bu kitapçıklarda yazan her şeyin *tarih sırasına göre* olmadığını ve bazı bölümlerinin *içerik*  slubunda oluşturulduğunu aklınızda tutun.

Göreceğimiz gibi, Ezra ve Nehemya'nın görevi tapınağı yeniden inşa etmek değil (Ezra'nın gelişinden elli yıldan uzun süre önce, M.Ö. 515 yılında bitirilmiş ve hizmete sunulmuştu), Yerus alim şehrini, onun idaresini ve ulusal bağımsızlığını baştan inşa etmekt —bunların hepsi nihayetinde Mesih'in gelişinin yolunu açıyordu.

Bu  eyreklikte, bizler Allah'ın sözünü çalışırken, Rab, ilham vererek, yüreklerimize dokunarak, düşüncemizi dönüştürerek, sadakatle ve şevkle O'nu takip etmemizi sağlayarak bizi bereketlesin.

Jişi Moskala, Andrews  niversitesindeki Yedinci Gün Adventist İlahiyat Fakültesinin dekanı ve Eski Abit yorumu profesörüdür. Fakülteye 1999 yılında katılmıştır. Andrews  niversitesine gelmeden önce  ek Cumhuriyetinde çeşitli mevkilerde (ordenin pastör, yönetici, eğitmen ve okul müdürü) hizmet vermiştir. Çeşitli ilahiyat topluluklarının üyesidir,  ek dili ve İngilizce bir çok makale ve kitabın yazarı ve editörüdür. Ayrıca Ürdün Tell Jalul bölgesinde çeşitli arkeoloji keşiş gezilerine katılmıştır.

Tarihi Anlamlandırmak: Zerubbabel ve Ezra

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yer. 25:11, 12; Dan. 9:1, 2; Ezr. 4:1–7; Yşa. 55:8, 9; Ezr. 7:1–28.

HATIRLAMA METNİ: “Pers Kralı Koreş şöyle diyor: ‘Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda’daki Yeruşalim Kenti’nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi’ ” (Ezr. 1:2).

Yeremya’nın yazılarında, Allah, halkının yetmiş yıllık Babil sürgününden sonra evlerine döneceğini vaat etmişti. Bu dönüşün gerçekleşmesini mümkün kılmak için Allah’ın aracısı Kral Koreş oldu. Allah tarafından meshedilen Koreş (Yşa. 45:1), M.Ö. 538 yıllarında ülkelerine dönsünler ve tapınağı yeniden inşa etsinler diye Allah’ın halkını özgür bırakan bir kararname yayınladı.

“Yeruşalim için ‘Yeniden kurulacak’, Tapınak için ‘Temeli atılacak’ ” (Yşa. 44:28) diyen (Koreş değil), Allah’tı. Allah, Yeruşalim’in yeniden inşa edileceğine dair güvence vermişti, o yüzden tapınağın inşasına izin versin diye Koreş’in yüreğini uyandırdı.

Allah’ın halkının Rabb’in işlerine olumlu karşılık verdiğini görmek de her zaman umut verici: “Böylece Yahuda ve Benyamın oymaklarının boy başları, kâhinler, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, RAB’bin Yeruşalim’deki Tapınağı’nı yeniden yapmak için gidiş hazırlıklarına girdi” (Ezr. 1:5).

Burada, insanların Allah’ın kudretli ve lütfkâr işlerine olumlu karşılık vermesine bir örnek görüyoruz. Bizim yapabileceğimizin en iyisi, Allah’ın kim olduğunun ve ne yaptığının anlaşılmasıyla, O’nun halkının yararına nasıl da sevgi ile aracılık ettiğinin bilinmesiyle ortaya çıkar.

*5 Ekim Sebte Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Sürgünlerin İlk Dönüşü

Yeremya 25:11, 12 ve 29:10, Daniel 9:1, 2 ayetlerini oku. Sürgünlerin ilk dönüşü ne zaman gerçekleşti? Dönüş ile hangi peygamberlik sözü tamamlanmış oldu?

Rab, Yeremya'nın yetmiş yıl peygamberlik sözünün tamamlanması için, sürgünlerin ilk dönüşüne izin versin diye Koreş'i etkiledi. Yeremya, Yahuda ülkesinin yetmiş yıl boyunca Babillilerin yönetimi altında terk edilmiş kalamış olduğunu (M.Ö. 606/605 ile 537/536 tarihleri arasında bu gerçekleşti) fakat daha sonra tutsakların dönmesi için Allah'ın kapıları açacağını yazmıştı. Daniel, Yeremya'nın yazılarını çalışırken, bu vaat edilmiş dönüşün zamanını geldiğini fark etti.

Daniel kitapçığı 9. bölümde, Daniel çok endişeli çünkü yetmiş yıl neredeyse dolmak üzereydi fakat görünürde hiçbir değişiklik yoktu ve yeni Pers imparatoru da iktidara geçmişti. Üzüntü içinde Allah'a döndü ve merhamet dilenerek vaatlerin yerine getirilmesi için yalvardı. Aynı bölümde (*Dan. 9:24–27*), Allah Daniel'e her şeyi izlediğine ve gelecek için insanların günahları telafi edecek, doğruluğu getirecek ve kurban sistemini tamamlayacak Kurtarıcı ile bir tasarısı olduğuna dair güvence verdi. Yani, Allah, "Daniel, endişe etme" diyordu. "Gerçek Kurtarıcı (İsa) mutlaka geleceği için, seni de şimdi ayrıca kurtaracağım." Kısa süre sonra, Allah Pers kralı Koreş'i tutsakların serbest bırakılması emrini vermesi için harekete geçirdi. Allah vaatlerine her zaman sadıktır (Allah'ın, halkının ülkelerindeki refahını güvence altına almak için nasıl müdahale ettiğini görmek için Daniel kitapçığı 10. bölümü oku.)

Ezra kitapçığı 1. bölümde, Kral Koreş'in İsrail ulusunun Yerusulim'e dönmek ve Rabb'in evini inşa etmekte özgür olduğunu ilan eden bildirisi bulunmaktadır. Emir, M.Ö. 539–537 yılları arasında bir tarihte verilmişti. Koreş, sadece onların gitmesine izin vermekle kalmamış, aynı zamanda Nebukadnessar tarafından çalınmış olan tapınağın asil kapıları da dahil, bir çok armağan ve sunuyla dönmelerini sağlamıştı. Bu olay bize, yıllar önce Allah'ın ayrılma armağanlarıyla insanların yüreklerini kırdattığı, İsraililerin Mısır'ı terk edişini hatırlatıyor. Yahuda'ya ilk dönen topluluk aşağı yukarı 50.000 kişiden oluşuyordu ve büyük ihtimalle diğer ülkelerden kadın ve çocuklar da bu topluluğa dahildi.

Hangi diğer tarihi peygamberlik sözleri tam olarak Allah'ın sözünde vaat edildiği gibi tamamlanmıştır ve bizler bundan Allah'ın geleceği bildiğine ve bizim için olan vaatlerine güvenebileceğimize dair ne şekilde teselli bulabiliriz?

Kralların ve Olayların Gözden Geçirilmesi

İlk dönenlerin oluşturduğu topluluk Allah'ın tapınağını yeniden inşa etme görevini aldı. Tapınağın inşasına karşı gelinmesi konusunu ileriki bir derste işleyeceğiz. Şimdi, tapınağın uzun süren inşası ve Yeruşalim'in yeniden kurulması sürecinde birbirini takip eden Pers krallarını göreceğiz. Ezra ve Nehemya'nın öykülerinin arka planındaki tarihi bilmek çok önemli çünkü bu, ilettikleri mesajın derinlemesine kavranmasını sağlar.

Ezra 4:1-7 ayetlerini oku. Tapınağın inşasına karşı geldiği dönemde hüküm sürmekte olan farklı krallar hangileridir?

Ezra ve Nehemya kitapçılarıyla bağlantılı olan Pers krallarının tarih sırasına göre sıralaması şu şekildedir. İleri M.Ö. 539 yılında Babil'i fethedip Pers İmparatorluğunu kurmuş olan Koreş'tir:

2. Koreş "Büyük" (M.Ö. 559-530)
2. Kambises (M.Ö. 530-522)
1. Darius (M.Ö. 522-486)
1. Xerxes (M.Ö. 485-465) (Ayrıca Ester Kitapçığında Ahaşveros olarak bilinir.)
1. Artahşasta (M.Ö. 465-424)

Bu kitapçıları çalışırken Ezra kitapçığında bu krallardan tarih sırasına göre bahsedilmediğini de asla unutmamamız gerekir. Örneğin Ezra 4:6-24 ayetleri tapınağın inşasına karşı gelinmesi konusuna devam eden beşinci bölümden öncesine yerleştirilmiştir. Yani, Ezra kitapçığı 4. bölümde anlatılan Ahaşveros ve Artahşasta'nın dahil olduğu mektuplar, 1. Darius'la ilgili 5. ve 6. bölümlerde bahsedilen olaylardan daha *sonra* gerçekleşmiştir. Bu sıralama okuyuculara şaşırtıcı gelebilir ve yüzyıllardır insanların kitapçıklarla ilgili yaşadığı kafa karışıklığının da bir kısmı bu durumdan kaynaklanmış olabilir. Bu çeyreklikte ilerlerken, olayların sıralamasını bilmek Ezra ve Nehemya'nın mesajlarını daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

Kutsal Kitap'ta kafanı karıştıran şeylerle ne sıklıkla karşılaşyorsun? Mantıksız gibi görünen şeylerle karşılaştığın zamanlarda bile, Allah'a ve O'nun sözüne güvenmeyi ne şekilde öğrenebilirsin? Bunu yapmanın senin için neden önemli? (Bkz. Ysa. 55:8, 9).

Sürgünlerin İkinci Dönüşü

Ezra 7:1–10 ve 8:1–14 ayetlerinde, Kral 1. Artahşasta'nın Ezra'nın Yerusolım'e dönmesine ve yanında dönmek isteyen herkesi götürmesine izin verdiğini görüyoruz (M.Ö. 457 senesi). Kral ve Ezra arasındaki ilişki ya da Ezra'nın onun için çalışıp çalışmadığı hakkında pek bir şey bilinmiyor. Ezra 8. bölümde, dönenlerin ailelerinin başları ilk önce rahipler, daha sonra kral soyu, en son da Yahudi halk tabakası olacak şekilde listeleniyor. Özellikle on iki ailenin belirtilmiş olması, bunun İsrail'in on iki kabilesinin bir hatırlatması olduğu izlenimini veriyor.

Metinde 1500 erkek listelenmiş, bu da kadın ve çocuklar sayıldığında toplamda aşağı yukarı 5000 ya da 6000 kişi oldukları anlamına gelir. Bu, Zerubbabel ve Hoşea ile birlikte dönen ilk topluluğa görece çok daha küçük bir topluluktur.

Ezra 7:1-10 ayetlerini oku. Ayetler bize Ezra hakkında ne söylüyor?

Ezra, rahip mirasına sahip bir yazmandır. Rahipliği, İsrail ulusunun ilk rahibi Musa'nın erkek kardeşi Harun'un soyundan geldiği içindir. Ezra kitapçığında kaydedilmiş olan öyküler ve bir o kadar da Yahudi geleneği sayesinde, Ezra'nın adı bugün bile çok yükseklerde yer alır. Ezra, Kral Artahşasta'nın mahkemesinde yazman olarak hizmet verdi mi bilinmiyor; o yüzden Ezra'nın bir yazman olarak tarif edilmesi onun önceki sorumluluklarına ya da Yahuda'ya varması sonrasında kullanmaya başladığı yeteneklerine işaret ediyor olabilir. Fakat kral onu yolculuğun önderi olarak gönderdiğine göre, Ezra'nın Artahşasta için önemli görevlerde çalışmış olduğu belli.

Ezra 7:6 ve 10 ayetlerinde, ondan “bilgin” ve “adanmış” yazman ya da öğretmen diye bahsediliyor. “Bilgin” kelimesi tam olarak “hızlı” anlamına gelir ve kişinin bilgiyi kavrama ve zihninde yerleştirme konusunda hızlı olduğuna işaret eder. Ezra'nın kafası hızlı çalışırdı—Allah'ın yasasına dair sahip olduğu bilgiyle ve zekiliğiyle tanınırdı. Dahası, kralın bir grup İsrailiye Yahuda'ya götürmesi için onu tercih etmiş olması Ezra'nın cesaretinin ve önderlik becerilerinin bir göstergesidir.

Dikkat edin, Ezra yüreğini “RAB'bin Yasası'nı” (Ezr. 7:10) araştırmaya hazırlamıştı. Bu ilkeyi kendi yaşamlarımıza şimdi ne şekilde uygulayabiliriz?

Artahşasta'nın Emri

Ezra 7:11–28 ayetlerini oku. Kralın emrinin unsurları nelerdi? Bu emirler İsrail halkı için neden önemliydi?

Artahşasta'nın emri, Koreş'in ilk buyruğuna benziyor. Kral isteyen herkese, özellikle de rahip sınıfından olanlara, Yerusâlim yolculuğuna çıkmalarını salık veriyor. Murashu tarihi belgelerine göre, Yahudilerin büyük bölümü (Ester'in öyküsünde anlatıldığı gibi) sonunda Pers ülkesinde kalmış olmasına rağmen, atalarının topraklarında yeni bir yaşama başlama fırsatını bekleyen birçokları da mevcuttu. Kral sözlerinin çoğunu Fırat'ın ötesindeki topraklarda bulunan hazine görevlilerine yönlendirdi. Hazine görevlileri, şehri eski haline koymas ve "Rab evini" (Ezr: 7:27 KM) güzelleştirmesi için Ezra'nın her ihtiyacını karşılamakla yükümlüydü. Sonuçta kral, Ezra'yı yargı sistemini kurarak Rabb'in Yasası'nın ve aynı zamanda ülkenin yasasının düzgün bir şekilde yerine getirilmesiyle görevlendirdi. Bu buyruğun meydana getireceği düzen ve sistem, her topluluğun önemli unsurlarını oluştururdu. Dahası, kral Ezra ve İsraililerin ülkelerini yeniden inşa etmelerini kolaylaştırdı.

Kralın, kentin ve tapınağın yeniden inşasıyla ilgilenmesi, onun da Ezra'nın Rabb'i'ne iman edenlerden olduğunu mu gösteriyor? Artahşasta, Allah'tan "Yerusâlim'de konut kuran İsrail'in Tanrısı" (Ezr: 7:15) diye bahsediyor. Kralın İsrail'in Tanrısından bahsederken kullandığı terimler, onun Rabb'i armağanlarla yatıştırılması gereken yerel ilahlardan bir diğeri gibi gördüğüne işaret ediyor. Bu yerel ilahın kendisine ve oğullarına karşı kızgın olmasını istemiyordu (Ezr: 7:23). Ayrıca, M.Ö. 457 yılının Mısırlıların Pers yönetimine karşı baş kaldırdığı yıl olduğunu bilmeliyiz; yani kralın uzlaşmacı hareketlerinin, Yahuda eyaletinin bağıllığını kazanma amacına yönelik olması muhtemeldir.

Maalesef, kralın hem Ezra hem de Nehemya ile olan ilişkisi onu Allah'a iman eden biri yapmadı. En azından yazılarda öyle olduğunu düşündürecek bir bilgi bulunmuyor. Bu da demek oluyor ki, Rab yeryüzünde Kendi istediğini gerçekleştirmek için ihtida etmemiş kişileri bile kullanabilir.

Çok fazla acı ve kederin içindeyken bile, burada görüldüğü gibi Allah'ın dünya üzerindeki egemenliğine güvenmeyi nasıl öğrenebiliriz?

Saygınlık ve Eğitim

Ezra 7:6 ve 10 ayetlerini oku. Bu ayetler düzgün dini eğitimin önemi ile ilgili bize ne öğretiyor?

Ezra'nın Allah'a samimi bağlılığı ve Allah'ın Sözü'nü çalışma, uygulama ve öğretmedeki kararlılığı (*Ezr. 7:6, 10*) onu İsrail'de daha büyük bir göreve hazırladı. Kutsal yazılarda onun kendisini Allah'ın Yasa'sını çalışmaya, hayata geçirmeye ve öğretmeye adanmış bir kişi olarak tanımlıyor.

Ellen G. White önemli bir bilgi veriyor: “Harun'un soyundan gelen Ezra rahiplik eğitimi görmüş, buna ek olarak Med–Pers krallığındaki sihirbazların, astrologların ve bilgelerin yazılarına aşina olmuştu. Ancak ruhsal durumundan hoşnut değildi. Allah'la tam bir uyum içinde olmayı arzuluyordu; ilahî isteği yerine getirecek bilgeliği arzuluyordu. Böylece 'kendini Rabb'in Yasası'nı inceleyip uygulamaya... ada[dı].’ Ezra 7:10. Bunun sonucunda, peygamberlerin ve kralların yazılarında kaydedilen Allah halkının tarihini dikkatle araştırmaya kendini verdi. Rabb'in Yerusulim'in yıkılmasına ve Kendi halkının putperest bir ülkeye tutsak olarak götürülmesine neden izin verdiğini öğrenmek amacıyla Kutsal Kitap'ın tarihsel ve şiirsel kitapçıklarını inceledi.”—*Peygamberler ve Krallar*, s. 608.

“Ezra'nın Kutsal Yazılar'ı araştırmaya yönelik ilgiyi canlandırma gayretleri, Kutsal Metinleri korumaya ve çoğaltmaya yönelik ömür boyu süren itinalı çalışmasıyla süreklilik kazandı. Yasanın bulabildiği tüm nüshalarını topladı, bunların kopyalarını yazdırarak dağıttırdı. Bu şekilde çoğaltılan ve pek çok kişinin eline verilen pak söz, paha biçilemez değerde bir bilgi sağladı.”—*Sayfa 609*.

Ezra putperestlerin yöntemlerini öğrenmiş olmasına rağmen onların doğru olmadığını görmüştü; o yüzden gerçeği gerçeğin kaynağından öğrenmeye çalıştı, o da Allah'ın Sözü ve “Rabb'in Yasa'sıydı”. Dünyasal okullarda öğrendiklerinin büyük bölümünü unutmak zorundaydı çünkü şüphesiz, onların öğrettiklerinin çoğu yanlıştı. Sonuçta “büyüğülerin ve yıldızbilimcilerin yazıları” onun ne kadar işine yarayacaktı?

Aynı şekilde, bugün bile dünyadan bize öğretilenlerin bir çoğunu unutmaya ihtiyacımız olabilir mi?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Prophets and Kings [Peygamberler ve Krallar]* kitabından “*Ezra, the Priest and Scribe [Ezra, Kâbin ve Yazıcı]*” s. 607-617, bölümünü oku.

Ezra'nın gayretli çalışmasını göz önünde bulundurun: “Ezra Allah'ın sözcüsü olarak, çevresindekileri göğü yöneten ilkelerle eğitti. Hayatının geri kalan yıllarında, gerek Med–Pers kralının sarayının yakınında, gerek Yeruşalim’de olsun, başlıca işi öğretmenlik oldu. Öğrendiği gerçekleri başkalarına ilettikçe çalışma kapasitesi arttı. Dindar ve gayretli bir adam oldu. Kutsal Kitap gerçeğinin günlük hayatı asilleştirme gücüne dair, Rabb’in dünyaya karşı tanığı oldu.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 609.

“Günümüzde sürdürülecek olan reform işinde, Ezra ve Nehemya gibi, günahı mazur göstermeyecek ya da örtbas etmeyecek ve Allah'ın şerefini savunmaktan kaçınmayacak adamlara ihtiyaç vardır. Bu görevin yükünü üstlenmiş olanlar yanlış yapıldığında susmayacak, kötülüğü sahte sevgi kisvesiyle örtmeyeceklerdir. Allah'ın insanlar arasında ayırım yapmadığını ve birkaç kişiye gösterilecek sertliğin birçoklarına gösterilen merhamet anlamına gelebileceğini hatırlayacaklardır. Ayrıca, kötülüğü azarlayan kişide Mesih'in ruhunun her zaman tezahür edeceğini de hatırlayacaklardır.”—Sayfa 675.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Evet Rab bize bir çok harika vaatte bulundu. Fakat aynı zamanda Allah bize Kendisini zorlamaz. Kendi yaşamlarımızda O'nun vaatlerinin tamamlanmasına engel olan hangi seçimleri yapıyor olabiliriz?
- ❷ Daniel 9:1–23 ayetlerindeki duayı oku. Bu duada, kendi deneyimine kişisel bir şekilde uygulanabilecek hangi ilkeleri görüyorsun. Yani, Daniel ne yapıyordu, tavrı nasıldı ve ne istiyordu? Bu duada bugün bize uygulanabilecek başka ne görüyorsun?
- ❸ Perşembe gününün dersinde, Ellen G. White ahntısında Allah'ın Söz'ünün Ezra'nın hizmetinde ne kadar merkezi olduğunu ve Ezra'nın onu insanlar arasında yaymak için ne kadar gayretle çabaladığını okuduk. Bizler için, buradan alabileceğimiz, Allah'ın Sözü'nün yaşamlarımızda ve kilisemizde ne kadar merkezi olması gerektiğine dair çok bariz ve önemli ders nedir?

Asit Saldırısı

Andrew McClesney, Adventist Müjdeleme

Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ndeki bir Pazar kilisesinin pastörü Banza Mwela, Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde vaftiz olacağı gün karısı ve oğlu üstüne asit dökünce neredeyse ölüyordu.

Fakat yüzü tamamen yanan Banza hayata tutundu ve bugün bir gönüllü Adventist pastör olarak sunduğu kuvvetli tanıklıkla büyük kalabalıkları İsa'ya çekiyor.

Banza "Yedinci Gün Adventist ailesine ait olduğum için ve şeytan yenildiği için Rabb'e hamdolsun" dedi.

Hikaye Ekim 2013'te, Banza güneydoğudaki Likasi kentinde düzenlenen bir müjdeleme kampanyasına katıldığında başladı. Banza, Adventist öğretilerini daha iyi öğrenme hevesiyle, bölgedeki Philip Lemon Üniversitesi'nin pastör eğitimi programına katıldı.

Banza vaftiz olacağı gün, İsa'nın gücünü anlatan bir ilahiyi sevinçle söyleyerek evine döndü. Eve girer girmez yetişkin oğlu üstüne atıldı ve elindeki bir kova dolusu sülfürik asiti bedenine ve yüzüne doğru fırlattı. Gözleri kararan ve acıyla yanan Banza, verdiği yerde kıvrandı ve ızdırarla feryat etti.

Doğu Kongo Birlik Hizmeti başkanı Robert S. Muhune'nin dediğine göre, Banza kendi kiliselerinden ayrıldığı için öfkeden deliye dönen karısı ve oğlu böyle bir saldırı planlamış ve Banza'nın orada ölmesini ummuşlardı.

"Ama neyse ki bir mucize gerçekleşti" dedi Muhune. "Adam ölmedi."

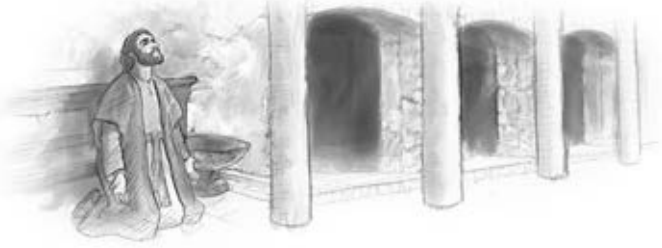
Komşuları Banza'nın çığlıklarını duymuşlardı ve onu aceleyle hastaneye yetiştirdiler.

Doktorlar onun kurtulabileceğinden ümitli değillerdi. Bir gözünü ve kaybetmişti ve derisinin büyük bir kısmı yanmıştı. Haftalarca yoğun bakımda yattı, şimdi bile deri greftleme ve diğer rekonstrüktif estetik ameliyatlar devam ediyor. Adventist dünya kilisesi bu pahalı ameliyatların masraflarının karşılanmasında yardımcı oldu.

Banza'nın karısı ve oğlu o saldırıdan sonra ortadan kayboldu ve henüz bir haber yok.

Banza (solda) hâlâ acı içinde olsa da, çok az bir zamanını hasta yatağında geçiriyor. Tanıklığını kiliselerde ve kamp toplantılarında sürekli paylaşıyor. Kendi hikayesini paylaşırken okuduğu Yeşaya 43:1-3 en sevdiği Kutsal Kitap ayetleri: "Ey Yakup soyu, seni yaratan, ey İsrail, sana biçim veren Rab şimdi şöyle diyor: 'Korkma, çünkü seni kurtardım, seni adınla çağırdım, sen Benimsin. Suların içinden geçerken seninle olacağım, ırmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, alevler seni yakmayacak. Çünkü senin Tanrın, İsrail'in Kutsalı, Seni kurtaran Rab Benim. Fidyen olarak Mısır'ı, sana karşılık Kûş ve Seva diyarlarını verdim.'"

Nehemya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Nehemya 1-2, Yas. 7:9, Mez. 23:1-6, Say. 23:19.*

HATIRLAMA METNİ: “Bunları duyunca oturup ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç tutup Göklerin Tanrısı'na dua ettim: ‘Ey Göklerin Tanrısı RAB! Yüce ve görkemli Tanrı! Seni sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın’” (*Nehemya 1:4, 5*).

Bu tarihe kadar, Allah'ın İbrani ulusuna karşı vaatlerinin en azından kısmi olarak yerine getirilmesi kapsamında, iki tutsak topluluğu Yahuda'ya dönmüştü.

Fakat Allah'ın hazırladığı bir sürgün grubu daha vardı. Son tutsak topluluğu bir sorunu çözmekle görevlendirilmişti. İlk iki topluluk Yerusulim'i yeniden inşa etmek ve bu planın bir parçasını tamamlamak amacıyla tapınağı bitirmek için dönmüş olsalar da, inşaatın kalanı çevre uluslardan yükselen itirazlar sebebiyle iptal edilmişti. Civar bölgenin halkları, İsraililerin kenti ve kent surlarını inşa etmesini istemiyordu çünkü İsraililerin bir zamanlar oldukları gibi güçlü bir ulus olabileceğinden korkuyorlardı (*Ezr. 4:6-24*). O yüzden, İsraililerin dönüşü bir tehdit olarak görüldü ve durdurulmaları amaçlandı. Fakat Allah halkını, gerçekleştireceğiniz diye çağırdığı işi yapma sürecindeyken onları terk etmek için çağırmamıştı.

O yüzden, isteğini gerçekleştirecek ve hedeflerini tamamlayacak başka bir adamı hazırlıyordu. Onun adı Nehemya idi. Ona ve Rab için yaptığı işlere bakacağız.

**12 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Kötü Haber Nehemya'ya Ulaşır

Nehemya kitapçığı da kısmen Daniel kitapçığı gibi başlar (*Dan. 1:1, 2 ayetlerini oku*), kötü haberle. Evet, birçokları atalarının topraklarına geri dönmüştü fakat orada işler onlar için çok da iyi gitmiyordu.

Nehemya 1:1-4 ayetlerini oku. Nehemya neden o kadar sıkıntılıydı? Aldığı kötü haberi nasıl karşıladı?

Yıllar önce esir alınmış olan bazı Yahudiler, Pers İmparatorluğunun dört yönetim merkezinden biri olan Sus'a getirilmişlerdi. Nehemya, oradaki kraliyet sarayında saki olarak hizmet veriyordu. "Kardeşlerimden Hanani" ifadesinde muhtemelen bir kankardeşten bahsediliyor çünkü Nehemya 7:2 ayetinde Hanani'den benzer şekilde fakat daha aileye ait biriymiş gibi bahsediliyor, ama tabii ki sadece bir İsraili kardeşten bahsediliyor da olabilir. Hanani ile olan konuşmaları muhtemelen Ezra'nın Yeruşalim'e dönüşünden 13 yıl sonrasına denk gelen M.Ö. Kasım-Aralık 445 tarihlerinde gerçekleşti. Hanani Yeruşalim'deki durumun çok kötü olduğunu bildiriyor. Halk Yeruşalim'i inşa etmeyi başaramamıştı ve düşman kent surlarını yıkarak onu savunmasız bırakıp perişan etmişti.

Nehemya Samiriyelilerin kentin surlarını yıkmış olduğuna dair söylentileri daha önceden duymuş olabilirdi fakat o ana kadar kesin cevaplara sahip değildi. Üstüne, Kral Artahşasta'nın kendisi ırmağın ötesindeki halkların şikâyeti sonrasında, inşaat sürecini durdurarak dönenlerin umutlarını kırmıştı.

Tapınağın yeniden inşası tamamlanmış olmasına rağmen, tam olarak işlerliği sağlanmamıştı çünkü tapınak hizmetini görececek kişiler Yeruşalim'de yaşayamıyordu. Durum Nehemya'yı çok üzmüştü ve öğrendiği haberlerden çıkardığı anlam ruhuna işlemişti: Tam olarak bunun için dönmüş olmalarına rağmen, Yahudiler Allah'ı yüceltmemişlerdi. Onun yerine düşmanlarından ve itirazlardan korktukları için Allah'ın evini ve Kutsal Kenti ihmal etmişlerdi.

Bu yüzden Nehemya hemen Allah'a döndü. Yahuda halkının imanlarının yetersizliğinden şikâyet etmedi ya da onları korkaklar diye damgalamadı fakat durumu kabulleniyor da değildi. Nehemya sadece dizleri üzerine çöktü, dua etmeye ve oruç tutmaya başladı.

Bu kötü haberler karşısında, Nehemya ağladı, oruç tuttu ve dua etti. Bu, özellikle de deneme zamanlarında Rabb'in yardımına ne şekilde başvurmamız gerektiğine dair bize ne söylüyor?

Nehemya'nın Duası

Nehemya 1:5–11 ayetlerinde bulunan Nehemya'nın duasını oku. Duanın farklı unsurları nelerdir? Neden suçlu olanlarla birlikte kendisini de duaya ekliyor?

1. RAB, sen yücesin ve merhamet sahibisin (*Neb. 1:5*).
2. Beni duy (*Neb. 1:6*).
3. Günahların itiraf edilmesi (*Neb. 1:6, 7*).
4. Vaatlerini hatırla (*Neb. 1:8, 9*).
3. Bizi sen kurtardın (*Neb. 1:10*).
2. Beni duy (*Neb. 1:11*).
1. Rab başarı ve merhamet bahşet (*Neb. 1:11*).

Nehemya'nın duası, Allah'ın yüceliğini, kendilerinin günahkârlıklarını anlatan ve bir yardım çağrısıyla sonuçlanan güzel bir şiir. Dua, Daniel 9. bölümde bulunan Daniel'in duasını anımsatıyor. Nehemya'nın bu duaya aşına olması muhtemeldir. Nehemya'nın duasına yardım çağrısıyla başlamak yerine öncelikle Allah'ın kim olduğunu, yani Yüce ve Müthiş olduğunu ifade etmiş olması dikkate değer. Ayrıca Allah'ın antlaşmasına bağlı kaldığını ve Kendisine sevgi besleyenlere karşı merhamet duyduğunu, sanki Allah'a her zaman güvenilir olduğunu ve şimdi de başka türlü olamayacağını hatırlatırcasına ifade ediyor.

Dua (yukarıda tarif edildiği gibi), merkezde Nehemya'nın Allah'ın vaatlerini dillendirdiği 8. ayetin bulunduğu özel bir yapıya sahip. Nehemya şöyle diyor: "Anımsa!" Başka bir deyişle: Rab, sadakatsiz olduğumuzda bizi savuracağını fakat ayrıca bizi geri getirip her şeyi yeniden kuracağına dair verdiği sözü anımsa. Bunların ilki gerçekleştiğine göre şimdi diğerini tamamlama vakti çünkü biz Sana dönüyoruz. Nehemya Allah'ın vaatlerini talep etmekten ve onları Allah'a hatırlatmaktan korkmuyor. Bu, tabii ki Allah verdiği sözleri bilmediği ya da hatırlamadığı için değil. Tersine, Allah O'nun vaatlerini talep etmedeki istekliliğimizden mutluluk duyar. O, vaatlerine inanmamızı ve onları Kendisine yüksek sesle söylememizi ister. Özellikle de umut yokmuş gibi görüldüğü zamanlarda, Allah'ın bize vaat ettiklerini kelimelere dökerek bu vaatlere duyduğumuz güveni daha da güçlendirebiliriz.

Allah'ın, hemen şimdi kendiniz için talep edebileceğiniz vaatlerinden bazıları nelerdir? Bu vaatleri talep etmekten asla vazgeçmemek neden çok önemli? (Sonuçta, eğer vazgeçerseniz geriye ne kalır?)

Nehemya Konuşuyor

Nehemya 1:11 ayeti, Nehemya'nın kralın sakisi olduğunu söylüyor. Bu bize önemsiz bir görevmiş gibi görünebilir fakat sakiler güçlü etki sahibi kişiler olabilirlerdi çünkü kralla yakın ve sürekli ilişki içindeydiler. Sakiler, kralın hastalanmasını ya da ölümünü engellemek için, onlar için hazırlanan içeceklerin tadına bakarlardı. Herodot, yüksek rütbeli memur sayıldıkları için, Perslilerin sakileri yüksek şerefli kabul ettiklerini belirtiyor. Örneğin Asur kralı Esarhaddon'un sakisi aynı zamanda krallığın başbakanıydı. Yani, Nehemya krallıkta yüksek bir mevkiye sahipti ve krala erişebildiği için Yahuda'nın durumu hakkında kralla konuşma işinde kendisini kullanması için Allah'a yalvardı.

Nehemya 2:1-8 ayetlerini oku. Nehemya'nın duaları ve orucu ne sonuç verdi?

Duaya M.Ö. 444 yılının Nisan ayında cevap geliyor. Hanani ve Yahudilerin Nehemya'ya Yeruşalim hakkında can sıkıcı haberleri getirmesinin üzerinden dört ay geçmişti. Nehemya dört ay boyunca dua edip oruç tutmuştu, her geçen gün ona sanki Allah cevap vermiyormuş gibi görünüyor olmalıydı. Fakat Allah'ın zamanlaması her zaman mükemmeldir. Allah kralı Nehemya'yı dinlemeye ve olumlu karşılamaya hazırlamıştı.

Bir sakinin farklı bir ülkede vali olmak için bir süreliğine görevlerinden azat edilmesi çok sık karşılaşılan bir durum değildi. Allah Nehemya üzerinden konuşarak, kral 1. Artahşasta'yı Nehemya'yı Yahuda bölgesine vali atması için etkiledi. Kraliçeden bahsedilmiş olması bunun büyük olasılıkla özel bir etkinlik olduğunu düşündürüyor çünkü kraliçenin resmi ziyafetlerde bulunması pek alışılmış bir durum değildi. Nehemya kralın peşin hükümlü fikre kapılmasını engellemek için hemen Yeruşalim'den bahsetmiyor, onun yerine kendisi için kişisel bir konu hakkında duygusal bir açıklama yapıyor. Söz konusu yerin neresi olduğunu daha açıklamadan, kral kazanılmıştı.

Nehemya'nın bu saraydaki mevkisi ile Daniel'in Babil'deki mevkisi arasındaki benzerliği ne şekilde görebiliriz? Kralın ona karşı bu kadar olumlu tavır sergilemiş olması, Nehemya'nın kişiliği hakkında bize ne söylüyor?

Nehemya Gönderiliyor

Kral, Nehemya ile ırmağın öte yanındaki yüksek memurlar olan Horonlu Sanballat ve Ammonlu Toviya'ya, Nehemya'nın giriştiği işi başarıyla tamamlamasının yolunu açsınlar diye mektuplar gönderdi. Ayrıca kral, Nehemya'nın kenti, kent surlarını ve tapınağın kapılarını inşa etmesi için gerekli tüm keresteyi sağlaması için orman sorumlusu Asaf'a emir verdi.

Nehemya 2:9, 10 ayetlerini oku. Bu ayetler, Nehemya ve genel olarak tüm Yahudilerin karşılaşacakları düşmanlık hakkında bize ne anlatıyor?

Nehemya Yeruslaim'e 444/445 yıllarında vardı. Nehemya daha herhangi bir faaliyete girişmeden aleyhtarlık hemen baş gösterdi ve valilere iletilen talep sorunlara sebep oldu. Her ne kadar Toviya "Rab iyidir" anlamına gelen bir Yahudi ismi olsa da (Oğlunun adı Jehohanan da "Rab bağışlayıcıdır" anlamına gelen bir Yahudi ismiydi), o Ammon'un bir valisi olarak hizmet veriyordu. Yani, Yeruslaim düşmanlarla çevrelenmişti: Samiriye'nin kuzeyinde kalan bölgenin valisi Sanballat, Ammon'un doğusunda kalan bölgenin valisi Taviya, Edom ve Moav'ı kontrol eden Güney bölgesinin valisi de Arap Gešem'di. Bu bölgenin önderlerinin, ezilenlerin "iyi durumda" olmasıyla ilgilendiği için Nehemya'yı dışlamış olmaları büyük talihsizlik. Zorbalar gözlerini korkuttuklarının mutluluğuna sevinmezler.

Nehemya'nın "önemli bir görev için orada bulunduğunu gösteren askeri bir birlikle Yeruslaim'e gelişi, kent yakınında yaşayan putperest oymakların kıskançlığına yol açtı, bu oymaklar Yahudilere olan düşmanlıklarını sıklıkla onlara zarar vererek ve hakaretler yağdırarak göstermişlerdi. Bu şeytanî işin önde gelenleri bu oymakların belli başlı önderleriydi: Horonlu Sanballat, Ammonlu Toviya ve Arap Gešem. Bu önderler Nehemya'nın hareketlerini başından beri kusur bulmak amacıyla izleyerek, tasarılarını boşa çıkarmak ve çalışmasını engellemek için ellerinden geleni artlarına koymadılar."— Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 635.

Allah tarafından O'nun isteğini gerçekleştirmeye çağrılan kişilerin düşmanlıkla karşılaştığı başka hangi kutsal kitap öyküleri bulabilirsin? Cevabını Sebt günü derste söyle.

Nehemya Görevi için Hazırlık Yapıyor

Rabb'in Nehemya'yı bu görev için çağırduğuna ve tüm ihtiyaçlarını karşılayacak olduğuna şüphe yoktu. Allah'ın vaatleri ve O'ndan gelen çağrının açıklığıyla donanmış olan Nehemya işe koyuldu. Fakat dikkatlice ve duayla ilerliyordu. Diğer bir deyişle, Allah'ın kendisinin yanında olduğunu bilmesine rağmen, bu bilgi onu yapacaklarını derinlemesine düşünmekten alıkoymuyordu.

Nehemya 2:11-20 ayetlerini oku. Suru yeniden inşa etme işine hazırlık için Nehemya ne yapıyor?

Önderlik Dersleri: 1. Ders: Nehemya, Yeruslaim'de yapacaklarına ilişkin Tanrı'dan aldığı esinden ve tasarılarından kimseye bahsetmedi (*bkz. Neh. 2:12*). Bunu sadece düşmandan değil, Yahudi önderlerden de sakladı. Yapılması gereken işlerin neler olduklarını kavramak için bir keşif görevindeydi. **2. Ders:** Herhangi bir şey açıklamadan önce, Nehemya ev ödevini yaptı ve yapılması gereken tüm işleri planladı. **3. Ders:** Konuyla ilgili açıklama yapmaya başladığında, öncelikle o ana kadar Allah'ın bu yolculuğa önderlik etmek için neler yaptığını özetledi, daha sonra da kralın sözlerini buna ekledi. Bağlılık talep etmeden önce insanları yüreklendirdi. Yahudilerin, karşılaşılabilecek direnişini bilmelerine rağmen bu kadar olumlu karşılayıp inşa etmeye karar vermiş olmaları mucizeden başka bir şey değil. Allah Nehemya'nın duaları ve oruçları sırasında sadece kralı değil, bu kadar yürekli ve cesurca karşılık versinler diye Yahudileri de hazırlamış olmalıydı.

Nehemya 2:19, 20 ayetlerini oku. Bu ayetler Nehemya'nın imanı hakkında bize ne söylüyor? Yasanın Tekrarı 7:9, Mezmurlar 23:1-6 ve Çölde Sayım 23:19 gibi ayetler Nehemya'ya nasıl yardım etmiş olabilir?

Konuşmalarımız kim olduğumuzu ve gerçekte neye inandığımızı ortaya koyar. Nehemya moral verici sözler söyleme eğilimindeydi. Karşısındakiler onunla dalga geçip alay ettiklerinde bile, Allah'ı tüm söylediklerine dahil etmekten ve aynı zamanda da O'nu yüceltmekten korkmadı. Düşmanların kendilerini hor gördüklerinin farkında olmasına rağmen, söyleyeceklerini ağzında gevelemedi ya da Allah'ı konuşmasının dışında bırakmadı. Yıllar önce Mısır'da Yusuf'un yaptığı gibi, O'na inanmayan insanların karşısında Rabb'ini yüceltmekten korkmadı.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Prophets and Kings* [Peygamberler ve Krallar] kitabında, 628–634 sayfalarındaki “A Man of Opportunity [Bir fırsatlar insanı]” bölümü üzerine düşün.

Nehemya bir dua insanıydı: “Nehemya sık sık halkı adına içini döküyordu. Ancak şimdi, dua ederken zihninde kutsal bir amaç oluştu. Kralın onayını ve yapı gereçleri ve malzemesi sağlamada gereken yardımı alabilirse, Yerusolim surlarını onararak İsrail’i ulusal gücüne tekrar kavuşturma görevini bizzat üstlenmeye karar verdi. Böylece, bu tasarının yerine getirilebilmesi için, Rab’den kendisine kralın gözünde lütuf vermesini istedi. ‘Beni bugün başarılı kıl ve kralın önerimi kabul etmesini sağla’ ricasında bulundu. Nehemya dört ay boyunca ricasını krala sunmak için uygun bir fırsat çıkmasını bekledi.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 629, 630.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Çarşamba gününün sorusuna cevap olarak, Kutsal Kitap—Eski Ahit, Yeni Ahit—boyunca, Allah tarafından çağrılanların çok fazla düşmanlıkla karşılaşmış olmaları ne anlama geliyor? Aslında, neredeyse her işlerinde düşmanlık görmüş olmaları ne anlama geliyor? Belki de şöyle bir soru daha iyi olurdu: Allah tarafından O’nun isteğini yerine getirmek için çağrılmış olup da düşmanlık görmemiş olan hangi örnekleri gösterebilirsin? Bu, Allah’ın bizi gerçekleştirmemiz için çağırdığı işini bile yaparken, önemli engellerle karşılaştığımızda neden cesaretimizi kaybetmememiz gerektiği hakkında bize ne söylüyor?
- ❷ Nehemya 2:18 ayetini oku. Bu ayet, kişisel tanıklığın ne kadar da güçlü olabileceğine ve Nehemya’nın Yahudi kardeşlerinden aldığı gibi olumlu bir karşılık almanın ne kadar önemli olduğuna dair bize ne anlatıyor?
- ❸ Ne Ezra ne de Nehemya kralın yardımı olmasa hiçbir işi başarıya erdiremezlerdi. Diğer bir deyişle, Allah’ın bu adamları, birer putperest olan siyasi yetkililerle işbirliği içinde çalıştılar. Bu öyküden, kilise olarak bizim, her kim olurlarsa olsunlar siyasi güçlerle ne zaman ve nasıl birlikte çalışabileceğimize dair hangi dersleri çıkarabiliriz? Aynı zamanda, bunu yaparken kilise neden çok dikkatli olmalıdır?
- ❹ Nehemya’nın duasını sınıfta okuyun (*Neb. 1:1–11*). Duadan, Allah ile olan ilişkini derinleştirebilecek ne alabilirsin? Teslimiyet, itiraf ve vaatleri talep etme konularında ne söylüyor?

4,000 Euro'luk Armağan

Viriato Ferreira

Bir Cuma sabahı beklenmedik ciddi bir ikilem ortaya çıktı.

VitaSalus Sağlık Merkezimizin mimarı, acilen bazı binaların etrafına parmaklıklar koymamız gerektiğini duyurdu.

"Biri düşerse başınız belaya girer" diye uyardı.

Haklı olduğunu biliyorduk. VitaSalus (Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin etik, profesyonel ve spiritüel değerleriyle uyumlu çalışan, Ellen White'tan esinlenerek kurulmuş bir "etki merkezi") Portekiz'in başkenti Lizbon'un yaklaşık 185 km kuzeyindeki Penela kasabasının yanındaki bir dağın tepesinde bulunmaktadır.

Mimar parmaklıkların ücretinin 4.000 Euro olduğunu belirtti.

Mali işler müdürümüze döndüm.

"Buna yetecek paramız var mı?" diye sordum.

"Kesinlikle hayır" dedi. "Hiç para yok."

Sıkıntılı düşünceler zihnimi doldurdu. Aniden, bir şeye kanaat getirdim.

"Bu kimin projesi?" diye düşündüm. "Bu bana ait değil. Bu Allah'ın projesi!"

Bu kanaatimi mali işler müdürümüzle ve o toplantıdaki diğer insanlarla paylaştım.

"Bu parmaklıklar için gereken kaynağı Allah sağlayacaktır" dedim. "Bu işe koyulup parmaklıkların siparişinin verilmesi konusunda hepimiz hemfikir miyiz?"

Başlarını onaylar şekilde salladılar ve ben dua ettim: "Rab, bu parmaklıkların siparişini vereceğiz, çünkü gerçekten gerekli." Siparişi verdik.

Beş gün sonra, bir Çarşamba günü, hiç tanımadığım birinden e-mail geldi.

"Doktor, size söylemek isterim ki, VitaSalus'un banka hesabına tam 4.000 Euro yatırdım" yazmıştı. "Rabb'e hamdolsun!" diye haykırdım. Cevap yazıp, önceki Cuma sabahı olan olayları anlattım. Hemen yanıtladı.

"Doktor, bu olay parayı bu proje için yatırdığımı kanıtlıyor" yazdı.

"Cuma sabahı VitaSalus'a yardım etme arzusuyla uyandım. Oraya hiç gitmemiştim, fakat içimde öyle bir istek vardı. Yine de, eşimin benimle aynı fikirde olacağından emin değildim, bu sebeple kısa bir dua ettim, 'Rab, bu Senin isteğinse, aynı arzuyu eşimin yüreğine de koy.'

Ben duamı bitirdiğim anda eşim ofisime geldi ve 'Hayatım, Penela'daki projeyi biliyor musun? Bence o projeye yardım etmeliyiz' dedi.

Kulaklarıma inanmadım ve ona sordum, 'Sence ne kadar göndermeliyiz?'

'Bence 4,000 Euro yeterli olur,' diye yanıtladı."

Bana ne büyük bir ders oldu! Paramız olmadığı için VitaSalus'taki işimize ara verseydik, Allah'a güvenmemizle gelecek bu büyük bereketten mahrum kalacaktık. Konu sadece parmaklıklar değildi. Allah'ın, O'na güvendiğimizde O'nun işinin nasıl getirilebileceğini bize göstermesiydi.

Dr. Viriato Ferreira (solda) Portekiz, Penela'daki VitaSalus Sağlık Merkezi'nin müdürü ve Yedinci Gün Adventist dünya kilisesi sağlık hizmetleri şubesinin fabri müdür yardımcısıdır.

Allah'ın Çağrısı

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Ezr. 7:10; Neh. 1:1–11; Dan. 9:24–27; Daniel 8; Rom. 8:28, 29; Romalılar 9; Mısır'dan Çıkış 3, 4.*

HATIRLAMA METNİ: “Atalarımızın Tanrısı RAB’be övgüler olsun! Kralın yüreğine Yeruşalim’deki tapınağını onurlandırma isteğini koydu.” (*Ezra 7:27*).

Allah her kişiyi belirli bir göreve mi çağırır? Bir kişiyi, belirli bir görev için diğer insanlardan daha nitelikli yapan kıstaslar var mıdır? Bu kıstaslar insanların gözünde ve Allah’ın gözünde farklı mıdır? Çoğumuzun cevabı evet olurdu, özellikle de son iki soruya. Allah’ın bizi eğitme ya da deneyim yoluyla belirli bir görev için hazırladığı dönemler olur; bazen de sadece istekli ve alçakgönüllü olduğumuz için bizi seçer. Fakat yaşamlarımızda Allah’ın çağrısının ne olduğunu bilmek her zaman kolay değildir. Yine de, Kutsal Kitap Allah’ın belirli bir görevlendirme için seçtiği kişilerin öyküleriyle doludur.

Ezra ve Nehemya da Allah için belirli bir işi tamamlasınlar diye çağırılmışlardı: harabe halinde olanı yeniden inşa etmek. Fakat yeniden inşa etme işine bu sefer çeşitli görevler dahildi. Yeruşalim’e dönerken İsrail halkına önderlik etmeli ve tapınak ile kenti yeniden inşa etmelidirler. Aynı zamanda da halka Allah’ı öğretmeli, hepsinden de önemlisi onları yeniden kendilerini Allah’a adamaya yönlendirmelilerdi. Allah’tan gelen çağrı işte budur, hem de ne kadar önemli bir çağrı.

**19 Ekim Sebte Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Ezra ve Nehemya'nın Çağrılması

Ezra'nın bir çok sebepten ötürü seçildiğini söyleyebiliriz: (1) gitmeye istekliydi; (2) bir önderdi; (3) yetenekli bir yazıcı ve öğretmendi. Aynı zamanda bunların dışında da sebepler bulabiliriz. Bu görevin neden Ezra'ya verildiğini en iyi şekilde ortaya koyan bir ayet var.

Ezra 7:10 ayeti, onunla ilgili ne söylüyor? Ezra yüreğini "RAB'in Yasası'nı" incelemeye ve uygulamaya ne şekilde "hazırlamış" ya da "adamıştı"?

"Hazırlamak" ya da "adamak" kelimesinin İbranicedeki karşılığı *kun* sözcüğüdür. Sözcük "hazırlamak, adamak, sıkı olmak, sıkı bir şekilde kurmak, istikrarlı olmak ya da güvenli olmak" şeklinde tercüme edilebilir. O yüzden, bu ifade aslında, Ezra'nın yüreğini sıkı bir şekilde Allah'ı aramaya adanmış olması ya da Allah'ı aramayı yüreğinde pekiştirmiş olması anlamına geliyor gibi.

Yeruşalim'e vardıktan sonra, Ezra 13 yıl boyunca Allah'ın sözünü öğretecek, O'na adanmış olmanın ne demek olduğunu modelini oluşturdu. Bu 13 yıl boyunca, yaptıkları hiçbir işe yaramıyormuş gibi görünüyordu kendisine belki fakat surlar tamamlandıktan sonra, insanlar kimsenin zorlaması olmadan, sadece yapmak istedikleri için cemaat oluşturdular. Ezra'dan öğrendikleri Allah Sözü kök salmıştı.

Neden Nehemya seçildi? Nehemya 1:1-11 ayetlerini oku.

Nehemya Allah'ı ve İnsanları severdi. Yeruşalim'deki işin durduğunu öğrendiğinde çok üzüldü. Nehemya'nın dava için bir tutkusu vardı ve aynı Ezra gibi o da iş için gönüllü oldu. Allah onun dualarına ve isteklerine cevap verdi. Bazen, eğer bir şeyi seviyorsak onun Allah'tan olamayacağı fikrine kapılırız çünkü Allah'ın sadece bizim yapmak istemeyeceğimiz zor görevler vereceğini düşünürüz. Fakat eğer Allah ile yürüyorsak, sevdiğimiz bir şeyi yapma arzusu da genellikle Allah'tan kaynaklanır. Allah, bizim O'nun için yaptığımız şeylere tutku duymamızı ister.

Allah'ın seni Kendisi için senin sevdiğin şeyleri yapmaya çağırdığı gerçeğini hangi şekillerde tecrübe ettin?

Peygamber Zamanlaması

Bu çeyrekliğin ilk dersinde, Allah'ın Zerubbabel (M.Ö. 538) ve Ezra'yı (M.Ö. 547) özel hizmetler için nasıl çağırdığını görmüştük. İkinci haftanın dersinde Allah'ın Nehemya'yı çağırdığını gördük (M.Ö. 444). Bu çağrıların, Allah'ın ezeli bilgisiyile uyumlu bir şekilde yapıldıklarının bilincinde olmamız gerekiyor. Örneğin, Zerubbabel, Yeremya'nın peygamberlik sözünde bildirdiği 70 yıllık tutsaklığın sona ermesiyle ilgili özel bir görev için Allah tarafından harekete geçirildi.

Ezra hangi yıl göreve çağrılmıştı? Kral Artahşasta'nın bir buyruk yayınladığı yıldır. Bu yılın peygamberlik sözündeki önemi nedir? Daniel 9:24–27 ayetlerine bakın.

Daniel 9:25 ayeti şöyle der; “Yerusalimi eski haline koymak ve bina etmek için emrin çıkmasından mesholunan hükümdara kadar yedi hafta, ve altmış iki hafta olacak” (KM). Bu peygamberlik sözünün son haftasından 27. ayette bahsediliyor. Bir hafta yedi günden oluştuğu için, bir peygamberlik haftası yedi yıla eşittir (Say. 14:34; Hez. 4:5, 6). O yüzden, bu peygamberlik sözü 70 haftadan yani 490 yıldan bahsediyor. Cevaplanması gereken soru, yetmiş haftalık peygamberlik sözünün başlangıç tarihinin ne olduğudur. Ayette tarihin Yeruşalim'in yeniden eski haline konması ve inşası için verilen buyruktan başlayacağı ifade ediliyor.

Yahudi halkının geri getirilmesiyle ilgili toplamda üç buyruk verildi. Yenilenme için Koreş, Darius ve Artahşasta, üçü de buyruk verdiler. Fakat bu buyruklardan sadece Artahşasta'nın verdiği Yeruşalim şehriyle ilgiliydi ve araya girdiği için Allah'ın yüceltildiği tek buyruk da yine buydu (Ezr. 7:27, 28).

70 hafta peygamberlik sözünün başlangıcını, Ezra 7:7–26 ayetlerinde bahsedildiği gibi, Kral 1. Artahşasta'nın yedinci yılı olan M.Ö. 457 yılı kabul ediyoruz. Ayrıca M.Ö. 457 yılı aynı zamanda Daniel 8:14 ayetindeki 2300 gün peygamberlik sözünün de başlangıcı olduğu için (yarıncı dersin konusu), bu buyruk iki peygamberlik sözü içi de başlangıç noktası oluşturuyor. Yetmiş hafta M.S. 34 tarihinde sona eriyor, bu da müjdenin vaaz edilmesinin kapsamı genişletilerek diğer uluslara ulaştığı tarihe denk geliyor (ilk kilisenin zulüm görmesi ve İstefanos'un şehit edilmesi ile işaret konulmuştur). Son haftanın ortası da İsa'nın çarmıhta can verdiği M.S. 31 tarihine denk geliyor.

Daniel 9:24–27 ayetlerindeki peygamberlik sözüne yeniden bakın. İsa'nın hizmetini muazzam bir doğrulukla nasıl ortaya koyuyor? Böyle bir peygamberlik sözü imanımızı sıkı bir şekilde oluşturmamıza ne şekilde yardımcı olmalı?

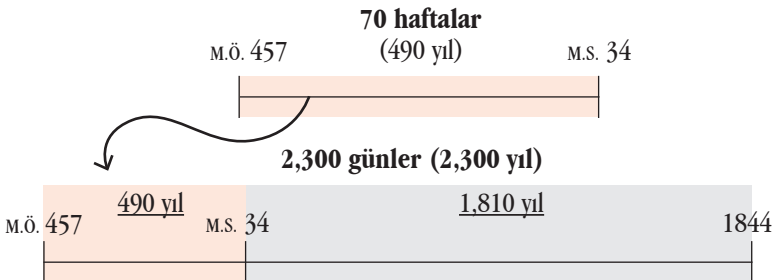
70 Hafta ve 2300 Gün

Daniel 9:24 ayetinde geçen “saptanmıştır” sözcüğünün kullanıldığı, “yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır” cümlesi, tam olarak “yetmiş hafta ayrılmıştır” anlamına gelir. Her ne kadar “saptanmak” fiili Kutsal Kitapta başka hiçbir yerde kullanılmamış olsa da, Yahudi edebiyatında kullanılmıştır ve daha uzun bir şeyden “kesip ayırmak” anlamına gelir. Daniel 8. bölümde 2300 yıllık peygamberlik sözünden bahsedildiği ve başlangıç tarihi bu bölümde verilmediği için, bir sonraki bölümde (*Daniel 9*) 490 yılın “saptandığı” ya da “kesip ayrıldığı” söylendiğinde, bu mantukon onların ancak bir önceki bölümde bahsi geçen 2300 peygamberlik yılından “kesilmiş” olduğu anlamına gelir. Sonuçta, bu zaman aralığı başka hangi farklı ve daha uzun peygamberlik zamanından “kesilmiş” olabilir ki?

Daniel 8. bölümü oku. Verilen görümün açıklanmamış olan bölümü neydi (özellikle bkz. Dan. 8:14, 16, 27)?

Daniel 9:24–27 ayetlerindeki 70 hafta peygamberlik sözü ile Daniel 8:14 ayetindeki 2300 akşam ve sabah peygamberlik sözlerinin bir bütün oluşturmasının bir çok sebebi var: (1) ikisi de zamana dair peygamberlik sözleri; (2) “görüm” ve “anlama/anlaşılma” sözcüklerinin kullanılması onları birbirleri ile bağlantılı kılıyor (*bkz. Dan. 8:26, 27 ve 9:23*); (3) Her iki peygamberlik sözünün de açıklaması Cebrail tarafından yapılıyor (*bkz. Dan. 8:16 ve 9:21*); (4) Daniel 8. bölümdeki görümün tek açıklanmayan parçası Daniel 8:14 ayetindeki 2300 sabah ve akşam (bazen “gün” diye çevrilmiştir) kısmı; (5) Daniel 8. bölümde görüm ve onun kısmen açıklaması mevcut fakat 9. bölümde sadece açıklama var, bu durumda, Daniel 8. bölümdeki görümün açıklanmamış yegâne kısmı, yani Daniel 8:14 ayetindeki 2300 peygamberlik günü, görümün Daniel’in anlamadığı tek kısmı (*Dan. 8:27*).

Ezra kitapçığında bize verilen bilgi, Daniel kitapçığındaki peygamberlik sözünün öngörülerindeki kayıp parçaları tamamlıyor, yani, Mesih’in bizim için olan hizmetinin önemli yönleriyle ilgili peygamberlik zamanını saymaya hangi tarihten başlanacağını açıklıyor.

Allah'ın Seçimi

Allah'ın bir şey yapmamız için bizi seçtiği ya da tercih ettiği konusunda çok fazla konuşulur. Bu seçimin ne anlama geldiği konusunda pek çokları farklı fikirlere sahiptir. Peki Kutsal Kitap bizim seçilmemiz hakkında ne söylüyor?

Romalılar 8:28, 29 ayetlerini oku. Allah bizi ne yapmaya çağırıyor? Bizi ne için seçiyor?

Bu ayet özellikle Allah'ın insanların kaderini Oğlu'nun suretine uysunlar diye belirlemiş olduğunu ifade ediyor. Allah'ın bizim kurtarılacağımızı ya da mahkum edileceğimizi önceden tayin etmiş olduğunu ve bu konuda seçme hakkına sahip olmadığını söylemiyor. Diğer bir deyişle, seçim bizim dönüşümümüz amaçlanarak yapılıyor. Bizim Allah'ın Oğlu'nu yansıtacak şekilde değişmemiz gerekiyor. Bu dönüşüm daha sonra, yazar Pavlus'un, Allah'ın çağırması olduğu kişileri aynı zamanda akladığı (doğruladığı) ve yücelttiğini ifade ettiği şu ayette vaat ediliyor (*Rom. 8:30*). Yani bizler kendilerimizi dönüştürmekte yalnız bırakılmış değiliz, tersine Allah bu dönüşümü Kendi kudretiyle başaracağına dair bize söz veriyor.

Romalılar 9. bölümü oku. Bu bölümde Allah'ın nasıl bir seçimi ya da çağırısı tarif ediliyor?

Romalılar 9. bölümde Pavlus Allah'ın belirli bir görev için yaptığı seçimden bahsediyor. İsraililer Allah hakkındaki iyi haberi dünyaya yaymak için seçilmişlerdi. "Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim" (*Rom. 9:13*) ayeti Allah'ın kardeşlerden sadece birini sevdiği gibi anlaşılır fakat bu doğru değildir. Bu ayet söz konusu olduğunda, Pavlus Yakup'un seçilmiş olduğunu fakat Esav'ın seçilmediğini söylüyor. Yakup ne için seçilmişti? İsrail ulusunun babası olması için. Yani, Allah'ın yaptığı iki çeşit seçim/tercih var. Öncelikle, Allah her birimizi kurtuluş için seçer ve hepimizin İsa'nın suretine dönüşmemizi ister. İkincisi, Allah farklı kişileri farklı görevler için seçer.

Kurtuluş için önceden belirlenmiş olduğunu bilmek neden sana cesaret vermeli? Yine de, bu bilgi neden yaptığın seçimlerin Allah'ın sunduğu kurtuluşu kaybetmene yol açmayacağı anlamına gelmez?

Bizim Sorumluluğumuz

Biz eğer Allah tarafından çağrıldıysak, aynı O'nun hepimize sunmuş olduğu kurtuluşu seçmekte özgür iradeye sahip olmamız gibi, bu çağrıyı da kabul etme ya da reddetme iradesine sahibiz. O bizi belirli bir mevkiye yerleştirmiş olabilir fakat biz O'nun buyruklarını takip etmemeyi seçebiliriz. Evet, O en az bizi Kendisi gibi olmaya çağırdığı kadar, O'nun için belirli şeyleri yapmamızı da ister. Allah'ın belirli bir görev için seçim yapması, O'nun bizim kurtuluşumuz için olan planının bir parçasıdır. Bizi yapmaya çağırdığı şeyi yaparak, O'nun vermiş olduğu kurtuluş gerçeğini yaşamlarımızda ortaya koyarız.

Kral Saul'a krallık mevkisi verilmişti. Kendisine verilmiş olan göreve rağmen Saul maalesef hiçbir zaman yüreğini Allah'a vermedi. Birinin Allah tarafından O'nun için özel bir şey yapmaya çağırılmış olması, o kişinin Allah'ı kabul edeceği anlamına gelmez. Belirleyici etken hala izim özgür irademizdir ve biz eğer Allah'ın önderliğini takip etmezsek her şeyi kaybedebiliriz.

Mısır'dan Çıkış 3. ve 4. bölümleri oku. Bu, Rab bir kişiyi göreve çağırdığında ne olduğuna dair bize ne öğretiyor?

Bizim cevabımız, hiç sorgulamadan giden Ezra ve Nehemya gibi de olabilir, itirazları ve mazeretleri olan Musa gibi de olabiliriz. Musa da sonunda gitti fakat ondan kurtulmayı da denemedi değil. Yeterince iyi olmadığını, önemsiz olduğunu, nüfuslu bir mevkiye sahip olmadığını öne sürerek itiraz etti. Firavun onu neden dinleyecekti ki? Ayrıca Yahudi halkının kendisine inanmayacağı ya da kendisini dinlemeyeceği, sonuçta çabanın boşa gideceği konusunda endişeliydi. Ayrıca niteliklerinin yetersiz olduğunu, gerekli becerilere sahip olmadığını söyledi; "Dili ağır, tutuk biriyim" (*Çık. 4:10*). Son olarak da, açıkça Allah'tan başka birini göndermesini istedi. Fakat Musa'nın öyküsünü okuduğumuzda, hatalarıyla da olsa O'nun ne kadar da kudretli bir öndere dönüştüğünü görüyoruz. O, Rabb'in gerçekleştirmesi için kendisini çağırdığı görevi sadakatle yerine getiren biriydi.

Bizi, Rabb'in yapmamızı isteyeceği işleri yapmaktan alıkoyan hangi mazeretleri buluyoruz?

EK ÇALIŞMA: 70 haftalık peygamberlik sözü ve onun tamamlanması konusunda ilgili, *Prophets and Kings [Peygamberler ve Krallar]* kitabından 697-699 sayfaları arasını okuyun.

“İsa’nın geliş zamanı, Kutsal Ruh ile meshedilmesi, O’nun ölümü ve Yahudi olmayan uluslara Müjde’yi iletmesi önceden kesin bir şekilde belirtilmişti. Bu peygamberlikleri anlamak ve İsa’nın görevinin gerçekleştiğine tanıklık etmek, Yahudi ulusu için bir ayrıcalıktı. İsa, peygamberlikler üzerinde çalışmanın önemini öğrencilerine açıkladı. Peygamberliklerin gerçekleşeceği zamanla ilgili olarak Daniel’e verilen peygamberliğe değinerek şöyle dedi: ‘okuyan anlasın’ (*Mat. 24:15*). Dirilişinden sonra, ‘Musa’nın ve tüm peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazıların hepsinde kendisiyle ilgili olanları öğrencilerine açıkladı’ (*Luk. 24:27*). Kurtarıcı, tüm peygamberler aracılığıyla konuştu. ‘İçlerinde olan Mesih’in Ruhu, Mesih’in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık etti’ (*1Pe. 1:11*).”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 211, 212.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Allah’ın seni yapmak isteyeceğin bir şey için çağırdığı fikri üzerinde düşün. Sadece yapmayı sevdiğin şeyler konu olduğunda değil, genel olarak Allah’ın isteğini yapıyor olduğunu bilmek için takip edebileceğin ilkelerden bazıları nelerdir?
- ❷ Yunus’un öyküsünü ve yaşamında Allah’ın çağrısına nasıl cevap verdiğini oku. Onun tecrübelerinden ne gibi dersler alabiliriz? Aynı zamanda Rab tarafından çağrıldığında Yunus’un ne yaptığını, aynı durumda Pavlus’un yaptığıyla karşılaştır. (*bkz. Elç. 9:1–20*). İkisi arasındaki büyük farklılıklar nelerdi?
- ❸ “Yahuda’nın yaşam öyküsü, Allah tarafından onurlandırılacak bir yaşamın trajik bir şekilde sona ermesidir. Yahuda Kudüs’e son gidişinden önce ölmüş olsaydı, Onikiler’in arasında yer almaya layık olan ve onlar tarafından özlenen bir kişi olarak görülecekti.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* s. 705. Yahuda İskaryot’un öyküsünü düşün. Ona yapılan çağrı İsa’ya “ihanet etmek” miydi? Eğer öyleyse, bu onun için ne kadar adil? Yahuda’yı ve sonunda yapmış olduğu şeyin tersine davranmak için sahip olmuş olduğu fırsatları nasıl anlarız? Onun öyküsünden, özgür iradenin yaşamlarımızdaki gücüyle ilgili hangi dersleri çıkarabiliriz?

Japon Pastör 30.000 Dolar Buluyor

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Gelen aşırı su faturası Tokyo'da Japon kilise önderlerini şaşkına çevirmişti.

Faturanın geçen ayın iki katı gelmesine hayret eden Amanuma Yedinci Gün Adventist Kilisesi önderleri su dağıtım şirketini aradılar ve kısa süre sonra yeraltı borularından birinin patladığını ve su kaçırdığını öğrendiler.

Su borusu tamir edilemiyordu ve su dağıtım şirketi onlara bir yerüstü su borusu takmalarını tavsiye etti. Masraf 7 milyon Yen'di (yaklaşık 70.000 dolar).

Kilisenin 7 milyon Yen'i yoktu.

Üstelik , kilise önderleri başka bir büyük masrafla karşı karşıyadılar. Kiliselerinin 2018'de Japonya'daki 161 büyük müjdeleme toplantısına katılan yerlerden biri olması için gereken 16 milyon yenlik (160.000 dolar) malzeme alımını yapabilmek için para toplamaları gerekiyordu.

İşleri daha da karmaşık hale getiren, kilise üyelerinin de bu müjdeleme toplantılarına hevesli olmamalarıydı, aşırı masraflardan ve iş yükünden yakınıyorlardı.

Amanuma kilisesinin birinci ihtiyarı olarak bağış toplamayı denetleyen Kyoichi Miyazaki "çok stresliydi" dedi.

Kilise yönetim kurulu su borusuyla ilgili dua etmek için toplandı.

Duanın hemen ardından kilisenin pastör yardımcısı Myunghun Rha ofisine gitti. Masasında 3 milyon yen (30.000 dolar) nakit buldu.

Güney Koreli bir müjdecisi olan Rha çok heyecanlandı ve bu haberi hemen diğer kilise yönetim kurulu üleriyle paylaştı.

Ertesi Sebt günü, kilise kuruluna su borusu ihtiyacını söyledi. 3 milyon Yen'i nasıl ofisinde bulduğunu anlattı ve daha fazla katılımında bulunmalarını rica etti.

Kısa süre sonra, Sebt Okulu sunu tabağında bir başka sürpriz ortaya çıktı: içinde 1 milyon Yen (10.000 dolar) bulunan bir zarf.

Kilise önderleri çok sevinmelerine rağmen, parayı verenin bu eylemi tam olarak anlamadığından şüpheleniyorlardı. Sunular toplanıp sayıldıktan hemen sonra paranın kiliseyi ilk defa ziyaret eden biri tarafından verildiğini belirlediler ve kadını konuşmak için kenara çektiler.

"Bu kadar çok para vermek istediğinden emin misin?" diye sordular.

Kadın yanıtladı, "Dün gece bir rüya gördüm. Rüyamda biri bana bir Hristiyan kilisesine bağışta bulunmamı söyledi. Ben Hristiyan değilim ve bildiğim bir Hristiyan kilisesi yok. Bu nedenle bir Hristiyan kilisesi araştırdım ve sizi buldum."

1 milyon Yen'in kilisede kalması için ısrar etti.

O Sebt gününden sonra o kadın bir daha hiç görülmedi. Ayrıca kilise 3 milyon Yen bağışın da nereden geldiğini hiç öğrenemedi.

Kilise böyle mucizeler sayesinde hem su borusu için, hem de müjdeleme toplantılarında kullanılacak malzemeler için gerekli parayı toplayabildi.

Rha, mucizevi bağışların ve vaftizlerin 900 üyesiyle Japonya'daki en büyük Adventist kilisesi olan Amanuma kilisesinin atmosferini değiştirdiğini söyledi.

"İnsanlar umutsuzdu, ama artık hevesliler," dedi Rha (solda). "Allah'ın yaşayan Tanrı olduğunu biliyorlar."

Düşmanlıkla Karşılaşıyor

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Ezr. 4:1–5, 2Ko. 6:14, Ezr. 5:1–5, Hagay 1, Ezr. 4:6–24, Nehemya 4, Neb. 6:1–13.

HATIRLAMA METNİ: “Ama Tanrıları Yahudi ileri gelenlerini koruyordu. Bu yüzden, Darius’a bir haber gönderilip ondan yazılı bir yanıt alınıncaya dek Yahudiler durdurulmadı” (Ezr. 5:5).

Ezra 3–6 bölümleri, tapınağın yeniden inşasına farklı zamanlarda yapılan düşmanlıkları konu alarak, bütünlük oluşturacak şekilde yapılandırılmıştır. Konu bütünlüğünü önemseyen bu yaklaşımın farkında olmak, tüm mesajın netleşmesine yardımcı olacaktır.

Ezra’dan ismiyle ilk defa Ezra 7:1 ayetinde bahsediliyor. M.Ö. 457 tarihinde Yerus̄alim’e varmasıyla birlikte, işler değişti ve Yerus̄alim kentle surları düzensiz bir şekilde yeniden inşa edilmeye başlandı. On üç yıl sonra (Kral 1. Artahşasta tarafından M.Ö. 444 tarihinde gönderilen) Nehemya geldi ve duvarın inşasına sonunda kalan yerden devam edilmeye başlandı. Çok yoğun düşmanlıkla karşılanmasına rağmen iş 52 günde tamamlandı (Neb. 6:15).

Hem Ezra hem de Nehemya kitapçıklarında Allah’ın işine karşı gösterilen direniş yaygın bir konudur, dolayısıyla tapınağın ve Yerus̄alim’in inşasının düşmanlık ve baskı körüklemiş olması şaşırtıcı değil. Bugünün dünyasında nereye dönssek Rabb’in işine karşı direniş vardır. Şeytan müjdenin hızlıca yayılmasını engellemeye çalışıyor çünkü müjde onun egemenliğini tehdit ediyor. Ezra ve Nehemya’da Yahudiler kendilerine gösterilen düşmanlıkla nasıl başa çıktılar?

*26 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Düşmanlık Başlıyor

Ezra 4:1-5 ayetlerini oku. Sence neden İsraililerin kalanları tapınağı inşa etme işinde diğerlerine yardım etmeyi reddetti?

Görünürde, talepleri nazik ve dostça görünüyordu, o halde neden yardım teklifleri reddedildi? Cevap bir anlamda ayetin kendisinde gizli. “Düşmanları” gelip onlara yardım teklif ettiler. *Düşmanlar?* Sadece bu bile, İsraililerin neden bu şekilde karşılık verdiklerine dair güçlü bir ipucu sunuyor.

Onlardan neden “düşmanlar” diye bahsediliyordu? İkinci Krallar 17:24–41 ayetlerinde, Kuzey Krallık İsrailileri sürgüne gönderildikten sonra, bu insanların diğer uluslardan Samiriye ve çevresine getirildikleri açıklanıyor. Asur kralı, onlara ülkenin Tanrı’sına yani İsrail’in Allah’ına nasıl ibadet edeceklerini öğretsinler diye rahipler gönderdi. Fakat sonuçta ortaya çıkan inanç Kenanlıların tanrılarını da içeriyordu. O yüzden, İsraililerden kalanlar bu inancın kendi tapınak ibadetlerine getirilmesinden korkuyordu. O yüzden, yapılabilecek en iyi ve en akıllıca şeyi yaptılar ve “Hayır, teşekkür ederiz” dediler.

Her şeyden önce tüm bunların neden yaşanıyor olduğunu da unutmamamız gerekir. Sonunda tapınağın yıkılmasına ve aynı zamanda sürgüne gönderilmelerine sebep olan, atalarının sürekli olarak etraflarındaki putperest inançlara karşı tavizler vermiş olmalarıydı. Büyük olasılıkla, tam da tapınağı baştan inşa etme sürecindeyken en son isteyecekleri şey etraflarındaki insanlarla fazla iç içe geçmek olurdu.

Bu ayetlerde, yardım teklifini reddetmenin yapılacak en doğru şey olduğunu bize gösteren başka ne var? (bkz. Ezr. 4:4, 5).

Bu yardım çağrısını kabul etmek için ne kadar kolay bahaneler bulabilecek durumda olduklarını düşün. 2. Korintliler 6:14 ayeti bu konuda bize ne söylüyor?

Peygamberin Yüreklendirmesi

Maalesef, Ezra 4–6 bölümleri arası anlatıldığı gibi, Yahudilerin civar uluslardan gördüğü düşmanlık, onları tapınak üzerinde çalışmaktan korkan, gönülsüz bir hale dönüştürdü.

Daha önce bahsettiğimiz gibi, Ezra 4:6–6:22 ayetleri tarih sırasına göre yazılmamıştır. O yüzden 4. bölümden önce 5. bölüme bakacağız.

Ezra 5:1-5 ayetlerini oku. Allah Hagay ve Zekeriya peygamberleri Yahudilere neden gönderiyor? Peygamberlik etmelerinin sonucunda ne oldu?

Yahudiler inşaat işini bıraktılar çünkü korkuyorlardı. Fakat Allah onları Yahuda'ya tapınağı ve şehri yeniden inşa etsinler diye göndermişti ve bir planı vardı. Korku içinde oldukları için onları yüreklendirecek bir şey yapması gerekiyordu. O yüzden devreye girmeleri için iki peygamber çağırıldı. İnsanların düşmanlığı Allah'ı durdurmaz; Yahudilerin kendileri de yaptıklarıyla bu düşmanlığa katkıda bulunmuş olsalar da, Allah onları terk etmedi. Onları yeniden harekete geçmeye teşvik etmek için peygamberler aracılığıyla çalışmaya başladı.

Hagay 1. bölümü oku. Onlara verilen mesaj neydi, bundan biz kendimiz için alabiliriz?

“Krizi karşılamak üzere Hagay ve Zekeriya peygamberler çıkarıldı. Görevlendirilen bu haberciler, coşkulu tanıklıklarla halka sıkıntılarının nedenlerini açıkladılar. Peygamberler dünyasal refahın yokluğunun Allah'ın isteklerinin ilk sıraya konulmamasından kaynaklandığını duyurdular. İsraililer Allah'ı şerefledirselerdi, O'nun evinin inşasını öncelikli işleri yaparak O'na saygı ve hürmet gösterecelerdi, O'nun mevcudiyetini ve bereketini davet etmiş olacaktı.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 573, 574.

İşin Durdurulması

Ezra 4:6–24 ayetlerinde “düşmanlar” Yerus alim’deki işi durdurmak için ne yapıyor?

“ lkenin insanları”, önce Darius’a (Ezra 5 ve 6), sonra Kral Ahaşveroş ve Artahşasta’ya Yahudiler ve yaptıkları işle ilgili suçlamalarla dolu mektuplar yazdılar. Yerus alim’deki işi durdurmak için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı.

Civar ülkelerin insanları, eğer yeniden inşa edilirse, kralın şehir üzerindeki yetkisini kaybedeceğini çünkü Yerus alim’in eski zamandan beri bir isyan ve sorun şehri olduğunu iddia ediyorlardı. Maalesef, Kral Artahşasta ikna olarak, Yahudilerin özgürlüklerini kazanmak ve bu şekilde çatışmayı kıskırtmak için şehri yeniden inşa ettiklerine inanmaya başladı. İşin durdurulmasını emretti ve kentin inşasına devam edilmesini engellemek için halk bir ordu gönderdi. Bu zor kullanan yaklaşım Allah’ın işini durma noktasına getirdi.

Ezra 4:23, 24 ayetlerini oku. Yahudiler inşa etme işine neden son verdiler? Allah’ın onların şehri yeniden inşa etmelerini istediğini bilmiyorlar mıydı? Onlara ne engel oldu?

Yahudilerin Allah’ın onları kenti ve tapınağı yeniden inşa etsin diye çağırmanın farkında olduklarına şüphe yok fakat karşılaştıkları g cl  düşmanlık yüzünden korkuyorlardı. Belki de “Şu an doğru an olmak zorunda değil”, “Eğer bu gerçekten Allah’ın yapmamızı istediği şey olsaydı, bir yolunu bulmamızı sağlardı”, ya da “belki de buraya hiç gelmememiz gerekiyordu” gibi mazeretler bulmuşlardı. Allah’ın bizden yapmamızı istediğine inandığımız şeyi yaparken düşmanlıkla karşılaştığımızda, Allah’ın rehberliğini sorgulama ve ondan şüphe etme eğilimi içinde oluyoruz. Çok kolay bir şekilde kendimizi bir hata yaptığımıza inandırıyoruz. Korku zihinlerimizi felç edebilir ve düşüncelerimiz Allah’ın kudretine odaklanmak yerine çaresizliğe ve acizliğe d n verir.

Daha  nce, Allah’ın seni bir şey yapman için çağırduğuna ikna olduğun fakat sonra, işler zora girince şüphe içinde kaldığın bir durum tecrübe ettin mi? ( rneğin, Vaftizci Yahya’yı düşün.) Bu tecrübeden ne öğrendin?

Nehemya Harekete Geçiyor (M.Ö. 444)

Nehemya 4. bölümü oku. Nehemya'nın önderliği altındaki Yahudiler düşmanlığa karşı durmak için ne yaptılar? Allah'ın onları koruyacağına inanarak hiçbir şey yapmadan durmak yerine, kendilerini çatışmaya hazırlamak onlar için neden önemliydi?

Durma ve başlamalardan sonra insanlar yeniden çalışmaya başladılar. Yahudiler dua ettiler, Nehemya da faal bir nöbet sistemi kurdu. İnsanlar gece gündüz vardiyalarla, gelebilecek saldırılara karşı hazırlıklı olabilmek için nöbet tuttular. Nehemya ayrıca her an savaşmaya hazır olsunlar diye, surun çevresindeki her aileye kılıç kuşanmalarını emretti. Ayrıca adamlarını bir grup çalışırken, diğer grup da silahlı olacak şekilde iki gruba böldü. Surun üzerinde çalışanlar özel koşullara sahipti çünkü tehlikeye en yakın olan onlardı. Her inşaatçının bir eli duvara taş, tuğla ve harç eklerken, diğer eli kılıç tutuyordu. Direnişe karşı koymaya her an hazırlardı. Onlar kendi üzerlerine düşeni yaptılar, kalanını Allah halletti. Nehemya'nın Allah'ı korumasına duyduğu güven ilham vericidir. Fakat buna rağmen oturduğu yerden her işi Allah'ın halletmesini beklemedi. Ellerindeki imkanlar dahilinde yapabileceklerinin en iyisini yaptılar.

Şu iki ifade; “Onlardan korkmayın! Yüce ve Görkemli Rab’bi anımsayın. Kardeşleriniz, oğullarınız, kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın” (bkz. *Neb. 4:13, 14*) ve “Tanrımız bizim için savaşacak” (*Neb. 4:19, 20*) Kutsal Kitap’taki en ilham verici ifadelerden bazılarıdır.

Yahudiler ısrarlı düşmanlık yüzünden inşa işini bir kez daha bırakabilirlerdi fakat bu sefer korkuya yenik düşmek yerine Allah'ın onlar için savaşacağına vaadine tutundular. Biz de, Allah'ın adı, inançlarımız ya da Allah'ın bizi yapmaya çağırdığı işler uğruna düşmanlıkla karşılaştığımızda, “Allah'ın bizim için savaşacağını” hatırlamamız gerekir.

Sonuçta, Yahudiler Rabb'in yapmakta oldukları işin arkasında olduğunu fark ettiler ve bu da onlara ilerlemeleri için cesaret verdi.

Yaptığınız işin Allah'ın isteği olduğunu bilmek neden çok önemli? O halde sorulması gereken soru şu: Yaptığım şeyin Allah'ın isteği olduğunu nasıl bilebilirim?

“Büyük Bir İş” Yapıyorum

Nehemya 6:1-13 ayetlerini oku. Nehemya, Yeruşalim’de yaptığı işi neden “büyük bir iş” (Neb. 6:3) olarak görüyordu? Onu durdurmak için bu sefer hangi girişimlerde bulunuldu?

6. bölümde Nehemya’nın yaşamındaki pek çok girişim anlatılır. Sanballat ve Geşem onun kendilerine gelmesi için toplantı bahanesiyle ona mektuplar gönderdiler. Fakat talep ettikleri toplantı düşman toprağındaki Ono Ovası’ndaydı ve bu gerçek söz konusu toplantının esas niyetinin ne olduğunu açığa vuruyordu. Sanballat, Toviya ve Geşem ancak duvarın işi bitirilip kapılar kapanana kadar açık olacak bir fırsat penceresi görmüşlerdi. Yahudiler Pers kralının koruması altındaydılar, o yüzden düşmanları açıkça saldırarak onları yenilgiye uğratamazlardı. Fakat eğer önderlerinden kurtulabilirlerse, ilerlemeyi engelleyip, belki de Yahudileri sonsuza kadar durdurabilirlerdi. Pes etmiyorlardı. Nehemya karşılık vermese de, denemeyi sürdürdüler. Her defasında düşmanlıkla uğraşmak zorunda kalmak Nehemya için sinir bozucu olmuş olmalı. Onlara “büyük bir iş yapıyorum” (Neb. 6:3) diye karşılık verdi.

Dünya değerleri ölçüsünde, Nehemya saygın bir işi olan kralın sakiliğini yaparak iyi iş çıkarıyordu. Krala danışmanlık yaptığı toprakların en yüksek mevkilerinden birine sahipti. Fakat harabe durumdaki bir şehri inşa etmek dünyevi anlamda bir önem ifade etmiyordu. *Büyük iş dediği bu muydu?* Nehemya Allah için yapılan işi “büyük iş” sayıyordu ve daha da önemlisi Yeruşalim’de Allah’ın adının tehlikede olduğunun farkına varmıştı.

Ayrıca, Allah tapınak hizmetlerini oluştururken, rahipliği de başlattı. Tapınağın insanların zihinlerinde kutsal ve özel kalmasını sağlamak için, tapınağın içindeki görevleri sadece rahiplerin yapmasına izin verdi. Tek başımıza Allah’ın kutsallığını görmemiz kolay değildir; o yüzden Allah, İsraililerin saygıyla huzuruna gelmelerine yardım edecek koşulları sağladı. Nehemya tapınak avlularının herkes için olduğunu biliyordu fakat iç odalar değil. Şemaya, tapınağın içinde buluşmakla ilgili söyledikleriyle, Allah’ın emirlerine aykırı bir şey teklif ederek kendisinin bir sahte peygamber olduğunu göstermekle kalmadı, aynı zamanda bir hain olduğu da açığa çıkmış oldu.

Bugün bizler dünyasal bir tapınağın yokluğunda, Allah’ın kutsallığının duyusunu ne şekilde önümüzde tutabiliriz? Kendi günahkârlığımızın tersine, Allah’ın kutsallığının farkında olmak bizi ne şekilde çarpmıya yönlendiriyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Prophets and Kings* [Peygamberler ve Krallar] kitabından 635–660 sayfaları arasındaki, “The Builders on the Wall [Suru İnşa Edenler]”, “A Rebuke Against Extortion [Zorbalığa karşı bir Azarlama]” ve “Heathen Plots [Putpersetlerin Entrikaları]” bölümleri.

“Nehemya’nın zamanındaki yapıcıların aleni düşmanlardan ve sözde dostlardan gördükleri karşıtlık ve engelleme, günümüzde Allah için çalışanların yaşayacağı tecrübenin bir örneğidir. Hristiyanlar yalnızca düşmanların öfkesi, saygısızlığı ve zalimliğiyle değil, dostların ve yardımcıların tembelliği, tutarsızlığı, ilgisizliği ve ihanetiyle de denenirler.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 640.

“Düşmanlarının Nehemya’yı etki altına alamamalarının nedeni, Allah’ın işine sıkı sıkıya bağlı olusunda ve aynı şekilde Allah’a sıkı sıkıya itimat etmesinde yatıyordu. Tembel can ayartıya kolaylıkla av olur; ancak asil bir hedefi, sürükleyici bir amacı olan yaşamda, kötülük dayanak bulamayacaktır. Sürekli olarak ilerleyen kişinin imanı zayıflamaz; zira yukarıda, aşağıda ve bunların ötesinde, Kendi iyi tasarısını gerçekleştirmek için her şeyi düzenleyen Sınırsız Sevgi’yi fark eder. Allah’ın gerçek hizmetkârları boş çıkmayacak bir kararlılıkla çalışırlar, çünkü sürekli olarak lütuf tahtına bağlıdırlar.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 660.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Bu adamlar yardım teklif ederek onlara geldiklerinde, kendinizi Zerubbabel, Yeşua ve diğer önderlerin yerine koyun. Bugün geriye baktığımızda, yardım teklifini kabul etmeyerek doğru olanı yaptıklarını görebiliyoruz. Biz, Adventistler olarak bizimle aynı inançtan olmayanlarla ne zaman işbirliği yapıp ne zaman yapmayacağımızı nasıl bilebiliriz? Bunu yapmanın doğru ya da yanlış olduğuna nasıl karar veririz? Hangi kıstaslara önem vermeliyiz?
- ❷ Tüm Kutsal Kitap boyunca dünya karşısında imanımızdan tavizler vermenin tehlikelerini görüyoruz. Aslında Babil tutsaklığına kadar tüm eski İsrail tarihi, verilen tavizlerin çok iyi bir örneği. Aynı zamanda, bu tehlikeden korunmaya çalışırken aşırıya kaçıldığında ne oluyor? İsa’nın kendisi Sebt gününü ihlal etmekle suçlandığına göre (*bkz. Yu. 9:14–16*), O’nu suçlayanların diğer yöne doğru aşırıya kaçtığına dair iyi bir örneğe sahip değil miyiz? Doğru dengeyi nasıl buluruz?

Müjdeciler İçin Para

Horacio Rizzo

Plan iddialydı: Güney Amerikalı 25 müjdecı çifti 10/40 penceresi ülkelerine müj-deyi paylaşmak üzere göndermek.

2014 yılında, Brezilya'nın başkenti Brasilia'daki bölüm merkezinde, Güney Amerika Bölümü başkanı Erton Köhler Güney Amerika'nın çeşitli yerlerinden gelen 80 Yedinci Gün Adventist ödere "Dünyaya Gönderilen Müjdeciler" projesini sunar-ken dikkatle dinliyordum.

Pastör Köhler Adventist Kilisesi'nin Ortadoğu'da yüzleştığı ciddi sorunları anlattı ve bu konuda yetersiz kalan insan ve finans kaynaklarından bahsetti. Bizim bölümü-müz 25 evli çift gönderip, onların uçak bileti, yiyecek ve sigorta dahil olmak üzere beş yıllık tüm masraflarını karşılayarak yardımcı olabiliirdi.

Pastör Köhler, bize bu projeye finansal destek sağlamamız için istekte bulundu. Her birimiz Güney Amerika Bölümü'nde ya hizmet başkanı ya da konferans başkanı olarak hizmet vermiştik. Ben küçük bir bölgeyi kapsayan ve az parası olan İçbatı Arjantin Hizmeti'nin başkanıydım. Masrafları karşılayabilmek için Arjantin Birlik Konferansı'na bağlıydık.

Pastör Köhler yapacağımız katkının üye sayımıza göre belirlenmesini önerdi.

Fakat tüm hizmetler ve konferanslar aynı ekonomik duruma sahip değil diye düşündüm. Bir diğer problem de resmi kilise üyeleri sayısı ve kiliseye düzenli olarak gelen insanların sayısı arasındaki farktı. Benim hizmetimde resmi üye sayısı 10.000 kişiydi, ama gerçekte kiliseye her Sebt günü gelen üye sayısı sadece 5.000 kişiydi.

Bir taahhüt vermek zorundaydım. Bu durumu kafamda tartarken kalbim çar-pıyordu. Önerilen katılım miktarının bizim bütçeye kıyasla çok yüksek olduğunun farkındaydım. Bu miktarı karşılayı karşılayamayacağımızı sormak için hizmet vezne-darı da yanımda değildi. Konuyu düşünmek için çok zamanım da yoktu.

Bir iman duasıyla, 10.000 üyelik bir bölgenin başlıları için taahhüt verdim.

Ardından veznedara mesaj attım, "Yapmamız gereken bu."

Hemen geri yazdı: "Tamam." O da projeyi desteklemek istiyordu.

İki hafta sonra ofisimde beni büyük bir sürpriz bekliyordu. Bir kilise üyesi bek-lenmedik bir şekilde bir mülk satmış, ve bundan büyük bir ondalık ödemişti. Bu ondalık bölümümüzün müjdecilik projesine verdiğimizden üç kat daha fazlaydı!

Bonkörlükten en büyük ödölü alanın kişinin kendisi olduğuna yürekten ina-nıyorum. Güney Amerika Bölümü'nün müjdecilik projesi en çok İçbatı Arjantin Hizmeti'nin kilise üyelerini bereketledi.

Horacio Rizzo (solda) 2016'da Arjantin River Plate Adventist Üniversitesi'ne rektör olarak atanmadan önce İçbatı Arjantin Hizmeti'ne 3 yıl başkanlık yaptı. O üniversiteden mezun olan üç evli çift şimdi "Dünyaya Gönderilen Müjdeciler" projesinde müjdecı olarak çalışıyorlar.

Yasa'nın Ruhu İhlal Ediliyor

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Neb. 5:1–5; Çık. 21:2–7; Mik. 6:8; Neb. 5:7–12; Yas. 23:21–23; Neb. 5:14–19.*

HATIRLAMA METNİ: “Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlara hemen geri verin. Bir de faiz olarak aldığımız gümüşün, buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin” (*Nehemya 5:11*).

Biz insanlar bugüne kadar varlık, yoksulluk ve zenginle fakir arasındaki uçurum sorunuyla uğraşıp duruyoruz fakat yine de bir çözüme ulaşmıyoruz. Evet, İsa “Yoksullar hep aranızdadır” (*Mat. 26:11*) demişti fakat bu asla onlar için hiçbir şey yapmamaya bir özür olarak kabul edilemez. Tersine, Kutsal Yazılar, üzerimize düşeni yapmamız için bizi uyarıyor. Yoksa kendimize Hristiyan dememiz pek mümkün olmaz.

Geri dönen sürgünlerin Yeruşalim’i baştan inşa ederken yaşadıkları denemeler ve sıkıntılar içindeyken bile, bu mevzunun sadece yoksulluk ve yoksullar bağlamında değil daha da sorunlu bir mesele olan zenginin yoksul üzerinde baskı kurmasıyla gündemde olması ne kadar ilginç. Bu konu sürgünden önce bir sorundu, şimdi, dönmüş oldukları kendi topraklarına yeniden ortaya çıktı.

Bu hafta, bu kadim meselenin farklı bir tecellisini ve Nehemya’nın onunla başa çıkmak için nasıl çalıştığını göreceğiz. Göreceğimiz gibi, bu baskıları daha da kötü kılan, baskının “yasaya harfiyen uyularak” yapılmış olması. Bu da, kurallar ve düzenlemelerin aslında bizi İsa’nın karakterini yansıtmaya hedefine götüren birer araç olmaktan çıkıp, kendi başlarına birer hedef olmasına izin vermemek için ne kadar dikkatli olmamız gerektiğine güçlü bir örnek oluşturuyor.

*2 Kasım Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

İnsanların Yakınması

Nehemya 5:1-5 ayetlerini oku. Burada ne oluyor? Bu insanlar ne için feryat ediyorlar?

Yahudi halkı dış baskılara karşı Nehemya'nın önderliği altında birleşmiş görünüyor. Fakat zulme karşı ayakta duran ve kendisini yabancı saldırılardan koruyan ulusta her şey iyi değil. Dışarıdan, düşmana karşı birleşmiş, dimdik ayakta görünmesine rağmen, halk içeriden çökmüş durumdaydı. Önderler ve zenginler, yoksullarla kısıtlı imkanlara sahip olanları kendi yararlarına kullanıyorlardı ve durum o kadar kötüleşmişti ki aileler rahatlama için feryat ediyorlardı. Bazı aileler çocuklarını besleyecek yeterli gıdaya sahip olmadıklarını söylüyordu; bazıları kıtlık yüzünden evlerini ipotek ettiklerini, şimdiyse ellerinde hiç bir şey kalmadığını söyleyerek feryat ediyordu; bazılarıysa Perslilere vergi ödemek için borç aldıklarından ve çocuklarının bile köle olduğundan yakınıyordu.

Öyle görünüyor ki, sıkıntının sebebi, yoksul ailelerin komşularından yardım istemesine sebep olan kıtlık ve vergi ödemeleriydi. Pers yönetimi Yahuda eyaletinden her yıl vergi olarak 350 talant gümüş talep ediyordu. Eğer bir kişi mecburi verginin belirlenmiş kısmını ödeyemezse, aile öncelikle mülklerini ipotek ediyor ya da borç para alıyordu. Buna rağmen bir sonraki yıl boyunca gerekli parayı kazanamazlarsa, aldıkları borca karşılık bir şey yapmak zorunda kalıyorlardı. Genellikle borca karşılık köle almak sıradaki seçenek oluyordu. Topraklarını çoktan kaybetmişlerdi ve şimdi de aileden birini, çoğu zaman da çocuklardan birini kendilerine borç veren kişinin hizmetine girerek borcu kapatsın diye vermek zorunda kalıyorlardı.

Hayatta, kendimizi yaptıklarımızın sonucu olarak sıkıntı içinde bulduğumuz zamanlar olur; bazen de hiç suçumuz olmamasına rağmen mali sıkıntı ya da bir darboğazın içinde oluruz. Yukarıdaki öykü, devlet uygulamalarının insanlara zarar verip yoğun bir yoksulluğa yol açtığı bir örneği aktarıyor. Gittikçe derinleşen bir yoksulluk sarmalına kapılmışlardı ve çıkış görünmüyordu.

Bugün gibi o gün de insanların mali baskı ile mücadele ediyor olması ne kadar ilginç. Kutsal Kitap'ın sıklıkla bu konuya işaret etmesinden hangi mesajı çıkartabiliriz?

Yasa'nın Ruhu'na Aykırı

Nehemya 5:6–8 ayetlerini oku (ayrıca Çık. 21:2–7 ayetlerine bak).
Nehemya neden öfkelenerek karşılık veriyor?

Bugün bizim için kavraması zor olsa da, kölelik eski dünya toplumlarında normaldi. Ebeveynler kendileri de köle olabilirlerdi ya da çocuklarını satabilirlerdi. Toplumsal ya da yasal olarak ebeveynlerin çocuklarını satmaya hakları vardı. Fakat Allah özgürlük veren olduğu için, alacaklıların her yedi yılda bir kölelerini azat etmelerini gerektiren uygulamayı düzenlemişti. Bu şekilde insanların daimi olarak köle kalmalarının önüne geçmiş ve insanların özgürce yaşamasını arzuladığını ortaya koymuştu.

Borç verme yasaldı fakat faiz almak yasaklanmıştı (*Kutsal Kitaptaki tefecilikle ilgili düzenlemeler için bkz. Çık. 22:25–27; Lev. 25:36, 37; Yas. 23:19, 20*). Hal böyle olunca, tefecilerin talep ettiği faiz etraflarındaki uluslardakilere görece daha küçüktü. Her ay yüzde bir faiz talep ediyorlardı. 7. yüzyıl Mezopotamya'sından yazılar gümüş için yıllık yüzde elli, tahıl için yüzde yüz faiz alındığını gösteriyor. O yüzden, yıllık yüzde on iki faiz Mezopotamya'daki ülkelerde uygulananla karşılaştırıldığında düşüktü. Fakat sonuçta, Allah'ın Sözü'ne göre alacaklıların yaptıkları tek yanlış faiz talep etmektir (*Neb. 5:10*), ve ilginç olan insanlar şikayetlerinde bundan bahsetmiyordu bile. Diğer her şey hem toplumsal kurallara hem de yasanın hükümlerine uygundu. O halde Nehemya neden “çok öfkeliydi”? Dikkat çekecek derecede, doğrudan harekete geçmek yerine mesele üzerinde ciddi bir şekilde düşünüyor.

Nehemya'nın bu kadar kesin bir şekilde konunun üzerine gitmiş olması hayranlık uyandırıcı. Her şey kağıt üzerinde kanuna ve toplum yaşantısına uygun, hatta bölgedeki diğer uygulamalarla karşılaştırıldığında “hassas” diye, insanların yakınmalarını yalnız bırakmadı. Mevcut durumda yaşanan, yasanın ruhunun ihlal edilmesiydi. Özellikle de mali sıkıntı zamanlarında insanların birbirlerine yardım etmesi bir görevdi. Allah mazlumların ve ihtiyaç sahiplerinin yanındadır, kötülöklere ve yoksullara uygulanan zorbalığa karşı konuşunlar diye peygamberleri görevlendiren O'dur.

Bilmeden dahi olsa, yasaya harfiyen uymamıza rağmen yasanın ruhunu ihlal ettiğimiz durumlar hangileridir? (bkz. Mik. 6:8.)

Nehemya Harekete Geçiyor

Öyle görünüyor ki, soylularla yetkilileri azarlamak –“Kardeşlerinizden faiz alıyorsunuz!” (*Neb.5:7*)–beklenen sonucu vermemişti. O yüzden, Nehemya durmadı ve içlerindeki mazlumlar için mücadele etmeye devam etti. Soylulara ve yetkililere anlatmaya çalıştığını fakat bunun işe yaramadığını, bu yüzden de konuyu gündemden kaldırdığını söyleyebilirdi. Sonuçta karşısına alacağı bu insanlar ülkenin zenginleri ve güçlüleri idi. Fakat soruna bir çözüm yolu bulunana kadar, bu süreçte kendisine güçlü düşmanlar edinmeyi de göze alarak, hoşnutsuzluğunu devam ettirdi.

Nehemya 5:7-12 ayetlerini oku. Neler olduğuyla ilgili Nehemya'nın savları neler? İnsanları yanlış düzeltmeye ikna etmek için neyi kullanıyor?

Nehemya çok büyük bir toplantı düzenliyor–İsrail'in tüm halkı bu konuyla ilgilenmeleri için bir araya getiriliyor. Büyük olasılıkla, tüm halk bir araya geldiğinde, önderlerin utanacaklarına, hatta uyguladıkları boyunduruğu devam ettirmeye korkacakları ihtimaline güveniyordu.

Nehemya'nın en önemli savının odağında kölelik vardı. Bir çok Yahudi, muhtemelen Nehemya'nın kendisi de, yabancılara hizmet eden diğer Yahudileri satın alarak özgürlüklerine kavuşturmuşlardı. Şimdiyse, asillere ve yetkililere, kendi halklarından insanları alıp satmayı doğru bulup bulmadıklarını soruyordu. Sonunda gidip kendi halkından kişilere kölelik etsinler diye Yahudileri satın alarak özgürlüklerine kavuşturmak İsraililere mantıklı mı geliyordu?

Önderler karşılık veremiyor çünkü bu savın mantıklı olduğunu görüyorlar; o yüzden Nehemya devam ediyor. Onlara “Düşmanlarımız olan öteki ulusların aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuyla yaşamanız gerekmez mi?” (*Neb. 5:9*) diye soruyor. Daha sonra kendisinin de insanlara para ve tahıl borç verdiğini itiraf ediyor. “Lütfen faiz almaktan vazgeçelim!” (*Neb. 5:10*) diyerek, yasanın bu uygulamayı Yahudi kardeşlerine karşı yasakladığını doğrulamış oldu ve kendi yönetimi altında insanların birbirlerine karşı özenli olmasını istediğini ortaya koydu. İlginç şekilde, olumlu karşılık gördü. Önderler her şeyi insanlara geri vermeyi kabul etti.

Daha önce birine yanlış yaptın mı? Eğer dürüstseniz, bir çoğumuzun cevabı “evet” olacaktır. Seni, şimdi bile verdiğin zararını ne derecede mümkünse tazmin etmekten alıkoyan nedir?

Bir Ant

Nehemya 5:12, 13 ayetlerini oku. Nehemya neden ant içtikleri antlaşmaya uymayanlar için bir lanet okuyor?

Önderler haczettikleri her şeyi tazmin edeceklerine ve geri vereceklerine razı olmuş olsalar da, Nehemya sadece sözlerle tatmin olmamıştı. Gerçek bir ispata ihtiyacı vardı; o yüzden onlara rahiplerin önünde ant içirdi. Bu hareket aynı zamanda ileride antlaşmayı öne sürmek zorunda kalırsa, işlemlere yasal bir geçerlilik de sağlamış oldu.

Fakat neden lanet okudu? Nehemya temsili olarak giysisini sanki üzerinde bir şey tutuyormuş gibi toplardı ve o şeyi kaybetmeyi temsil edecek şekilde silkeledi. Yani, bu antlaşmaya karşı gelenler her şeylerini kaybedeceklerdi. Karşıdaki insanları belirli bir yasa ya da kuralın önemi ile ilgili etkilemek için lanet okunması görenekseldi. Yasayı çiğnemenin karşılığı olarak bir lanet okunduğu zaman, insanlar o yasayı çiğnemeye daha az yatkın oluyorlardı. Öyle görünüyor ki Nehemya bunun çok önemli bir konu olduğunu anlamıştı ve başarıya ulaşma olasılığını yükseltmek için çarpıcı bir şey yapma gereği hissetmişti.

Eski Ahit'teki aşağıdaki ayetler, bu insanlar için antların ne kadar mukaddes olduğu konusunda bize ne söylüyor? (Say. 30:2; Yas.. 23:21-23; Vaiz 5:4, 5; Lev. 19:12; Yar. 26:31).

Sonuçta, konuşma yetisi Allah'ın insanlara vermiş olduğu çok değerli bir armağan; hayvanların sahip olduğundan çok farklı bir şey olarak ona sahibiz. Ve sözlerimizde kudret var, hatta yaşamın ve ölümün kudreti. O yüzden ne söylediğimize, neyi yapacağımıza söz verdiğimizize ve sözle hangi sorumluluklar altına girdiğimize çok dikkat etmeliyiz. Yaptıklarımızın sözlerimizle uyumlu olması da ayrıca çok önemli. Kaç kişi, sözlerinde Hristiyan olup da davranışlarında tam tersi olanlar yüzünden Hristiyanlığa sırtını dönmüştür?

Sözlerinin diğer insanlar üzerinde ne kadar etkisi olduğunu düşün. Ne söylediğimize, ne zaman söylediğimize ve nasıl söylediğimize daha çok dikkat etmeyi nasıl öğrenebiliriz?

Nehemya'nın Örneği

Nehemya 5:14-19 ayetlerini oku. Nehemya, "valiliğin yiyecek bütçesine" (Neb. 5:18) dokunmamasına sebep olarak ne gösteriyor?

Nehemya bu ayetlerdeki öyküyü büyük ihtimalle, Yahuda'da 12 yıl valilik yaptıktan sonra kral Artahşasta'nın yanına döndüğünde yazmıştı. Valilerin vatandaşlarından gelir talep etme hakkına sahip olmasına rağmen, Nehemya bu hakkı asla talep etmedi ve kendi hayatını kazandı. Sadece kendi giderlerini değil, aynı zamanda hem ailesinin hem de sarayın tüm giderlerini o karşılıyordu. İlk vali Zerubbabel, diğer valiler içinde ismini bildiğimiz tek vali. Nehemya "eski valiler" derken büyük olasılıkla Zerubbabel ve kendisi arasındaki valilerden bahsediyordu. Sonuç olarak, görev süresi sona erdiğinde büyük ihtimalle varlığı azalmıştı. Böylesine bir mevkiden bekleneceği gibi varlığını çoğaltmak bir yana dursun, büyük ihtimalle para ve mülk kaybetmişti. Nehemya zengindi, bu yüzden bir çok insanın her gün karnını doyurabiliyordu ve diğer bir çok kişiye de bol bol verecek kadar cömertti (Neb. 5:17, 18).

Civardaki uluslar tarafından esir alınanların kurtarılması sonrasında İbrahim'in yaptığıyla aynı şey olmasa da (bkz. *Yaratılış 14*), Nehemya'nın burada yaptığı, aynı çok önemli ilkeyi ortaya koyuyor.

Nehemya 5:19 ayetini oku. Nehemya orada ne söylüyor ve bunu müjde açısından nasıl anlamalıyız?

Nehemya örneği ile gördüğümüz şey, bir kişinin, Rabb'i ve Rabb'in işini kendi kişisel kazancının ve yararının önünde tutmasıdır. Biz kişisel olarak her ne urumda olursak olalım, hepimiz için iyi bir derstir. Bize çok pahalıya patlamadığı zamanlarda Rab için çalışmak kolaydır.

Filipililer 2:3–8 ayetlerini oku. Hemen şimdi, burada ifade edilen özveri ilkelerini kendi yaşamında ne şekilde hayata geçirebilirsin?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Prophets and Kings [Peygamberler ve Krallar]* kitabından “A Rebuke Against Extortion [Zorbalığa karşı bir Azarlama]” s. 646-652, bölümünü oku.

“Nehemya bu zalimce baskıyı duyduğu zaman canı öfkeyle doldu. Kendisi ‘Onların bu dertlerini, yakınmalarını duyunca çok öfkelenim’ diyor. Bu zorbaca haraç geleneğini ortadan kaldırmak istiyorsa, kararlılıkla adaletin yanında yer alması gerektiğini gördü. Kendine özgü bir enerji ve kararlılıkla, kardeşlerini sıkıntıdan kurtarmak için çalışmaya başladı.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 648.

“İsa sözlerine devam ederek, ant içmeyi gereksiz hale getirecek bir ilkeyi ortaya koydu. Konuşma prensibinin kesin gerçek olması gerektiğini öğretti. ‘Evet’iniz evet, hayır’ınız hayır olsun. Bundan fazlası şeytan’dandır’ ”—Ellen G. White, *Bereket Dağı’ndan Düşünceler*, s 68.

“Bu sözler, kutsala saygısızlık sınırında olan tüm anlamsız ifadeleri ve kızgınlıkla söylenen küfürleri kınamaktadır. Toplumda ve iş dünyasında yaygın olan aldatici övgüleri, gerçeğin çevresinden dolaşmayı, pohpohlayıcı ifadeleri, abartıları, ticaretteki yalan beyanları kınamaktadır. Bu sözler, olmadığı gibi görünmeye çalışsan, ya da kalbindeki gerçek duyguları sözleriyle dile getirmeyen hiç kimseye doğru sözlü denilemeyeceğini öğretirler.”—Ellen G. White, *Bereket Dağı’ndan Düşünceler*, s 68.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Mali konularla ve kişilerarası ilişkilerle uğraşırken, insani sorunlarımızın kalbinde neden bencillik yatmaktadır?
- ❷ Allah’ın halkı açgözlülükten nasıl kaçınabilir? Allah’ın ona karşı hükmü nedir? Aşağıdaki ayetleri oku: *Yşsa. 48:3–12 ve Mik. 6:6–8*.
- ❸ Konuşma armağanı ve sözlerimizin kudreti konusu üzerinde derinlemesine düşün. Yuhanna 1:1, 2 ayetleri İsa’ya “Söz” derken ne kastediyor? Bu, sözlerin ve taşıdıkları anlamın önemini kavramamıza ne şekilde yardımcı olabilir?
- ❹ İsa’nın binlerce yıl öncesinden yoksulların her zaman aramızda olacağını söylemiş olması çok şaşırtıcı. Ayrıca bizlere ihtiyaç sahiplerine yardım etmemiz tembihlenmiştir. Bu iki fikir, Hristiyanları daha az talihli olanlar için çalışmak konusunda teşvik etmekte birbiriyle ne şekilde uyumlu?

İnatçı Eş

Andrew McClesney, Adventist Müjdeleme

Cumartesi'nin gerçek Kutsal Kitap Sebti olduğuna kanaat getiren Zelindo João Lay, eşine Doğu Timor'un Lospalos kentindeki Pazar kiliselerini bırakacağını söyledi.

Eşi Dulce ona "Ne diyorsun, sen çıldırdın mı?" diye çıkıştı. "İki küçük marketimizi Cumartesi kapatman yetmedi, şimdi de kiliseyi mi bırakıyorsun. Neden?"

Zelindo "Kutsal Kitap'ta gerçeği gördüm" diye yanıtladı.

Dulce konuyu daha fazla tartışmayı reddetti.

"Bundan sonra sen kendi yoluna git, ben de benimkine" dedi.

Zelindo'ya yemek yapmayı bıraktı ve bazen kapıyı kilitleyerek onu dışarıda bırakıyordu.

Zelindo ağladı ve dua etti, "Bu başıma gelen nedir? Kutsal Kitap'ta gerçeği gördüm ama şimdi karım Kutsal Kitap'ın Sebt öğretisini takip ettiğim için benden boşanmak istiyor."

Sabahları, her zaman olduğu gibi Dulce daha büyük olan markete gidiyordu ve Zelindo evde küçük oğullarına göz kulak oluyordu. Sonrasında markette öğleden akşam 9'a kadar olan vardiyayı alıyor, Dulce ise eve gelip oğullarına bakıyordu.

Bir sabah Zelindo dua etti, "Tanrım, kilisemi bırakmamı istiyorsan, bana bir mucize göster."

Öğlen markete gittiğinde Dulce'nin Kutsal Kitap okuduğunu görünce şaşkına döndü. Onun daha önce hiç Kutsal Kitap okuduğunu görmemişti. Vahiy 12. bölümdeki ejderha ve kadın kısmını okuduğunu gördü.

"Canım, okuduğunu anlamıyorsan sana açıklayabilirim" dedi.

BAM! Dulce bir anda yumruğunu masaya vurdu. Gürültü içeride gezinen müşterilerin şaşkın bakışlarını çekti.

Dulce ağlamaya başladı. "Bize niye yalan söylediler?" dedi. "Bizden bunu niye gizlediler?" Zelindo ona sarıldı. "Tanrım, duamı yanıtladığın için sana şükrediyorum" dedi. "Bir mucize gördüm."

Cumartesi günü ailecek ilk defa bir Yedinci Gün Adventist kilisesine gittiler.

Ardından, Zelindo ve eşi Adventist Kilisesi'nde vaftiz oldular.

42 yaşındaki Zelindo'ya göre, Tanrı, kendisi içinde O'nu yüceltmeye çalıştıkça onu ölçüsüz bereketlemişti. Alkol, tütün, kahve ve çay satmayı bıraktı ve çalışma koşullarını değiştirdi. Maaşın haricinde çalışanlarına oda verdi ve yemek masraflarını da karşılıyor. Onlardan kensisiyle birlikte sabah ve akşam ibadetine katılmalarını ve haftada bir Kutsal Kitap derslerine katılmalarını istiyor.

Zelindo her gün şöyle dua ediyor: "Ben bu işyerini Seni övmek için kullanmak istiyorum. İnsanları Sana getirmede bana yardımcı ol."

Çalışanları Kutsal Kitap çalıştıkça hayretlerini ifade ettiler.

"Bize Kutsal Kitap'tan öğrettiğin şeyler gerçekten doğru" dediler.

Zelindo (solda) Allah'ın işini hayallerinin de ötesinde bereketlediğini söyledi. Dört yılda sekiz çalışanı vaftiz olmuştu.

2015 On Üçüncü Sebt Sunusu'nun bir kısmı, Doğu Timor'un başkenti Dili'de bir Yedinci Gün Adventist okulunun kurulmasında yardımcı oldu. Hizmet sunularınız için teşekkür ederiz.

Söz'ün Okunması

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Neb. 8:1-8, Yas. 31:9-13, Mat. 17:5, Elç. 8:26-38, Neb. 8:9-12, Lev. 23:39-43.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar” (*Nebemya 8:8*).

Yeruşalim surları tamamlanmıştı. Kapıların da yerleştirilmesiyle, Nehemya önderliğindeki İsraililer böylelikle ana görevlerini tamamlamış oldular. Sur tamamlandığında çevredeki ulusları korku sardı ve “bu işin Allah[...] tarafından yapılmış olduğunu” anladılar (*Neb. 6:16, KM*). Düşmanlar İsrail'in Tanrısı'nın gerçek olduğunu anladılar, zira İsraililer karşılaştıkları muazzam düşmanlık ve nefrete rağmen başladıkları işi bitirmişlerdi.

Suruntamamlanmasının ardından, Nehemya Yeruşalim'e vali (erkek kardeşi Hanani) ve kaleye yönetici (Hananya) atadı. İki adam da dürüstlükleri, güvenilirlikleri ve Allah'a duydukları saygı (*Neb. 7:2*) dikkate alınarak seçildi, soylarına göre değil. Duvar Elul ayı içinde tamamlandı (6. ay; *Neb. 6:15*).

Sıradaki iş ne olmalıydı? Nehemya'nın takip eden bölümleri (*Nebemya 8-10*), 7. ay olan Tışri ayında gerçekleşen bir dizi önemli olayı konu alıyor (*Neb. 8:2*). Bu ayetlerde İsrailoğullarının Allah'ın Sözü'ne itaat etmekte ne kadar kararlı olduklarına ve ondan ne kadar zevk aldıklarına örnekler görebiliriz.

*9 Kasım Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Halk Toplanıyor

Nehemya 8:1, 2 ayetlerini oku. Bu, Allah'ın Sözü'nün insanlar için ne kadar önemli olduğuna dair bize ne söylemeli?

Yahudiler sonunda surun inşasını tamamlayıp Yerusalim'e taşındıktan sonra, yedinci ayda Yerusalim'in kent meydanında hepsi bir araya geldiler. Yedinci ay olan *Tişri* ayı İsraililer için muhtemelen en önemli aydı, zira Boru Çalma Bayramı'na (Allah'ın yargısına hazırlık, ayın 1. günü), Kefaret Günü'ne (Yargı günü, ayın 10. günü) ve Çardak Bayramı'na (Allah'ın Mısır'dan kurtarışını ve çöldeki yolculuk boyunca devam eden tedarikinin hatırlanması, ayın 15. günü) tahsis edilmişti. Toplantı, Boru Çalma Bayramı'nın kutlandığı, ayın birinci günü gerçekleşti. Önderler, ulusun erkeklerini ve kadınlarını, Yasa'yı okuyarak onlara Tanrı'larını ve tarihlerini öğrenme fırsatı sağlamak amacıyla, bu özel toplantıda bir araya getirdiler.

Halk Ezra'dan Musa'nın Yasa Kitabını önlere getirip okumasını istedi. Sırf bu toplantı için bir platform, yani bir kürsü bile inşa ettiler. Bu önderlerin topluluğa dayattığı bir şey değildi. Aksine "onlar", yani halk, Ezra'dan Kitabı getirmesini istedi. Büyük ihtimalle Ezra, halka Musa'ya Sina Dağı'nda verilen yasayı da içeren Musa'nın kitapçıklarından bölümler okudu.

Yasanın Tekrarı 31:9–13 ayetlerini oku. Rab onlara orada ne söyledi ve biz bundan kendimiz için hangi dersleri çıkartabiliriz?

Yasa'nın Tekrarı 31:9–13 ayetlerinde Musa İsraililere Çardak bayramında bir araya gelmelerini ve birlikte Allah'ın Yasası'nı okumalarını söyledi, bu ayetler toplantıya katılması gereken çeşitli grupları da belirtiyor: erkekler, kadınlar, çocuklar ve kentlerinde yaşayan yabancılar.

Nehemya 8:1 ayeti sözlük anlamıyla halkın "bir adam gibi" bir araya geldiğini belirtiyor. Bu, imanlılar topluluğu arasındaki birliğin önemi hakkında bize ne anlatıyor?

Yasa Okunuyor ve Dinleniyor

Ezra “Yasa Kitabı’nı” okumak için topluluğun önüne getirdi. Onlara ne okudu? Yarım gün boyunca tekrar tekrar On Emir’i mi? Yasa Kitabı dendiğinde, İbranice Tevrat olarak bilinen, Yaratılış’tan Yasanın Tekrarı kitapçığına kadar olan Musa’nın beş kitabından bahsedildiği anlaşılmalıdır. Dolayısıyla “yasa” kavramı okunulananın sadece bir bölümünü oluşturmaktadır; bunu “talimatlar” olarak tercüme etmek daha doğru olur. Bunlar, hedefe ulaşmak için yürümemiz gereken yolu bilmemizi sağlayan, Allah’ın talimatlarıdır. Ezra okuduğu zaman, halk Yaratılış’tan başlayıp Yeşu’nun zamanına kadar Allah’ın halkı olarak kendi tarihini öğrendi. Öyküler, ilahiler, şiiirler, bereketler ve yasalarla, Allah’ı izlerken yaşadıkları mücadeleleri ve Allah’ın onlara sadakatini hatırladılar. “Yasa” Tevrat’ın içindedir fakat Tevrat bundan fazlasıdır; Allah’ın halkının tarihini içerir ve özellikle de Allah’ın önderliğini ortaya koyar. Dolayısıyla, topluluğa köklerini ve kimliğini vermiştir.

Nehemya 8:3; Yasanın Tekrarı 4:1; 6:3, 4; Yeşu 1:9; Mezmur 1:2; Süleyman’ın Özdeyişleri 19:20; Hezekiel 37:4 ve Matta 17:5 ayetlerini oku. Bu ayetler bize Allah’ın Sözü’yle ne şekilde etkileşim içinde olmamız gerektiğine dair ne öğretiyor?

Halkın Allah’ın Sözü’nü duymak istemiş olması, büyük ihtimalle Ezra’nın 13 yıl önce Yeruslalım’e geldiğinden beri Söz’ü okuyup öğretmesinin bir sonucudur. Ezra Allah’ın işine adanmıştı ve fark yaratmakta kararlıydı. Allah’ın Sözü, halk bunu sürekli olarak Ezra’dan duydukça, onlar için gerçek oldu. Sonuçta, bilinçli bir tercih yaparak onu duyup dinlemek istediler çünkü Allah hakkında bilgi sahibi olmakla ilgileniyorlardı. Dolayısıyla, bu durumda, Tevrat’a saygıyla ve öğrenme arzusuyla yaklaştılar.

Kendimizi Söz’e doyurmak, hayatlarımızda Allah’a daha derinden bir özlem duymamızı sağlar.

Allah’ın Sözü’yle ilişkin nasıl? Yani, ona inandığını iddia etsen de, bu iddia yaşamında Söz’ün öğrettiğine itaat etmeye çalışma anlamında kendisini nasıl gösterdi? Kutsal Kitap’a itaat etmeseydin ne kadar farklı bir yaşam sürerdin?

Söz Okunuyor ve Yorumlanıyor

Nehemya 8:4–8 ayetlerini oku. Yasa'nın okunması nasıl gerçekleştirildi?

Okuma sırasında Ezra'nın yanında duran, her biri 13 kişiden oluşan iki grup vardı. İlk 13 kişilik grup (*Neh. 8:4*) Allah'ın Sözü'nün okunmasına yardım etti, ikinci grup ise (*Neh 8:7*) ayetlerin anlaşılmasına yardım etti. Bu düzenin meydana ne şekilde işlediğine dair bilgiye sahip değiliz; ancak okumaya yardım eden adamlar muhtemelen Tevrat'ı tutuyorlardı (İbrani tomarları ağırdı ve yardımcıları tarafından açılmaları gerekiyordu), aynı zamanda da sırayla her biri okuyordu. Sabahdan öğlene kadar okuduklarından, meydanadaki herkese ulaşmanın bir yolunu düşünmüşlerdi.

“Okuyup açıkladılar” ve “herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar” (*Neh 8:8*) ifadeleri, ayetlerin yorumlanmasına da tercüme edilmesine de işaret ediyor olabilir. Bu durumda her ikisi de mümkündür. İnsanlar yıllarca yaşadıkları Babil'den dönmüşlerdi ve oradaki asıl dil Aramiceydi. Dolayısıyla, İbranice bir okumayı dinleyip anlamak, özellikle de genç nesiller için, kolay olmayabilirdi. Öte yandan, Kutsal Kitap'ı okuyanlar açıklama ya da yorumlardan yararlanabilir. Vaaz ve açıklama metnin canlanmasını sağlar ve dinleyicileri bilgiyi kendi hayatlarında uygulamaya teşvik eder.

Elçilerin İşleri 8:26–38 ayetlerini oku. Yukarıdaki ayetlerde Yeruşalim'de gerçekleşen olay ile, bu ayetlerdeki olay arasındaki benzerlikler neler? Burada bizim için hangi dersler var?

Protestanlar olarak, her bir imanlı bireyin Allah'ın Sözü'nü kendisi için bilmesi gerektiğini ve başka birinin Kutsal Kitap gerçeğine dair sözlerini, o kişinin yetkisi ne olursa olsun, körü körüne kabul etmemesi gerektiğini kabul ederiz. Öte yandan, hangimiz ayetlerin anlamının açıklanmasına yardım eden birinin olması sayesinde bereketlenmemiştir ki? Her birimizin inandığımız şeyi kendimiz için bilmemiz gerekir, fakat bu zaman zaman başkalarının öğrettikleriyle aydınlanmayacağımız anlamına gelmez.

Halkın Yanıtı

Ezra Allah'ın Sözü'nü, yani İbranice Tevrat'ı açtığında, insanlar ayağa kalktı. Ezra okumaya başlamadan önce Allah'ı övdü. Okuduktan sonra halk hep birlikte "Amin! Amin!" (*Neb. 8:5, 6*) diyerek ellerini göğe kaldırdı. Sonra da baş eğip yüzlerini yere dönerek ibadet ettiler.

Nehemya 8:9–12 ayetlerini oku. Önderler neden halka "yas tutup ağlamayın" dediler?

"Böylece, sonraki yıllarda, Allah'ın Yasası Yeruşalim'de Babil'den dönen tutsaklara okunduğunda ve insanlar günahları yüzünden ağladıklarında, lütuf sözleri söylendi: 'Ağlamayın... Gidin, yağlı yiyip tatlı için. Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. Rabb'in verdiği sevinç sizi güçlü kılar.' Nehemya 8:9, 10."—Ellen G. White, *The Ministry of Healing [Şifa Hizmeti]*, s. 281.

İnsanlar Allah'ın sözlerini dinlerken, kendi günahkârlıklarını anlayarak ağlamaya başladılar. Allah Kendisini bize gösterdiğinde ve biz Allah'ın sevgi, iyilik, merhamet ve sadakatle dolu olduğunu kavramaya başladığımızda, yetersizliklerimiz ve olmamız gereken olmaktaki başarısızlığımız su yüzüne çıkar. Allah'ın Sözü aracılığıyla O'nun kutsallığını görmek, kendi korkunçluğumuzu yeni bir ışıkla görmemizi sağlar. Bu farkındalık İsraililerin ağlayıp yas tutmalarına yol açmıştı, fakat onların üzülmemeleri gerekiyordu, çünkü "RABB'in verdiği sevinç sizi güçlü kılar" (*Neb. 8:10*). Başka bir deyişle, başarısızlıklarına rağmen Allah'ın gücüne güvenebilirlerdi.

Ayrıca o gün özel, kutsal bir gündü, boruların kısa kısa öttürülmesiyle "yüreğin" Rabb'in yargılamasına (Tişri ayının 10. gününde kutlanan Kefaret Gününe) hazırlanmasının işaretinin verildiği Boru Çalma Bayramıydı (Roş Haşana). Boruların üflenmesi, Allah'ın önünde durarak tövbe etme çağrısına işaret ediyordu. O gün insanlara Allah'a dönmeyi hatırlatma amacıyla tasarlandığından, insanların ağlaması ve yas tutması anlaşılabilir. Fakat önderler onlara, bir kere tövbe ettikleri zaman Allah'ın onları duyduğunu ve bu nedenle artık Allah'ın bağışlayıcılığına sevinmenin vakti olduğunu hatırlatırlar.

Günah sorununu çözmek ve bize umut vermek için tek yol olarak İsa'nın çarmıha gerilmesinin gerekmiş olması, günahın ne kadar kötü olduğu hakkında bize ne söylemeli?

Rabb'in Verdiği Sevinç

“RABB'in verdiği sevinç sizi güçlü kılar” (*Neb. 8:10*) ifadesi, Allah'ın bizim sevinmemizi ve hayattan zevk almamızı istediğini hatırlatıyordu. Hepsinden önemlisi, söz konusu olan herhangi bir sevinç değil, bizim Allah'ı ve O'nun sevgisinin gerçeğini bilmemizden kaynaklanan bir sevinçtir. Allah'tan, O'nun iyiliğinde keyif almak ve Allah'ın bize sağladığı her şey için sevinç duymak, her gün yapmak için çaba sarf etmemiz gereken bir şey. Dahası, Allah'tan keyif almak günü karşulamakta ve karşımıza çıkan her şeyle başa çıkmakta bize güç verir.

Nehemya 8:13–18 ayetlerini oku. Burada ne oldu ve bu bize o dönemdeki halk ve önderleri hakkında ne anlatıyor?

Ertesi gün halkın önderleri Allah'ın kitabından daha fazla şey öğrenmek için Ezra'nın yanına geldiler. Önderlerin bu girişimi, toplumu Allah'a yönlendirmeyi arzu ettiklerini gösteriyordu. Bizzat kendileri Allah'ı ve O'nun bilgisini aramazlarsa, insanları doğru yola yönlendirmelerinin mümkün olamayacağını anlamışlardı.

Levililer 23:39–43 ayetlerini oku. İsraililere ne yapmaları emredilmişti, neden?

Nehemya 8:15 ayetinde, onların yaptıklarının “yazılana” göre olduğundan bahsedildiğine dikkat edin. Burada, Allah'ın Sözü'ne artık ne kadar ciddiyetle itaat etmek istediklerinin bir diğer örneğini görüyoruz, çünkü sürgünde geçen on yıllarda, itaatsizlik konusunda derslerini almışlardı. Ayrıca, Levililer kitapçığındaki ayetlerde de, bayramı kutlamaları ve “RABB'in önünde yedi gün şenlik yapmaları” (*Lev. 23:40*) isteniyor. Başka bir deyişle, Allah'ın merhamet, lütuf ve kurtuluş işlerini hatırladıkça, insanların Rabb'in onlar için yaptığı şeyden ötürü sevinmeleri gerekiyordu.

Eski İsrail'in tüm bayramlarında simgelenen İsa'da bize neyin verildiğini düşün. Zor ve acı veren deneyimler içindeyken bile Rab'de sevinmeyi nasıl öğrenebiliriz? Özellikle böyle zamanlarda bunu yapmamız bizim için neden çok önemlidir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar* kitabında 661–668. sayfalardaki “Instructed in the Law of God [Allah’ın Yasası’nda Emredilmiş]” bölümü.

“Şimdi de O’nun vaatlerine imanı sergilemeliydiler. Allah tövbelerini kabul etmişti; artık bağışlanan günahların ve ilahî lütfâ yeniden kavuşmalarının güvencesiyle sevinmeliydiler...

Rabb’e her gerçek dönüş, hayata kalıcı sevinç getirir. Bir günahkâr Kutsal Ruh’un etkisine teslim olduğunda, Kalpleri Araştıran’ın kutsallığına kıyasla kendi suçunu ve kirliliğini görür. Kendisini suçlu olarak mahkûm olmuş bir halde görür. Ancak bu nedenle ümitsizliğe kapılmamalıdır; zira bağışlanması zaten gerçekleştirilmiştir. Günahların bağışlandığı duygusuyla ve affedici Göksel Baba’nın sevgisiyle sevinebilir. Günahkâr ve tövbekâr insanları Kendi sevgi kollarıyla kuşatmak, onların yaralarını sarmak, onları günahattan temizlemek ve onlara kurtuluş giysilerini giydirmek Allah’ın yüceliğidir.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 668.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Hangi koşullarda “Rabb’in verdiği sevinci” (*Neb. 8:10*) kendi gücün olarak tecrübe edebilirsin? Yani, Allah’ın gücünü ve O’nun bağışlayıcılığını hayatlarımızda tecrübe etmemiz için yapmamız gereken bir şey var mı? Varsa, nedir?
- ❷ Bir yandan günahlarımız için yas tutmakla, aynı zamanda Rab’de sevinmek arasında doğru dengeyi nasıl buluruz? Bunlar birbirleriyle çelişmiyor mu? Yasa ve müjde cevabı birlikte nasıl sağlıklı? (*Bkz. Rom. 3:19–24.*)
- ❸ Nehemya’nın halka “Gidin, yağlı yiyip tatlı için, hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. Rabb’in verdiği sevinç sizi güçlü kılar” dediği Nehemya 8:10 ayetini oku. Yağlı yiyip tatlı için, hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin; ve bunların hepsini “Rabbimiz için kutsal bir gün” olduğu için yapın? Bu, hangi şekillerde Rab’de sevinebileceğimizle ilgili bize ne öğretiyor? Bu bağlamda günün “kutsal” olması ne anlama geliyor?

Bir Laneti Kırmak

Chan.Min Chung Tarafından Yazılmıştır

Sunny ve Salma Ortadoğu'daki bir üniversitenin birinci sınıflar için intibak programında tanışmışlardı.

Asyaly Sunny bir "Valdens öğrencisi" yani Adventist Kilisesi'nin Ortadoğu ve Kuzey Afrika Birliği'ndeki dünyasal bir üniversitede öğrenim gören bir Yedinci Gün Adventisti.

Salma ise Hristiyan olmayan bir ailede yetişmiş yerli bir öğrenci.

İki genç kadın tanışır tanışmaz arkadaş oldular. Aynı derslere giriyorlar ve aynı mahallede oturuyorlardı. Salma kısa süre sonra arkadaşının bir Adventist Hristiyan olduğunu öğrendi. Ona Hristiyanlardan sakınması öğretilmişti, ama Sunny çok sevecen ve dürüsttü.

Arkadaşlıkları güçlendiği sırada, Salma, Sunny'nin evindeki bir Cuma akşamı toplantısına katılmayı kabul etti. Salma toplantıda başka Adventistlerle tanıştı ve onların canayakın sohbetleri hoşuna gitti. Çok geçmeden her Cuma akşamı onlarla beraber keyifle ilahiler söylemeye ve dua etmeye başlamıştı.

Bir yıl sonra Sunny Salma'yı bir Adventist Kilisesi'ne davet etti ve o da kabul etti. Fakat Salma ailesi ve arkadaşlarının sert eleştirilerine maruz kaldı.

"Orada ne yaptın?" dedi biri.

"Şimdi sen Hristiyan mı oldun?" dedi öteki.

Aile üyeleri de, Salma Hristiyan olursa lanetlenenlerini söyledi.

Salma tedirgin olmuştu, yine de kiliseye gitmeye devam etti. Hatta gençler korosuna ve sağlık seminerlerine katıldı. Adventist arkadaşları onun için dua ettiler.

Bir Cuma akşamı grup İsa'nın hayatıyla ilgili bir video izledi, ardından Salma, Elçilerin İşleri kitabını çalışmak istedi.

"Şaşırılmışım, çünkü Salma bir yıl boyunca Kutsal Kitap çalışmalarıyla hiç ilgilenmemişti," dedi Sunny.

Salma haftalık Kutsal Kitap çalışmalarına başladı, ama vaftiz olmaya niyeti olmadığını açıkça belirtti. Ailesinin lanetlenmesinden korkuyordu.

Bir Sebti günü, Salma, herkesin kalp şeklinde bir kart seçip içindeki Kutsal Kitap ayeti üzerine düşündükleri bir kadın hizmetleri programına katıldı. Dua ederek bir kart seçti ve kartı açtı. İçinde şöyle yazıyordu: "Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" (Elçilerin İşleri 16:31).

Salma o an ailesinin başına lanet geleceğinden korkmaması gerektiğini anladı. Ayağa kalktı ve sesi titreyerek vaftiz olmak istediğini duyurdu.

"Bu son değil, başlangıç" dedi Sunny. "Okulumu bitirdikten sonra buraya yerleşip Salma gibi insanlarla dostluk kurmak istiyorum. Bana onun gibi daha fazla insan göndermesi için Allah'a dua ediyorum."

Chan.Min Chung, Orta Doğu ve Kuzey Afrika Birliği'nin iletişim kordinatörüdür.

Bizim Bağışlayan Allah'ımız

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Neb. 9:1-3; Dan. 9:4-19; Neb. 9:4-8; Kol. 1:16, 17; Neb. 9:9-38; Rom. 5:6-8.*

HATIRLAMA METNİ: “Günahlarını gizleyen başarılı olmaz, itiraf edip bırakansa merhamet bulur” (*Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13*).

Çardak Bayramı (Sukkot) bittikten sonra, önderler, halkı tekrar bir araya topladı. Kutlama zamanı yeni bitmişti; şimdiyse bitmemiş bir iş olan, itiraf ve günahları için Allah'ın önünde tövbe etme işine dönme vaktiydi.

Evet, önderler onlardan yas tutmayı ve hataları yüzünden üzüntü duymayı durdurmalarını istemişti fakat bu yas tutmanın ve günahları itiraf etmenin önemli olmadığı anlamına gelmiyor. Artık, bayramı kutladıklarına göre, bugün bir şekilde günahları itiraf etmenin zamanı gelmişti.

Burada bahsedilen olayların gerçekleşme sırası sevinme ve günah çıkarmanın her zaman bu sırayla yapıldığı anlamına gelmiyor; yalnızca öteki türlü sıralanması gerektiği anlamına da gelmiyor. Bizler doğal olarak önce günahı itiraf etme sonra sevinme sırasını takip etsek de, belki de yaşamlarımızda Allah'ın kutlanması daha önce gelmeli. Sonuçta Romalılar 2:4 ayeti bizi tövbe getirenin “Allah'ın iyiliği” olduğunu söylüyor. O halde, O'nun “iyiliği” bize övgüyü ve sevinmeyi anımsatmalı fakat aynı zamanda bağışlanma, aklanma ve bizi yeniden yaratması için Allah'a ihtiyaç duyduğumuzu hatırlatmalı.

*16 Kasım Sebt Gününe hazırlık için bu hafta boyunca çalışın.

Oruç ve İbadet

Nehemya 9:1-3 ayetlerini oku. İnsanlar kendilerini neden tüm yabancılardan ayırıyorlar?

Nehemya insanların bu zamanı sevinçle ilişkilendirdiğinden emin olmaya can atıyor olmasına rağmen, insanları oruç tutmaya yönlendirmişti. Allah'ın huzurunda, çul kuşanıp başlarına toprak serpererek kendi kibirlerini kırdılar. Yabancılar İsrail halkının ortak günahında pay sahibi olmadıkları için, İsraililer kendilerini onlardan ayırdılar çünkü İbraniler bağışlanması gerekenlerin kendi günahları olduğunu biliyorlardı. Sürgüne gitmelerine yola açmış olan, kendi uluslarının günahlarını kabullendiler.

Ortak duaları ve itirafları günahın doğasının derinden anlaşıldığını gösteriyordu. İsraililer, ataları her şeyi mahvedip tüm ulusun sürgüne gitmesine yol açtıkları için öfkeli olabiliydiler. Ya da, önderlerinin yaptıkları, şu an içinde buldukları duruma geri dönebilmiş sadece küçük bir topluluk olmalarına yol açmış olan seçimlerden veya önceki nesillerin dindarlığında görünen eksikliklerden şikâyet ederek vakitlerini harcayabiliirdiler. Fakat nefret ya da yakınma yerine, alçakgönüllülük ve itiraf ile Allah'a döndüler.

Nehemya 9:3 ayeti, insanları günün dörtte birinde Yasa Kitabı'nı okuduklarını, dörtte birinde de günahlarını itiraf ederek Allah'a ibadet ettiklerini bildiriyor. Bu, Tevrat'ın üçüncü defa okunmasıdır. Tevrat'ın okunması, gerçeğe dayanmak zorunda olan itiraf için esastır, gerçek Allah'tan gelir. Kutsal Kitabı okurken Allah bize yaklaşır ve Kutsal Ruh bize konuşarak öğretebilir. O'nun sözünün gerçekliği bizim düşüncemizi ve kavrayışımızı biçimlendirir, bize cesaret verir ve ayağa kaldırır. İsraililer de ağlayıp yas tutuyorlardı çünkü Allah'ın kutsal varlığında zaman geçirmek, bizi etkisi altına alırken O'nun güzelliğini ve iyiliğini fark etmemizi sağlar. Tüm değersizliğimize rağmen, evrenin Yaratanı'nın bizimle birlikte olmayı tercih etmiş olması ne kadar da muazzam. Böylelikle, Allah yaşamlarımızda olmadığına bizim de imandaki ruhsal atalarımızın hiçbirinden bir farkımız olmadığını anlarız. Sadece Allah'ın bizde çalışmasıyla olmamız gereken kişi olabiliriz.

Daniel 9:4–19 ayetlerini oku. Onun duası bugün bize hangi şekillerde uygulanabilir? Bu uygulamanın gerçekliği bireysel olarak bize ve kilisemize ne söylemeli?

Duanın Başlangıcı

İnsanlar, Kutsal Kitabın okunmasına İsrail'in geçmişteki sadakatsizliğine rağmen Allah'ın iyiliğini anlatan uzun bir duayla karşılık verdiler. Bunun bir duadan çok vaaz gibi olduğu anlaşılıyor çünkü neredeyse her cümlenin Kutsal Kitap'ta bir benzeri mevcut.

Nehemya 9:4-8 ayetlerini oku. Bu başlangıç ayetlerinde duanın odaklandığı ana konular nelerdir, neden?

Duanın ilk bölümünde, insanlar Allah'ı, özellikle de O'nun Adını kutsuyor. İbrani kültüründe ad sadece birine takılan isim değildi, ad kişiye kimliğini veriyordu. O yüzden, Allah'ın adının yüceltilmesi önemli çünkü bu şekilde dünyaya bu ismin yüceltmeye ve onurlandırılmaya layık olduğu gösteriliyor. Bu, evreni Yaratan'ın adıdır. Dua Allah'a, her şeyi Yaratan ve "hepsini koruyan" olarak ibadet edilmesiyle başlıyor (*Neh. 9:6 KM ayrıca bkz. Kol. 1:16, 17*). "Koruyan" kelimesinin kökü İbranice bir fiildir ve "canlı tutmak" anlamına gelir.

Her şeyi Yaratan, "yüreğinin iman dolu" olması dışında herhangi bir özelliği olmayan İbrahim'i Seçmiş Olan'dır. İbrahim bir çok sefer imanı zayıf gibi görünmüş olabilir fakat kendisinden oğlunu vermesi istendiğinde, tereddüt etmemiştir (*bkz. Yaratılış 22*). İmanlı olmayı bir gecede değil, Allah'la olan uzun yürüyüşüyle öğrendi. İbrani düşüncesinde "yürek" aklı temsil eder. Diğer bir deyişle, İbrahim düşünerek ve hayata geçirecek imanını geliştirdi bunun için Allah'tan kabul gördü.

Duanın ilk birkaç ifadesi Allah'ın (1) Yaratıcılığına, (2) Koruyuculuğuna ve (3) vaatleri tuttuğuna odaklanıyor. İnsanlar öncelikle Allah'ın kim olduğunu kendilerine hatırlatıyorlar: O, bizi yaratmış olan, koruyan ve bize verdiği sözleri tutan Sadık'tır. Bunu aklımızda tutmak, kendi yaşamlarımızı bütün bir şekilde gözümüzün önünde tutmamıza ve O'nun bizden uzak, yaşadığımız zorluklarla ilgilenmiyor gibi görüldüğü, en çetin durumlarda olduğumuz zamanlarda bile O'na güvenmeyi öğrenmemize yardım eder.

Allah'ın bizim Yaratıcımız olduğu öğretisi neden imanımız için bu kadar merkezi öneme sahip? Sonuçta, bununla karşılaştırıldığında, içinde Allah tarafından her hafta yaşamlarımızın yedide birinde O'nu Yaratıcımız olarak hatırlamamızın emredildiği bu kadar önemli başka bir öğretisi var mı?

Geçmişten Dersler

Nehemya 9:9–22 ayetlerini oku. Duanın bu bölümüyle ilk bölümü arasında ne fark var?

Dua, sadakati için Allah'a övgüler düzmekten, İsraililerin Mısır ve çöl tecrübelerindeki sadakatsizliklerinin anlatımına dönüyor. Allah'ın İsraililere verdiği tüm değişik şeyleri özetliyor; maalesef “ataların” bu armağanlara cevabı gurur, inat ve Allah'ın onlar için gerçekleştirdiği lütfkâr işlerine saygısızlık olmuştu.

İnsani hataların ve Allah'a gerçek bir bağlılığın olmadığı kabul edilmesi, itiraf ve tövbe için önemli bir adımdır. Bu ayetler çoktan aramızdan ayrılmış olan kişilerden bahsetse de, bu aynı konularda her birimizin sorunlar yaşadığını kimse inkâr edemez.

Elbette bizim için ve aynı zamanda onlar için de Müjde tam da burada işin içine giriyor. Günahlarımızı itiraf etmek bizi kurtarmaz, ancak Mesih'in bizim için kurbanlığı kurtarır. İtiraf ve tövbe, bizim sadece Mesih ile aklanmamız gerektiğini kabul ettiğimizde, Rab günahlarımızı bağışlar ve yasayı çiğnediğimiz için yazılan cezayı siler. Günahkâr ancak daha sonra Allah'ın karşısında adil bir kişi olarak durabilir; o göğe kabul edilmiştir ve Ruh vasıtasıyla Baba ve Oğul ile paydaşlık eder.”—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 3. kitap, s. 191.

Aynı zamanda, O'nun iyiliği bizim günahlarımızı itiraf etmemizi ve onlar için tövbe etmemizi sağladığı için, Allah'ın kudretiyle onlardan vazgeçmekte de kararlı olmalıyız.

Sözün özü, İsrail inatçıydı fakat Allah sevgi doluydu. Allah'ın İsrail ulusu için yaptıklarına bakmak, insanlara geçmişte onlar için çok fazla şey yapmış olduğu için, Allah'ın o gün ve gelecekte de onlarla ilgilenmeye devam edeceğini hatırlatmış oldu. İnsanların, geçmişte Allah'ın neler yaptığını her zaman hatırlamaları işte bu yüzden çok önemlidir. Ne zaman unuttular, o zaman başları derde girdi.

Allah'ın senin yaşamında çalıştığından emin olduğun zamanları düşün. Bir daha sorunlarla karşılaştığın zaman, bundan nasıl rahatlık bulabilirsin? Cesaretinin tamamen kırıldığı, hayal kırıklığına uğradığın ve geleceğe dair endişeli olduğun zamanlarda Allah'ın iyiliğine güvenmeyi nasıl daha iyi öğrenebilirsin?

Yasa ve Peygamberler

Nehemya 9:23–31 ayetlerini oku. Allah'ın “büyük iyiliğine” karşılık, İsraililer nasıl tarif ediliyor? (bkz. Neb. 9:25 KM)

Duanın/vaazın bu sonraki bölümü, İsraililerin Allah'ın onlara vermiş olduğu Kenan ülkesine sahip olurken sürdürdükleri yaşantılarına odaklanıyor. Onlara toprak, kentler, bağlar ve kullanılmaya hazır tarlalar verilmişti fakat onlar kıymetini bilmediler. 25. ayetin sonunda şöyle deniyor; “Ve yediler, ve doyup semirdiler” (KM). Semirmek Kutsal kitapta sadece birkaç yerde geçen bir ifade (Yas. 32:15 ve Yer. 5:28) ve hepsinde olumsuz bir anlam çağrıştırıyor.

İnsanlar “Senin büyük iyiliğinle zevk bulmuş olabilir” (KM) fakat onların zevki Allah'ta değil, sahip olduklarındaydı. Her şeye sahip olmanın Allah'la yakın bir yürüyüş sağlamadığı ortada. Çoğu zaman şöyle düşünürüz; “Eğer buna ya da şuna sahip olsaydım mutlu olurum.” Maalesef, görüyoruz ki İsraililer Allah'tan her şeye sahip olmalarına rağmen, bu şeylerdeki “mutlulukları” onların Allah'a olan bağlılıklarını azaltmaktan başka bir işe yaramadı. Genellikle armağanlara odaklanırken onları bize sağlayanı unutmak çok kolay oluyor. Bu vahim bir aldanmadır.

Elbette, bu Allah'ın bize vermiş olduğu şeylerle mutlu olamayacağımız anlamına gelmiyor. O, bizim O'nun armağanlarında mutluluk bulmamızı ister fakat bu Allah ile bir ilişkiye sahip olmanın güvencesi değildir. Tersine, eğer dikkatli olmazsa bunlar birer ayak bağına dönüşebilir.

Yine de, bu bölümde, önderler Allah'a karşı ne şekilde sadakatsiz davrandıklarını itiraf ettiler. Geçmişlerine baktıklarında, bir ulus olarak işledikleri günahları özellikle tek tek söylediler. Birkaç konu tekrar edildiği için özellikle öne çıkıyor: (1) İsrail, Allah'ın yarasını bir kenara bırakmıştı (2) peygamberlere zulmetmişlerdi.

Diğer bir değişle, dindar bir ulus ve bireyler olarak gelişmek için, Allah'ın yarasının ve O'nun peygamberlerinin şart olduğunu anlamışlardı. Dua “kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur” (Neb. 9:29; Lev. 18:5 ayetinden doğrudan alıntı) ifadesiyle ve peygamberlere konuşanın Ruh olduğunun altını çizerek, bu sonucu vurguluyor. Allah, buyruklarını bolluk içinde bir yaşamamız için verdi ve O'nun gerçeğini kavrayışımızda bize rehberlik etsinler diye peygamberlerini gönderdi. Hepimiz için asıl soru, bu armağanlarla ne yaptığımız.

Övgü ve Dilek

Nehemya 9:32-38 ayetlerini oku. İtiraf duasının bitiş bölümünde neye odaklanılıyor?

Dua, bir kez daha büyük, kudretli ve muhteşem olduğu ve antlaşmaya bağlı kalarak merhamet gösterdiği için Allah'ın övülmesine geçiyor. Allah'ın onlara karşı iyiliğini kabul ederken samimi görünüyorlar.

Ayrıca, Allah'la ayrıntılı bir şekilde 10. bölümde tarif edilecek olan bir antlaşma yapmayı talep ediyorlar. Talep ettikleri ne?

“Ve şimdi, ey Allahımız, ahdi ve inayeti koruyan büyük, kudretli ve heybetli Allah, Aşur kırallarının günlerinden bugüne kadar, kırallarımızın, reislerimizin, ve kâhinlerimizin, ve peygamberlerimizin, ve babalarımızın, ve bütün senin kavminin, bizim, başımıza gelen zahmetin hepsi senin gözünde az görünmesin” (*Neb. 9:32 KM*).

Toplum, kendilerini yöneten krala tazminat ödemek zorundaydı. Her yönden baskıyla boğuşan küçük İsrail topluluğu bundan çok yorulmuştu. Arka arkaya gelen tiranlara dayanmak zorunda kalmışlardı, artık rahat bulmayı umuyorlardı.

İlginç şekilde kendilerine “köle” diyorlardı. Uluslarının sadakatsizliğinin altını çizdikten sonra, cümleyi kendilerinden bu sözle bahsederek bitiriyorlar. Kullar, elbette kendilerinin üzerindeki hizmet ederler. Bu ifadenin kullanılmış olması, kendilerinden önce gelenlerin yapmadıkları gibi, onların Rabb'e itaat etmeye gereksinim duyduklarının farkına vardıklarını ima ediyor. Bu, onların Rabb'e ve O'nun buyruklarına sadık kalmak için duydukları isteğin bir ifadesi. Ve Allah'ın kulları olarak, O'ndan kendileri için aracılık etmesini istiyorlar.

Ezra ve Nehemya'nın topluluğu, o günlerdeki tecrübelerini, İsraililerin Mısır'da yaşadığı felaket ile karşılaştırılabilecek (*Neb. 9:9*) “büyük sıkıntı içindeyiz” (*Neb. 9:37*) sözleriyle tarif ediyorlar. Duaları, Mısır'da yaşadıkları felaketi gördüğü ve dikkate aldığı için Allah'ı övüyor. Topluluk şimdi de, her ne kadar geçmişten hiç kimse—krallar, prensler, rahipler ya da peygamberler, atalar— imanlı olmadığı için bunu hak etmiyor olsalar da, Allah'tan aynı geçmişte yaptığı gibi araya girmesini istiyordu. O yüzden, kendilerine ya da atalarının işlerine değil de Allah'ın kendilerine karşı olan lütfuna ve merhametine dayanarak, Rabb'in kendileri adına araya gireceğini umut ediyorlar.

Romalılar 5:6-8 ayetlerini oku. Bu ayetler, İsraililerin Allah'tan istedikleri şeyi nasıl yansıtıyor? İsraililerin istediklerinden ve Pavlus'un Romalılara söylediklerinden ne teselli bulabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam* kitabından “İtiraf Etme” s. 23–26 bölümünü oku.

Nehemya 9:25 ayetinde İbraniler atalarının nasıl da Allah’ın büyük iyiliğiyle “zevk bulduklarından” (*KM*) bahsettiler. Kelimenin kökeni “Aden bahçesindeki” (bkz. Yar. 2:15) Aden ismiyle aynıdır. Eğer Adenleşmek diye bir fiil olsa, belki de en iyi çeviri “kendilerini Adenleştirdiler” olurdu.

Müjde, sonuçta bir geri getirmez ve bizim sonuç olarak neye geri getirileceğimizi temsil etmek için Aden’den daha iyi bir simge bulunabilir mi? Allah, düşmüş dünyada Aden bahçesinin en yakın yansımasını yaratmak için, İbrani halkını kaldırıp, onları eski dünyanın tüm yollarının kesiştiği yere getirmişti. Sürgün ve geri dönüşten sonra bile, olasılık hala mevcuttu. “RAB Siyon’u ve bütün yıkıntılarını avutacak. Siyon çölünü Aden’e, bozkırı RAB’bin bahçesine döndürecek” (*Yşa. 51:3*).

Evet, insanlar Allah’ın kendilerine vaat ettiği, düşmüş dünyada mümkün olduğu kadar Aden bahçesinin bereketini hatırlatan maddi zenginliklerin keyfini çıkarmışlardı. Ve bu iyiydi. Onların keyfini çıkarmaları gerekiyordu. Allah maddi dünyayı tam olarak insanoğlunun keyif alacağı şekilde yaratmıştı ve –Allah’ın bereketlediği– eski İsrail de ondan keyif aldı. Onların günahı, kendilerini Allah’ın büyük iyiliğinde “Adenleştirmeleri” değil, keyfini çıkartıkları iyiliklerin sahibi Rabb’i unutmuş olmalarıydı (*bkz. Hez. 23:35*). Bereketler, aslında Allah’ın etraflarındakilere açıklanması olan hedeflerine götüren yol olmaktan çıkıp, kendileri birer hedef haline gelmişlerdi.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ İsa şöyle demişti, “Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldaticılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller” (*Matta 13:22*). “zenginliğin aldaticılığı” ile ne ifade etmek istiyordu ve bunun bu hafta çalıştığımız itiraf duası ile ilişkisi nedir?
- ❷ Yaratılış öğretisi üzerine yeniden düşün. Nehemya 9. bölümdeki duada, neredeyse hemen Rabb’in Yaratan ve Gözetken olduğunun ifade edilmiş olduğunu hatırla. Bu durum, yaratılış öğretisinin bizim imanımız için ne kadar merkezi olduğu hakkında bize ne söylüyor?
- ❸ Bir yandan günahkâr doğamızı kabul etmek ile, öte yandan Şeytan’ın bizim günahkârlığımızı cesaretimizin kırılıp imana tamamen sırtımızı dönmemize yol açacak seviyeye kadar kullanmasına izin vermemek arasındaki dengeyi nasıl bulabiliriz?

Uganda Başkanı İçin Hediye

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Uganda'daki bir otel lobisine Yedinci Gün Adventist Kilisesi genel konferans başkanı Ted N. C. Wilson ve diğer kilise önderleriyle birlikte bu Afrika ülkesinin başkanı Yoweri Museveni'yle bir toplantıya katılmak üzere geldiğimde, Wilson dini literatürü düşünüyordu.

Pastör Wilson kilise önderlerine, elindeki üstüne Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin ismi ve logosu kazınmış özel bir dolmakalem göstererek "Başkan için hediye olarak bir kalemim var" dedi. "Peki sizde onun için kitap var mı?"

Yüksek sesle cevap verdim: "Odamda güzel renkli bir 'Mesih'e Giden Adımlar (Yol Gerçek ve Yaşam)' var."

Pastör Wilson saatine baktıktan sonra hemen yukarı çıkıp kitabı getirmemi istedi. Odama aceleyle giderken, nasıl olup da kitabı çantama koymuş olduğuma şaşırıyordum.

İki hafta önce, babam bana yolculuğa çıkarken yanıma hediye kitap almak isteyip istemediğimi sorduğunda onu kafamı sallayarak "hayır" demiştim. Rusya yolculuğumda yanıma "Mesih'e Giden Adımlar"ın 5 nüshasını aldığımı ve bunlara alıcı bulmak için bir hayli zorlandığımı açıkladım.

Babam "Yine de yanına birkaç kitap almalısın" diye ısrar etti.

Keene, Texas'taki Adventist Kitap Merkezi'nden istemeye istemeye "Mesih'e Giden Adımlar"dan 5 nüsha aldım.

Ama bu kitaplar babama yetmemişti.

"Yanına yeni bir Kutsal Kitap da alacak mısın?" diye sordu.

Yolculuklarda, vaaz vermem istenirse diye yanıma genellikle yeni bir Kutsal Kitap alırım, sonra onu orada veririm. Kutsal Kitap'ı cep telefonundan okumayı tercih ediyorum, ama vaaz verirken telefonu elimde tutmayı sevmiyorum.

"Kutsal Kitap'a gerek yok," dedim babama. "Vaaz vermeyeceğim."

Babam ikna olmamıştı. Siyah deri kapaklı bir Yeni King James çevirisi Kutsal Kitap aldım.

Uganda'daki otel odasında Kutsal Kitap'ı da hatırladım ve "Mesih'e Giden Adımlar"la birlikte Pastör Wilson'a götürdüm.

Kısa bir süre sonra, Başkan Museveni bizi Entebbe'deki Uganda Hükümet Sarayı'nda ağırladı ve hemen ardından Pastör Wilson'u Adventistler'in Sebti Cumartesi günü tutmasının nedeni üstüne soru yağmuruna tuttu. Pastör Wilson kısa bir Kutsal Kitap dersi verdi ve ardından Adventist öğrencilerin Cumartesi günü sınava tabi tutulmaması için istekte bulundu. Başkan Museveni bu işle ilgileneceğini belirttiğinde çok sevindi.

Pastör Wilson Başkan Museveni'ye desenli kalemi sundu ve kalemi önemli belgeleri imzalamakta, ya da daha önemlisi, Kutsal Kitap ayetlerinin altını çizmekte kullanabileceğini söyledi.

Sonra Başkan Museveni'ye Kutsal Kitap'ı ve "Mesih'e Giden Adımlar"ı verdi. Başkan Museveni (solda) gülümseyerek elindeki kitapları ziyaretçilerin görmesi için kaldırdı.

O akşam heyecanla babamı Skype'tan aradım. "Kutsal Ruh'un telkinlerine uyduğun için teşekkür ederim" dedim.

Artık yolculuklarımda yanıma her zaman yeni bir Kutsal Kitap ve birkaç "Mesih'e Giden Adımlar" nüshası alıyorum.

Allah ve Antlaşma

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Neb. 10:1–29, Yar. 4:8–19, İbr. 13:20, Yeşu 24, Neb. 10:30–39, İbr. 8:1–7.*

HATIRLAMA METNİ: “Bütün bu olanlardan ötürü biz İsrail halkı olarak kesin bir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor...Artık Tanrımız'ın Tapınağı'nı göz ardı etmeyeceğiz” (*Nehemya 9:38; 10:39*).

“Antlaşmadan” bahsedilirken Kutsal Kitap'ta ne anlatılmak isteniyor? Bu tarz Kutsal Kitap antlaşmasının en kolay tanımını, Allah ve O'nun halkı arasındaki ilişkinin yasal olarak tesis edilmesi olarak yapabiliriz. Yani, Allah'ın, “Siz benim halkımsınız ve Ben de sizin Tanrınız'ım” demesidir. Bunun dışında, eski dünyada bu tip yazılı antlaşmaların genellikle önderler ve tebaaları arasında yapıldığını görüyoruz.

Bu antlaşmalar yapılıyordu çünkü her iki taraf için de yararlıydılar. Yönetici halka bakıyor, halk da vergisini ödüyordu. Fakat Allah'la olan antlaşma farklıydı. Aslında Allah antlaşma karşılığında hiçbir şey almıyordu fakat buna rağmen halk antlaşmaya uymadığında bile, O sadık kalmaya söz vermişti. Aslında antlaşmaya eklenen bereketler ve lanetler, İsraililerin kötü şeyler olmaya başladığında antlaşmayı çiğnemiş olduklarını anlamalarını sağlıyordu.

Bu hafta Nehemya 10. bölümdeki, İsraililerin Allah ile yeniledikleri antlaşmaya bakacağız ve ayrıca Kutsal Kitapta antlaşma yapmanın tarihi ve önemi ile ilgili bazı genel bilgilerin üzerinde duracağız.

*23 Kasım Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Antlaşma Düşüncesi

Nehemya 10:1–29 ayetlerini oku (ve Nehemya 9:36–38 ayetlerini okuyarak hafızanı tazele). Bu antlaşmayı kimler yapıyor ve neden dahil oldular?

Antlaşmayı sadece önderler imzalamış olsa da, ayette “Halkın geri kalanının... RAB’bin bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere” ant içtiği özellikle belirtiliyor (*bkz. Neh. 10:28, 29*). Antlaşmada, hepsinin Allah ile anlaşmaya varmak istemesine sebep olacak kadar önemli ne vardı? Bu soruya cevap verebilmek için en başa geri dönmeli ve Kutsal Kitap’ın antlaşma düşüncesini anlamalıyız.

Antlaşma önemliydi çünkü Allah’ın günahkâr insanoğlu ile uğraşma öyküsünün bir parçasıydı ve Allah’ın insanlar ile ilişki kurmaya özlem duyduğunu gösteriyordu. Ayrıca insanların Allah’a adanmayı arzu ettiklerini göstermelerine olanak sağlıyordu.

Yaratılış 1. ve 2. bölümlerdeki yaratılış öyküsü sadece ilk insanların yaratılışını değil, aynı zamanda Allah’la ve birbirleriyle olan ilişkilerini de açıklıyor. Fakat günahın girmesiyle bu ilişkilerin hepsi bozuldu. Günah yıkımı (ölümü) getirerek, yaratılışın karşı tezi olmuştur.

Adem’in soyu, Kayın’ın (*Yar. 4:8–19*) şeytanı seçmesi ve Şit’in Allah’ı kabul etmesiyle (*Yar. 5:3–24*) sonunda bölünüyor. Kayın’ın soyu, çokeşliliği bulan, Adem’in yedi nesil sonraki torunu Lemek ile neticeleniyor (*Yar. 4:17–19*). Kayın’ın soyundaki zorbalık ve intikamın tersine Şit’in soyu imanlıydı. Şit’in soyu da ayrıca belirliydi, yedinci nesilden torunu Hanok “Tanrı yolunda yürüdü” (*Yar. 5:24*) ve göğe alındı.

Maalesef, dünya Allah’tan daha çok kötüye sarıldı ve imanlıların soyunun çok azaldığı bir noktaya gelindi. Yakında Allah’ın söz verdiğini gerçekleştirecek, insanları kurtarmak için vaat ettiği Tohum’u gönderebileceği bir aile bile kalmayabilirdi. İşte bu noktada Allah tufan ile müdahale etti. Her ne kadar tufan daha fazla yıkım, yaşamın döndürülmesi ve imhası olsa da, Allah insanoğlunun çoktan bozmuş olduğu şeyi yıktı (*Yar. 6:11–13*).

Kişisel olarak günahın yıkıcı gücünü yaşamında nasıl tecrübe ettin? Günahın karşısında duran tek güç nedir ve ondan nasıl yararlanabiliriz?

Tarihteki Antlaşmalar

Tufandan sonra Allah, bu sefer Nuh ve onu takip edenlerle yeniden başladı. Onlarla da bir ilişki kurmaya çalıştı ve bu ilişkinin merkezinde de antlaşma fikri vardı. Kutsal Kitap, Allah'ın insanlarla yaptığı yedi önemli antlaşmayı belirliyor:

1. Antlaşma — Adem (*Yaratılış 1-3*)
2. Antlaşma — Nuh (*Yaratılış 6-9*)
3. Antlaşma — İbrahim (*Yaratılış 12:1-3*)
4. Antlaşma — Musa ve İsrail ulusu (*Sina ya da Musa Antlaşması olarak bilinir; Mısır'dan Çıkış 19-24*)
5. Antlaşma — Pinehas (*Say. 25:10-13*)
6. Antlaşma — Davut (*2Sa. 7:5-16*)
7. Antlaşma — Yeni Antlaşma (*Yer. 31:31-34*)

Aşağıdaki ayetleri oku. “Sonsuza dek geçerli antlaşma” ifadesi ile ne anlatılmak isteniyor? (*Yar. 9:16, 17:7, Yşa. 55:3, İbr. 13:20*).

“Sonsuza dek geçerli antlaşma” ifadesi Kutsal Kitapta on altı defa kullanılıyor. Bunların içinde on üç tanesi özellikle İbrahim, Sina'daki İsrail ve Davut ile yapılan antlaşmalarla ilgili. Yukarıda bahsedilen antlaşmaların her biri, benzersiz olmalarına rağmen “sonsuzluk kalıcı antlaşma” izlenimini taşıyordu. Sonsuzluk kalıcı müjdenin ilk defa Yaratılış 3:15 ayetinde bildirilmesi fakat Kutsal Kitap boyunca ilerleyerek açıklanması, aynı şekilde sonsuzluk kalıcı antlaşma için de geçerlidir. Her yeni antlaşma bizim, en eksiksiz şekilde kurtuluş planında açıklanmış olan sonsuzluk kalıcı sevgi antlaşmasını kavrayışımızın daha da derinleşmesine yardım ediyor. Genelde birbirinden ayrıldığı şekliyle Yeni ve Eski Antlaşmalar, aslında aynı bileşenlerden oluşuyor.

1. Kutsama: “Yasamı içlerine yerleştirecek, yüreklerine yazacağım” (*Yer. 31:33; İbr. 8:10 ile karşılaştır*).

2. Uzlaşma: “Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak” (*Yer. 31:33; İbr. 8:10*).

3. Görev: “Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, ‘RAB’bi tanıyın’ diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni” (*Yer. 31:34; İbr. 8:11 ile karşılaştır*).

4. Aklanma: “Çünkü suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım” (*Yer. 31:34; İbr. 8:12*).

Antlaşma Yapısı

Kutsal Kitap bilgileri, Kutsal Kitaptaki antlaşmaların hepsinin karakteristik bir yapısı olduğunu kabul ederler; eski Hititler tarafından yapılmış olan antlaşmalarda bile bu görülmektedir. O da şudur; Allah insanlarla özellikle kendi kültürlerinde anlayabilecekleri şekilde iletişim kurmuştur.

Eski İsrail döneminde yaygın olan antlaşmalar aşağıdaki bölümlerden oluşmaktaydı: giriş (Tanrı'nın kim olduğu); tarihsel önsöz (geçmiş ilişkinin tanımlanması); koşullar veya yasalar; bereketler ve lanetler; tanıklar, antlaşmanın özel hükmü ya da imzası. O yüzden, Allah'ın o dönemde halkı ile iletişim kurmak için benzer bir şey kullanmış olmasına şaşmamalı. Tanıdık oldukları şeyi kullandı.

Örneğin, tüm Yasa'nın Tekrarı kitapçığı bir antlaşma biçiminde yazılmıştır çünkü Musa Allah'ın halkını Tanrıları ile yeni bir antlaşma ilişkisi içine girmeye davet ediyordu. Antlaşmayı aşağıdaki şekilde açıklar: (1) Giriş (*Yas. 1:1-5*); (2) Tarihsel önsöz (*Yas. 1:6-4:43*); (3) Koşullar veya yasalar (*Yas. 4:44-26:19*); (4) Bereketler ve lanetler (*Yasa'nın Tekrarı 27-30*); (5) Tanıklar (*Yas. 30:19*); ve son olarak da (6) Özel hüküm (*Yas. 31:9-13*).

Yeşu 24. bölümü oku. Bahsettiğimiz antlaşma düzeni, bu bölümde de ne şekilde ortaya konuluyor?

Yeşu tarafından antlaşmanın yenilenmesinde de aynısı geçerlidir.

İlk önce Allah'ın "İsrail'in Tanrısı RAB" (*Yeş. 24:2*) olarak Kendisini tanıttığı bir giriş bulunuyor. Daha sonra Yeşu'nun insanlara Allah'ın geçmişte onlar için neler yaptığını hatırlattığı uzun tarihsel önsöz bölümü takip ediyor (*Yeş. 24:2-13*). Bu tarih anlatımından sonra, koşullar ya da yasalar sayılıyor (*Yeş. 24:14, 15, 23*), bereketler ve lanetler belirtiliyor (*Yeş. 24:19, 20*), tanıklar belirleniyor (*Yeş. 24:22, 27*) ve özel koşul ifade ediliyor (*Yeş. 24:25, 26*). Burada da temel antlaşma biçimi, İsrail ile iletişime geçerek, sadece onlara Allah'ın geçmişlerindeki önderliğini göstermek için değil, onlardan antlaşmanın kendi üzerlerine düşen kısmını desteklemeleri istendiğini göstermek için kullanılmıştı.

Yeşu 24:15 ayetini oku. Burada bugün kendimize uygulayabileceğimiz hangi ilke var?

Taahhütler

Nehemya 10:30-39 ayetlerini oku. Yenilenen antlaşmanın bir parçası olarak İsraililer hangi dört şeyi yapmayı taahhüt etti.

Halk aşağıdakileri taahhüt etti:

1. Karışık evlilik yok (kişiyi putperestliğe yönlendirebilecek biriyle evlenmek yok)
2. Düzgün bir şekilde Sebt gününün tutulması (işle ilgili meseleler yüzünden aksatma yok)
3. Yoksullarla ilgilenmek ve onlara özgürlük sağlamak için borç iptali ve Sebt yılının tutulması;
4. İlk meyveleri, ilk doğanları ve ondalıkları vererek tapınağı ve hizmetlerini mali olarak desteklemek ve bu şekilde gerçek ibadetin devamlılığını güvence altına almak.

İlk üç taahhüt diğer kişilerle (evlilik ve borç iptali) ve Allah'la (Sebt günü) olan ilişkilerle ilgiliyken, son taahhüt (*Neb. 10:32-39*) tapınak kurallarıyla ilgili.

Topluluğun hedefi kendilerinin antlaşmaya sadık olduklarını göstermekti, bu şekilde Allah ve diğerleriyle olan ilişkilerini yapılandıracak yöntemleri hayata geçireceklerdi. Antlaşma hükümlerini her zaman kusursuz şekilde uygulamasalar da, doğru alışkanlık ve uygulamaların geleceği etkileyeceğini anlamışlardı. Eğer İsrail ulusu doğru yola girecekse, onları ulaştırmak istedikleri hedefe götürecek uygulamalar ve alışkanlıklar tesis etmek zorundaydılar. Eğer Allah'la yakın bir yürüyüş istiyorlarsa, o halde Sebt gününü önemli kılmak ve tapınağa bakmak bu yönde atılan önemli adımlar olacaktır.

Maalesef, Nehemya kitapçığının son bölümlerinde görüldüğü üzere taahhütlerini yerine getirmek konusunda çok da iyi değillerdi. Fakat herkes olmasa da, bazıları ya da birçokları sözlerini tuttu. Allah'ın yardımıyla ve O'nu odağımızda tutarak, doğru alışkanlıkları geliştirip, doğru yolda yürüyebiliriz.

“İradenin doğru kullanılması aracılığıyla, hayatınızda tam bir değişim gerçekleştirilebilir. İradenizi Mesih'e teslim etmekle kendinizi tüm yönetimlerin ve hükümlerinin üstünde olan güç ile birleştirmiş olursunuz. Kendinizi sabit tutmak için yukarıdan gücünüz olacaktır ve böylece Allah'a sürekli bir teslimiyet altında yeni bir hayatı, iman hayatını bile yaşamaya kuvvetiniz olacaktır.”—Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam*, s. 30. Seni, burada yazanı tecrübe etmekten alıkoyan nedir?

Tapınak

Nehemya 10:32–39 ayetlerine bir daha bakın. “Artık Tanrımız’ın Tapınağı’nı göz ardı etmeyeceğiz” (Neh. 10:39) ayetinde gördüğümüz, tapınak uygulamaları İsraililer için neden şarttı? Tapınak inancın bütünü için neden bu kadar önemliydi? (ayrıca bkz. İbr. 8:1–7).

İsraililer tapınağa bakmayı taahhüt etmişlerdi. Her ne kadar krallar tarafından mali olarak baskı altına tutulan küçük bir topluluk olsalar da, tapınağın varlığını sürdürebilir durumdan, gelişip büyüyen bir duruma geçmesi için sahip oldukları kısıtlı varlıktan vermeleri gerektiğine karar vermişlerdi. O yüzden, yasanın emrettiği gibi sadece sayım yapıldığında değil, her yıl tapınak hizmeti için şeklinin üçte birini vermeyi seçtiler. Ulus gerekli olanın ötesine geçmeye ihtiyaç duyulduğunu görmüştü. Ayrıca, sunakta yakmalık odun yakma işinin sorumluluğunu belirli aileler arasında paylaştırdılar çünkü düzen olmadan bu uygulamanın zayıflayacağını fark ettiler.

İlk meyveler, ilk doğanlar, ondalıklar ve sunular, tapınak hizmetinin rahiplerle Levililerin hizmeti için tedarik sağlayan unsurlarıydı. Her şeyin onda biri Levililere gitmeliydi. Ayrıca ilk doğanların da para karşılığı kurtarılması, Levililerin aldığı ücretin artmasını sağlıyordu. Bununla birlikte Levililerin aldığı için onda biri rahiplere gidiyordu.

Tapınak İsrail ulusunun özü gibi hizmet ediyordu. İmanları için o kadar merkeziydi ki, Nebukadnessar tapınağı yıkıp kutsal nesnelere götürdüğünde en büyük facia gerçekleşmiş oldu.

Tapınak düzgün bir şekilde yönetildiğinde ulusun canlı bir ruhsal yaşama sahip olmasını sağlıyordu çünkü insanların, kuzunun ölümü aracılığıyla gerçekleşen günah sorununun nihai çözümüne odaklanmasını sağlıyordu. İsa çarmıhta canını verdiği için, bu çözüm sağlanmış oldu (Rom. 5:5–10). Dahası, Kefaret Günü’nün yıllık servisi sayesinde insanlar Allah’ın doğruluk adına kötülükten ve günahtan kurtulmak için nihai bir planı olduğunu öğrenmişlerdi. Diğer bir deyişle, tapınak insanlara tüm kurtuluş planının açıklanmasını sağlayan bir ortam olarak hizmet görüyordu. Tapınak hizmetine bakarak alacağımız dersler çok büyüktür, bizim Allah’ın kişiliği ile ilgili büyük resmi görmemizi sağlamak ve kurtuluş planını aydınlatmak için gereklidir.

“ ‘Mesih İsa, günahkarları kurtarmak için dünyaya geldi’ sözü güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim” (1Ti. 1:15). Pavlus ne umuyordu ve biz onu nasıl kendi umudumuz yaparız?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam* kitabından, 27–30 sayfalarındaki “Kendimiz Allah’a adanmak” bölümünü oku.

“Dünyasal tapınağın hizmeti iki kısımdan oluşuyordu; rahipler her gün kutsal yerde hizmet ediyorlardı, başrahip ise, tapınağın temizlenmesi için, yılda bir kez en kutsal yerde özel bir kefaret işi gerçekleştiriyordu. Tövbe eden günahkarlar günbegün sunularını getirir, ellerini kurbanın kafasına koyar, günahlarını itiraf eder, böylelikle bunları simgesel olarak kendisinden masum kurbanlık hayvana aktarırdı. Bundan sonra hayvan kesilirdi. Elçi, ‘Kan dökülmeden’ günahların bağışlanmasının mümkün olmadığını söylüyor. ‘Etin canı kandadır.’ (Levililer 17:11 [KM]). Allah’ın yasasının çiğnenmesi, suç işleyenin can vermesini gerektiriyordu. Suçunu kurbanın yüklediği günahkârın, kaybedilen hayatını simgeleyen kan, rahip tarafından kutsal yere götürülerek, arkasında günahkârın çiğnemiş olduğu yasayı ihtiva eden sandığın yer aldığı perdenin önünde serpilirdi. Bu tören ile, günah kan aracılığıyla simgesel olarak tapınağa aktarılmış oluyordu. Bazı durumlarda kan kutsal yere götürülüyor; bunun yerine hayvanın eti rahip tarafından yeniliyordu; bu Musa tarafından Harun’un oğullarına şu talimatla bildirilmişti: ‘Topluluğun suçunu üstlenme[niz]... için RAB onu size vermişti’ (Levililer 10:17). Her iki tören de, günahın tövbe kârdan tapınağa aktarılmasını simgeliyordu” —Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 422.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Tutmaya çalışmak konusunda ne kadar samimi ve ciddi olsan da tutmadığın sözleri düşün. Bu tecrübenden belki de benzer bir hatayı bir kez daha yapmanı engelleyecek ne öğrendin?
- ❷ Antlaşma, bir ilişkinin yasal olarak kurulmasıdır. Biz Allah’la olan antlaşmayı bozduk fakat O, biz kendi sorumluluklarımıza sadık olmadığımızda bile, Kendi üzerine düşeni yapmak konusunda her zaman sadakatli. Allah’ın iyiliğinin ve sadakatinin bu şekilde kavranması insanları nasıl O’nunla yakın ilişki kurmaya yönlendirebilir ve yaşamamızı gerektiği gibi yaşamamıza yardım eder?
- ❸ Allah’a ve “yeni antlaşma” ile sahip olduğumuz vaatlere karşı kaç defa sadakatsizlik ettiğini düşün (bkz. *Luk.22:20, İbr. 8:13, 9:15*). O halde, kurtuluş planını ve bizim için kaniyle “yeni antlaşmayı” mühürlemiş olan İsa’nın kurbanlığı sayesinde sahip olduğumuz bağışlanma vaadini anlamak neden çok önemli?

Voleybol Evangelizmi

Wilson Measapogu

Man Bahadur Rai ve ailesi, Nepal'in Çin sınırının yakınında kırsal bir köydeki evlerinde altı ruhun barındığına inanıyorlardı.

Evin etrafına ruhların yaşayabilmesi için altı kil kap koymuşlardı. Annesi ne zaman yemek yapsa, ruhların da yemesi için altı kaba yemek bırakıyordu. Bir ruhu bile unutursa tüm ailenin hazımsızlık çekeceğinden veya başlarına daha kötü bir şeyin gelebileceğinden korkuyordu.

Anne-baba, yerel ruhsal önderler oldukları için köyde oldukça nüfuzlardı ve görünmeyen bir Tanrı'ya inanmak olan Hristiyanlıktan nefret ediyorlardı. Metalden ve tahtadan olan kendi görünür tanrılarını tercih ediyorlardı.

Bir akşam, 18 yaşındaki Man işten eve dönerken, çocuk doğuran bakireden bahseden bir erkek sesi duydu. Man kimin bu kadar mantıksız bir açıklama yaptığını merak etti. Sesi izleyerek bir binaya girdi ve bir adamın siyah bir kitaptan okuduğunu gördü.

Karşılaşmadan sonra Man adamla onun öğretileri üzerine hararetle tartıştı. Yedinci Gün Adventist pastör olan ziyaretçi sadece gülümsedi ve gence sonraki akşam yine gelmesini söyledi.

Bir hafta boyunca buluşmaların ardından Man bir Kutsal Kitap edindi ve onun yanlış olduğunu kanıtlamaya karar verdi. Fakat okudukça İsa'nın yaşayan Tanrı olduğuna kanaat getiriyordu. Ardından yüreğini İsa'ya teslim etti.

Man Hristiyan olduğunu açıklayınca babası sinirden çılgına döndü. Genci feci bir şekilde dövüp onu köyden kovaladı.

Annesi bütün gece ağladı. Sabah olunca bir arkadaşına oğlunu bulup ona bir kuzu vermesini söyledi.

Man kuzuyu büyük bir mutlulukla kabul etti ve dua ettikten sonra içinde onu satıp yerine voleybol topu ve ağı alma arzusu doğdu. Man beş köyün arasında kullanılmayan bir arazi bulup oraya voleybol ağını kurdu ve oynamaya başladı.

Çok geçmeden birkaç genç ordan geçti ve ona katılıp katılamayacaklarını sordular. Man "Tabi" diye yanıtladı. "Ama önce bir Kutsal Kitap ayeti ezberlemeniz gerek."

Gençler sabırsızlıkla birer ayet ezberleyip oynamaya başladılar. Onlar oynadıkça yanlarına daha fazla genç geldi ve onlar da oyuna dahil olmak için ayet ezberlediler. Maç bitince gençler tekrar oynamak için yalvardılar.

"Peki" dedi Man. "Ama önce benim Tanrım ile ilgili bir ilahi öğrenmeniz gerek."

Çok geçmeden birçok genç Kutsal Kitap'ın bazı bölümlerini bütünüyle ezberlemiş ve birçok Hristiyan ilahisi öğrenmişti.

Daha sonra Man benim bir Kutsal Kitap sınıfı oluşturacağımı duydu ve ilk gün hikayesini paylaştı. Yanında oturan üç genç adamı tanıtarak, "İşte bu voleybol müjdeciliğimin ürünü" dedi. "Bu adamlar İsa'ya iman ettiler ve onlar da Kutsal Kitap işçileri olmak istiyorlar."

Ailesi tarafından reddedilen Man (solda) ilahiyatçı değil. O Allah'ın krallığında sonsuza kadar yaşayacak yeni bir aile kuran bir ön saf saha işçisi.

Wilson Measapogu Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Güney Asya Bölümü'nün yönetici sekreteridir.

Denemeler, Sıkıntılar ve Listeler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Ezr. 1:9–11; Dan. 1:1, 2; Daniel 5; Yas. 30:1–6; Ezr. 8:1–23; Neb. 11:1, 2; 12:1–26.*

HATIRLAMA METNİ: “Soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrı’nın, kulu Musa aracılığıyla verdiği yasaya göre yaşamak, Egemenimiz RAB’bin bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere ant içtiler, uymayacaklara lanet okudular” (*Nebemya 10:29*).

Biz, Kutsal Kitaptaki soy kütüklerini ve uzun listeleri genellikle atlarız. Fakat Rab onları oraya koyduysa bir sebebi var. Kutsal Kitabın Rabbi, detayların Tanrısıdır. O, istisnaları görür ve bizi asla unutmuyacağını güvencesi de budur.

Bu birkaç soy kütüğü örneği Allah’ın ailelerimiz hakkında her şeyi bildiğini açıkça gösteriyor ve listeler de diğerleri için “değersiz” görünen şeyleri Allah’ın önemseydiğini anlatıyor. İsa, Allah’ın serçelere baktığını hatta saç tellerimizi saydığını söylemişti: “Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir. Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz” (*Luk. 12:6, 7*). Bu ayrıntularla ilgilenen Allah, bizimle de ilgileniyor ve bize sıkıntı çıkaran tüm şeylerle ilgili ayrıntıları da biliyor.

O yüzden, Rabb’in yaşamlarımızın her alanıyla ilgilendiğine dair tam bir güven içinde olabilir, buna itimat edebilir ve bunun teminatıyla huzur bulabiliriz. Bu, her ne kadar huzur verici olsa da, ki öyle olması gerekiyor, ayrıca bize her alanla ilgilenmemiz gerektiğini anlatmalı.

*30 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Geçmişin Allah'ı

Ezra 1:9–11 ve Daniel 1:1, 2 ayetlerini oku. Daniel kitapçığındaki ayetler Ezra'nın neden bahsettiğini anlamamıza nasıl yardım eder?

Ezra'da ayrıntılar verilirken, Daniel kitapçığında büyük resmin sunulduğuna dikkat edin. Bu ayetler birlikte Rabb'in iş başında olduğunu gösteriyor.

“Ulusların tarihi bugün bize hitap eder. Allah her ulusa ve her bireye Kendi büyük planında bir yer vermiştir. Günümüzde insanlar ve uluslar, hata yapmayan Kişi'nin elindeki çekülle sınanmaktadır. Herkes kendi kaderine kendi seçimleriyle karar verir, Allah da kendi amaçlarının gerçekleşmesi için her şeye hükmeder.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 536.

Daniel 5. bölümü oku. Bu ayetler Belşassar'ın cezası hakkında bize ne söylüyor?

Babil, M.Ö. 539 yılı Ekim ayında, Med-Pers ordusunun kralı Koreş tarafından fethedilerek düştü. Belşassar başarılarına, lükse ve şöhretine boş bir güven besliyordu. O kadar kibirliydi ki ölümüyle sonuçlanacak olan gece vahşi bir şölen tertip etmişti. İlahi el, sarayının duvarına sayılı günlerinin kaldığını, sona yaklaştığını yazdı. Güçlü kral Nebukadnessar'ın kaderini ve dönüşüm öyküsünü bilmesine rağmen, ondan ders almamıştı. Allah'ın uyarılarını dinlemediğimizde ve O'nun talimatlarını izlemediğimizde, sonuç her zaman korkunç olur.

Daniel peygamber hep oradaydı fakat görmezden gelinmişti. Yaşamımızda Allah'ın kutsallığı duygusunu ve varlığını kaybettiğimiz zaman, karışıklıkların, sorunların ve faciaların eksik olmadığı ve sonunda ölümün olduğu bir patikaya ayak basmış oluruz.

Daniel, krala Nebukadnessar'ın öyküsünü anlattıktan sonra, “Aman ey sen onun torunu Belşassar, bunların hepsini bildiğin halde alçakgönüllülüğü benimsemedin” (Dan. 5:22) dedi. Biz de kendi şartlarımız dahilinde Belşassar'ın yaptığına benzer bir hata yapmadığımızdan nasıl emin olabiliriz? Çarmıh gerçeği bizi Allah'ın karşısında nasıl her zaman alçakgönüllü tutmalı?

Kendi Kentlerinde

Ezra 2. bölüm ve Nehemya 7. bölümdeki listeleri gözden geçir. Dikkatini ne çekiyor?

Nehemya 7. bölümde, Ezra 2. bölüm (Zerubbabel ve Yeşu ile Babil sürgününden dönenlerin listesi) bilerek tekrar ediliyor. Bu listeler bize sıkıcı görünebilir fakat önemli bir noktayı ortaya çıkartıyorlar, o da Allah'ın bizim önemsemeyebileceğimiz ayrıntıları önemsedığı.

Yeruşalim'in surları artık tamamlanmıştı ve Kutsal Kitap ayetleri, dönenlerin ilk kuşağının yani Ezra-Nehemya kuşağının, her ne kadar bunu başarımlarını sağlayan sadece Allah olsa da, bu büyük işin üstesinden beraber geldiklerini bilerek göstermek istiyordu. Şimdiki kuşak, görevleri karışık olsa da, engeller barındırsa da ve istedikleri kadar hızlı tamamlanmamış olsa da, bir önceki kuşağın başarılarına dayanıyordu.

Ezra ve Nehemya'nın önderliği değerliydi fakat insanlar da üzerlerine düşeni yapmışlardı. Her topluluğun farklı zamanlarda gerçekleştirilen farklı görevleri vardı fakat sonuç etkileyici olmuştu. Başlangıç (*Ezra 2*), sonla (*Nehemya 7*) bağlantılı ve sadece ikinci tapınak inşa edilmedi, aynı zamanda Yeruşalim'e yeni şekli verildi ve iyi bir şekilde yerleşik kılındı.

Nehemya 7:73 ayetini oku. Onların, Allah'ın istediğini yapmak konusunda ne kadar istekli oldukları hakkında bize ne söylüyor?

“İsraililer kendi kentlerine yerleştiler.”

Dönüş ve yeniden inşa, bir çok yönden muhteşemdi. Kentleri yıllar önce harap edilmiş, tapınakları yıkılmış, toprakları yağmalanmış bir halk, şimdi o aynı topraklara, aynı kente geri dönmüş, her şeyi, tapınağı bile baştan inşa ediyordu. Onlara ve etraflarındakilere de mucizevi görünmüş olmalı. Fakat bunların hepsi Allah'ın isteği ve vaatleri uyarıncaydı.

Şu an yaşamında umutsuz gibi görünen fakat buna rağmen senin durumu atlatmak için hala Rabb'e güvendiğin ne var?

Rahipler Nerede?

Dün gördüğümüz gibi, Yahudileri Babil'den geri getiren, peygamberlik sözünün muhteşem bir şekilde tamamlanmasından başka bir şey değildi.

Fakat, insanın olduğu her yerde olduğu gibi, sorunlar da vardı. En büyük sorunlardan biri de, sürgünden sonrasına dair pek çok harika yenilenme vaadine rağmen, Yahudilerden pek çoğu atalarının topraklarına dönmek istememişti. Yani Babil'de kalmayı tercih etmişlerdi.

Bunun sebebi ne olabilir?

Ezra 8:1-15 ayetlerini oku. Özellikle 15. ayete odaklan. Buradaki büyük endişe nedir ve İsrail ulusunu eski ülkelerinde yeniden kurmak isteyen birini neden çok endişelendirmiştir?

Gerçek şu ki, Levililerin bazıları da dahil Babil'deki Yahudilerin hepsi dönmek istememişti. Bunun çeşitli sebepleri olmuş olabilir. Pek çokları bu yeni topraklarda doğmuş ve büyütülmüştü ve tek bildikleri burasıydı. Birçoğu hiç tanımadıkları topraklara, uzun ve tartışmasız şekilde tehlikeli olacak bu yolculuğa çıkmak istememiş olabilir. Fakat sonuç olarak, tüm zorluklara rağmen, tapınakta hizmet etmeleri için yeteri kadar Leviliyi yanlarında getirdiklerini biliyoruz (Perşembe gününün dersine bak).

“O zamana değin, sürgün topraklarında kalan Yahudiler nerdeyse bir buçuk yüzyıldır oradaydılar. Nippur kentindeki kazılarda, 1. Artahşasta'nın hüküm sürdüğü dönemde Mezopotamya'nın bu bölgesinde bir çok varlıklı Yahudinin yaşamış olduğunu gösteren pek çok belge bulunmuştur. O yüzden Ezra ve onunla birlikte olan önderler için kendilerine eşlik etmiş olan kalabalık topluluğu ikna etmek zor bir görev olmuş olmalı. Bu dönen koloniciler Babil'de sahip olduklarından çok daha az rahatlığa sahip olabilecekleri zor ve öncülük eden bir yaşamdan daha fazlasına dair beklentiye sahip olamazlardı. Bunlar göz önünde bulundurulunca, Ezra'nın, eski topraklarında kaderlerini kardeşleriyle birleştirecek iki bin aileyi ikna etmeyi başarmış olduğunu öğrenmek şaşırtıcı.”—*The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, cilt 3, s. 376.

“Tanrı'nın Egemenliği'ne, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir” (Elç. 14:22). Bu ifade, Rabb'e sadakatle hizmet etmek isteyenleri bekleyen denemeler ve zorluklar gerçeği hakkında bize ne söylüyor?

Allah'ın Önünde Alçakgönüllü

Yasanın Tekrarı 30:1-6 ayetlerini oku. İbrani halkına burada ne vaat ediliyor? Bu ve bunun gibi vaatler, Ezra ve Nehemya gibi kişiler için ne ifade ediyor?

Ezra ve Nehemya peygamberlik sözlerini biliyorlardı. Allah'ın halkını sürgünden geri getireceğini biliyorlardı. Nehemya 9. bölümde, onların tarihlerini ve başlarına gelen belalara nelerin sebep olduğunu anladıklarını gördük. Aynı zamanda da tüm günahlarına rağmen, Allah'ın merhametliliğinin ve önderliğinin farkındaydılar.

O yüzden, sürgünden dönüşü başarılı kılacağına dair Rabbe güvendiler. Fakat bu vaatler yol boyunca bir çok sorun ile karşılaşmayacakları anlamına gelmiyordu. Bu çeyreklikte şu ana kadar, Allah'ın vaatlerine rağmen karşılına çıkan denemeler ve sıkıntılara göz attık.

Ezra 8:16-23 ayetlerini oku. Buradaki deneme neydi ve onu nasıl karşıladılar?

Vaatlere rağmen Ezra yolculuğun ne kadar tehlikeli olduğunu biliyordu. O yüzden oruç ve Allah'ın karşısında alçakgönüllülük, başarılı olmalarının Rabbe ne kadar bağlı olduğunu bildirmenin yollarıydı. Bir çok tehlikenin onları beklediği o günlerde kraldan yardım ve korunma istemek en azından Ezra'nın aklına gelmişti. Fakat sonuçta, kendisini koruyan bir refakatçiye sahip olan Nehemya'nın tersine (*Neh 2:9*), Ezra bunu yapmamayı tercih etti. Ezra belli ki eğer bunu isterse, Rabb'in haysiyetine leke süreceğini düşünmüştü çünkü krala daha önceden, "Tanrımız kendisine yönelenlerin hepsine iyilik eder, ama kızgın öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir" (*Ezr. 8:22*) demişti. Bu durumda, onlar için işler yolunda gitti çünkü daha sonra Rabb'in kendilerini koruduğunu ve güvenli bir şekilde gidecekleri yere vardıklarını yazdı (*Ezr. 8:31*).

Elbette, her şey için Allah'a güvenmeliyiz. Aynı zamanda, kendi inancımızdan bile olmayan kişilerden yardım isteyebileceğimiz zamanlar hangileridir? Bir çok durumda böyle bir şey yapmak neden yanlış değil hatta tersine uygundur?

Kutsal Kent'te

Nehemya 11:1, 2 ayetlerini oku. Bu ayetlerde ne oluyor? Diğer kentlerde değil de Yerus alim'de yaşayacak olanları seçmek için neden kura çekmek zorundaydılar?

Nehemya 11. bölüm bize ne öğretiyor? Sürgünden ülkeye yeni dönmüş olanlar arasından Yerus alim'e yeni sakinler gerekiyordu.

Öyle görünüyor ki, kırsal kesimde yaşamak kentte yaşamaktan daha kolaydı. İnsanların atalarından miras kalan kendi toprakları vardı. Ondan vazgeçerek gidip Yerus alim'de yaşamak bir fedak rlıktı ve birçokları eğer bunu yaparlarsa haklı olarak kendilerini köklerinden ayrılmış hissedeceklerdi. Yaşamın farklı zorlukları olacaktı  nk  kentli yaşamı taşradaki yaşamdan farklıydı. Yeni, bilinmeyen bir düzene taşınmak her zaman zordur.

M jdenin yayılmasına ihtiyaç duyulan yeni bir kente ya da ülkeye taşınmak ne kadar zor? Kentlere hizmeti götürmek, yeni maceraların ve zorlukların üstesinden gelmek konusunda istekli olmayı gerektirir.

“İşçilerimiz ulaşmaları gerektiği kadar uzağa ulaşmıyorlar. Önderlik edenler insanlarımız başarılması gereken işlerin farkında değiller. Kurtarıcı'nın yakındaki gelişi konusunda uyarılmayı bekleyen binlerin yaşadığı, çok az iş gerçekleştirilmiş olan kentlere baktığımda, Mesih'in mahvolmakta olan canlara olan sevgisiyle dolmuş kadınların ve erkeklerin, Ruh'un gücüyle koşuşturarak çalıştığını görmek için yoğun bir arzu duyuyorum.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise için Tanıklıklar]*, 7. cilt, s. 40.

Nehemya 12:1–26 ayetlerinde neden rahiplerin ve Levililerin uzun listeleri verilmiş? Onlar ile aynı bölümün ikinci kısmında tarif edilen Yerus alim surlarının adanması arasında ne bağlantı var (*Neh. 12:27–47*)?

Allah, işlerin düzgün bir Şekilde yapılmasını ister. Büyük işlerin başarılması için öncelikle adanmış ve kutsanmış kişilerin varlığına ihtiyaç duyulur. Bu rahip aileleri dışarıdan müdahale olmadan, güven içinde tapıntaktaki yaşayan Tanrı'ya ibadet edebilmek için Nehemya'nın surları inşa etmesine yardım etmişti. Surlar güvenlik için önemliydi fakat adanmış rahipler olmadan gerçek ibadet tehlike altına girerdi. O yüzden, her kişinin becerilerine göre farklı görevleri vardı.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam* kitabından “Öğrenciliğin Ölçütü” s. 36-42 bölümünü oku.

“Mesih’in affedici sevgisini tanımış ve gerçekten Allah’ın çocukları olmayı arzulayan kişiler var; fakat karakterlerinin kusurlu, hayatlarının hatalı olduğunun farkındalar ve kalplerinin Kutsal Ruh tarafından gerçekten yenilenmiş olup olmadığından şüphelenmeye hazırlar. Böylelerine derim ki, ümitsizlik içinde geri çekilmeyin. Eksiklerimiz ve hatalarımız yüzünden sık sık İsa’nın ayakları dibinde eğilip ağlamamız gerekecektir, fakat cesaretimiz kırılmamalı. Düşman bizi yense bile biz uzaklaştırılmayız, Allah tarafından terk edilmeyiz ve geri çevrilmeyiz. Hayır; Mesih Allah’ın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. . . . Sizi kendisine geri getirmeyi, kendi paklığının ve kutsallığının sizde yansıdığını görmeyi arzuluyor. Ve siz kendinizi O’na teslim ederseniz, sizde iyi bir işe başlamış olan Kişi bunu Mesih İsa’nın gününe dek tamamlayacaktır. Daha gayretli bir şekilde dua edin; daha yürekten inanın. Kendi gücümüze güvenmemeye başladıkça, Kurtarıcımız’ın gücüne güvenelim ve yüzümüzün kurtuluşu olan Kişi’ye hamededeceğiz.”—Ellen G. White, *Yol, Geçek ve Yaşam*, s. 41, 42.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Daniel kitapçığı 2. bölümü ve Daniel’in binlerce yıl öncesinden imparatorlukların yükselişini ve çöküşünü nasıl da doğru bir şekilde öngördüğünü hatta modern Avrupa’nın kopukluğunu (çok isabetli bir şekilde) tarif ettiğini düşün. Dünya karmaşa içindeyken bile Allah’ın olan biten her şeyi bildiğini, hatta öngördüğünü çok güçlü bir şekilde gösteren bu peygamberlik sözünden teselli bulmayı nasıl öğrenebiliriz?
- ❷ Allah her birimizi biliyor. Bu çok rahatlık verici ve O’nun gözetimi altında olduğumuza dair bize güvence veriyor. “Ey Yakup soyu, seni yaratan, Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor: ‘Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adıyla çağırdım, sen benimsin’ ” (*Yşa. 43:1*). Çevrenizde duygusal, ilişkisel, toplumsal ya da mali bunalımdan geçmekte olan kişileri Allah’ın varlığına ve gözetimine nasıl inandırabilirsin?
- ❸ Çarşamba gününün dersinde, Ezra’nın, daha önce Allah’ın koruyuculuğu ile ilgili söylediği sözlerinin içini boşaltacağından korkarak, kraldan yardım talep etmeyi istememiş olmasını derinlemesine düşün. Örneğin, Allah’ın bir şifacı olduğunu biliriz. Peki, doktora gittiğimiz zaman bu O’na olan imanımızda zayıflık olduğunu gösterdiğimiz anlamına mı geliyor? Bu konuyu sınıfta tartış.

Rus Yetimlere Eğitim

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Mücadele oldukça çetin görünüyordu.

59 yaşında bir büyükanne olan Natalya Balan, Rus yetimhanesinden evine getirdiği iki küçük erkek kardeşe Tanrı'yı nasıl açıklayacağını kestiremiyordu.

Çocuklar (10 yaşındaki Daniil ve 9 yaşındaki kardeşi Nikita) alkolik babalarının elinde ve sonrasında yetimhanede tarifsiz istismarlara maruz kalmışlardı. Anneleri ölmüştü.

Natalya ve emekli bir Yedinci Gün Adventist pastör olan kocası Yakov, kilisenin kurucularından Ellen White'in tüm Adventist ailelere yetimlerle ilgilenmeleri ricasını okuduktan sonra evlat aldıkları çocukları Moskova'nın 115 km güneyindeki 4.600 nüfuslu küçük bir kasaba olan Obolensk'teki evlerine getirdiler. Ebeveynler Allah'a Kendisi'ni çocukların hayatında göstermesi için samimiyetle dua ettiler.

Ardından felaket vurdu.

Daniil ve Nikita'nın nazik komşularından hediye olan ve sürmeyi çok sevdiği birer eski bisikleti vardı. Fakat çocuklar bisikletleri her seferinde asansörle yedinci kattaki dairelerine çıkartmayı hiç sevmiyorlardı. Babalarının bisikletleri ilk kattaki boşlukta bırakmamaları uyarısını kulak ardı ediyorlardı ve bir gün bisikletler gitti. Çocuklar nasıl da ağladılar!

"Gelin dua edelim, Allah yardım eder" dedi anneleri.

Sabah ibadetine anneleri dua etti, "Sevgili Tanrım, lütfen çocukların çalınan bisikletlerinin geri gelmesine yardım et." Ardından çocuklar da dua etti.

Kasabanın sadece tek bir okulu vardı ve anneleri bisikletleri bazı öğrencilerin aldığından emindi. Müdürden izin aldıktan sonra okulun etrafına üstünde şunlar yazan ilanlar astı: "Bu okulun bazı öğrencileri iki evlatlık çocuğa ait iki bisikleti çaldılar. Lütfen bisikletleri geri getirin." Anne ve iki çocuk üç gün her sabah ve akşam dua ettiler. Daha sonra dahili telefon sisteminin zili çaldı, apartmanın kapısında biri onlarla konuşmak istiyordu. Bir erkek sesi "Aşağı gelin ve bisikleti alın" dedi.

Anneleri aşağıda, yanında pahalı ve yepyeni bir bisiklet olan bir yabancıyla karşılaştı.

"Birinci sınıftaki oğlumu okula götürürken ilanınızı gördüm" dedi. "Oğlum bu bisiklet için daha çok küçük, bu yüzden bisikleti size getirmeye karar verdim."

Bu büyük bisiklet büyük çocuk olan Daniil'in oldu.

O akşam "Tanrım, bu güzel bisiklet için teşekkür ederim!" diye dua etti.

Nikita da mutlu olmuştu, ama o da kendine bir bisiklet istiyordu. Annesi ona, "Hadi Allah'a dua edelim" dedi. Aile birkaç gün boyunca Nikita'ya bir bisiklet için dua etti. Bir sabah dahili telefon sisteminin zili yine çaldı ve bir erkek sesi "Aşağı gelin ve bisikleti alın" dedi.

Anneleri bu sefer aşağıda, yanında yine pahalı ve bir öncekinden daha küçük bir bisiklet olan başka bir yabancıyla karşılaştı. Bu adam da bu bisikletin birinci sınıftaki oğlu için çok büyük olduğunu söyledi.

Nikita mutluluktan havaya uçtu! Hırsızlar çalınan bisikletleri geri getirmediler, ama aile, dualarını yanıtlayıp eskisinden daha da güzel bisikletler verdiği için Allah'a şükretti. "Duaları yanıtladığı için Allah'a şükrederim – özellikle de oğullarımın O'nu bilmesi için benim ettiğim duayı" dedi Natalya.

Rabb'e İbadet Etmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Neb. 12:27–47; 1Ta. 25:6–8; 1Yu. 1:7–9; Yubanna 1:29, 36; 1Ko. 5:7; İbr. 9:1–11.*

HATIRLAMA METNİ: “RAB’be övgüler, şükranlar sunarak ezgi okudular: ‘RAB iyidir; İsrail’e sevgisi sonsuzdur’ ” (*Ezra 3:11*).

Bu haftanın hatırlatma metni, İbranilerin ibadet uygulamalarına ve Allah’ı yüceltirken O’na karşı olan şükran duygularının ne kadar coşkulu olduğuna bakmamızı sağlıyor. M.Ö. 515 yılında yeni tapınağın adanmasını kutlamışlardı (*Ezr. 6:15–18*) ve neredeyse 60 yıl sonra da Yeruşalim’in tamamlanmış olan surlarının adanmasını kutluyorlardı (*Neb. 6:15–7:3:3; 12:27’den sonrası*).

Nehemya 11 ve 12. bölümlerde soyağaçlarının sayılıp dökülmesinden sonra, yazar kent surlarının adanmasını kutladıkları zamana dönüyor. Ulusun Allah’a bir şeyler adaması adetti: tapınak, kent surları hatta evler ve kamu binaları. Böyle adanmalar titizlikle hazırlanırdı ve kutlamaya ezgiler söylenmesi, müzik, ziyafet, kurbanlar, eğlence, şenlik ve insanların arındırılması eşlik ederdi. Bir anma sırasında kurban kesilmesi uygulamasını Davut başlatmıştı, Antlaşma Sandığı’nı tapınağa getiren Süleyman’dan (*1Kr. 8:5*) başlayarak sonraki önderler de onun örneğini takip ettiler.

Bu hafta, onların, o zamanlar Rabb’e nasıl ibadet ettiklerine bakacağız ve aynı Rabb’e ibadet eden bizlerin kendimize uygulayabileceğimiz şeyleri göreceğiz.

*7 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Rabb'in Ezgilerini Söylemek

Nehemya 12:27-29 ayetlerini oku. Rabb'e ibadetlerinin ve övgülerinin nasıl olduğunu ortaya koyan anahtar kelimelere dikkat et. Sen nasıl tanımlardın?

İsrail ulusu Levililerden belirli bir sınıfı tapınak hizmetinde ezgici olsunlar ve müzisyenlik yapsınlar diye görevlendirmişti. Tapınak hizmetinin güzel olması ve ustalıklı yerine getirilmesi için uygulamayı emreden ve hizmet için talimatları vermiş olan Allah'tı.

Kral Davut, bu uygulamayı önce yapılanlara görece daha özenli ve görkemli, bir düzene dönüştürmüştü. O yüzden, Davut'un tapınaktaki ibadetin önderi olarak işaret ettiği Asaf'ın soyundan gelenler, hala "Tanrı'nın Tapınağı'nda ezgi söyleyenler" (*Neb. 11:22*) olarak tayin edilmişlerdi.

1. Tarihler 25:6–8 ayetlerine bak. Bu, müziğin ve "Rab'be ezgi okumalarının", onların ibadeti için ne kadar merkezi ve önemli olduğuna dair bize ne söylüyor?

Ezgiciler Leviliydi, dolayısıyla resmi olarak tapınak görevlisydiler. Yani, tapınak hizmetleri için müzik yapmak, onların karşılığında ücret aldıkları işleriydi. Kral Davut zamanında, bizzat kendisinin yönettiği tam teşekküllü bir müzik okulu kurulmuştu. Gençler ve yaşlılar, öğretmenler ve öğrenciler tapınakta vardiya usulü çalışıyor, müzik yapıyordu. Bazıları enstrüman çalıyor, bazıları ise ezgi söylüyordu, bazılarıysa hizmette kullanılan enstrümanların ve gysilerin bakımını üstlenmişti. Bu kadar profesyonel bir şekilde teşkilatlanılmasının amacı neydi? Yeteneğin ve ibadette mükemmellik görüşünün geliştirilmesine yardım ediyordu. İbadetin hedeflerinden biri her zaman mükemmellik olmalı. Övgüler yürekte olmalı ve en iyi şekilde ifade edilmeli ki insanlar ruhsal olarak yüceltilebilsin. Tapınakta hizmet eden bu müzisyenlerin ve ezgicilerin, ibadet hizmetine önderlik etmeleri için dikkatli bir şekilde seçtiklerini tahmin edebiliriz.

**Müzik aracılığıyla ibadetin mutluluğunu ne şekilde tecrübe ettin?
Bu senin için hangi şekillerde önemli?**

Paklanma

Kutsal yazılar surların adanması ve ezgicilerin toplanmasını anlattıktan sonra, bir sonraki ayet, Nehemya 12:30, paklanmadan bahsediyor. “Kâhinlerle Levililer önce kendilerini, sonra halkı, kapıları ve surları paklama görevini yerine getirdiler.”

“Paklanma” kelimesinin İbranice kökü olan thr, temiz olmak, saf olmak anlamına gelir ve Eski Ahit’te Allah’ın karşısında ahlaki olarak saf ve temiz olma fikri de dahil pek çok bağlamda kullanılmıştır.

“Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa’nın kanı bizi her günahahtan arındırır. Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır” (1Yu. 1:7–9). Bu ayet 1) İnsan doğası, 2) Allah’ın bağışlayıcılığı, 3) Allah’ın yaşamlarımızdaki gücü hakkında bize ne söylüyor?

Tapınak ve tapınak hizmetleri eski İsrail’de dinin çok önemli unsurlarıydı. Fakat tapınak ve hizmetlerinin kendisi asla amaç değil, amaca götüren vasıtalarlardı. Ve bu amaç da elbette, insanları antlaşmalarının Rabb’i, Rab İsa Mesih ile kurtaran bir ilişkiye ve O’nun yaşamlarındaki temizleyen gücünü bilmeye yönlendirmektir. Bu bilgi, bizleri O’nu sevmeye ve O’na ibadet etmeye yönlendiren, Allah’ın ne yapmış olduğunun, Rabb’in bizi neden koruduğunun bilgisidir. Eski İsraililerin tekrar ve tekrar Allah’ın geçmişte onlar için yaptıklarını sayıp dökmelerinin sebeplerinden biri budur. Onların, ibadetlerine yayılması gereken mutluluk ve şükran duyguları için merkezi olan Rabb’in iyiliğini ve sevgisini bilmelerine yardım ediyordu.

Bugün bizler için, günahahtan bağışlanmanın deneyimi ve bunun için duyduğumuz minnettarlık, Allah’a şükretmemizi sağlamalı, bize umut ve mutluluk hissi vermelidir. O zaman Rabb’i yüceltmek ve O’nun kişiliğinin güzelliği için minnettarlık göstermek kolaydır. Ve Allah’ın karakterinin ifşasına, biz günahlarımızın bedelini kendi başımıza ödemeyelim diye günahlarımızın cezasını çeken çarmıhtaki İsa’yı görmekten daha büyük bir şekilde sahip olabilir miydik?

Geçmişteki günahlarınız ya da şu andaki karakteriz ne olursa olsun fark etmeksizin, çarmıhta tamamen bağışlanabilirsiniz—hem de hemen şimdi. İsa’nın sana sunduğu bağışlanmayı neden hemen şimdi talep etmiyorsunuz?

İki Büyük Şükran Korusu

Nehemya 12:31-42 ayetlerini oku. Müzik neden bu kutlamanın bu kadar önemli bir parçasıydı?

Nehemya'nın zamanındaki ibadet hizmetinin bir bölümünde, iki şükran korusu Yeruşalim kentinin çevresinde, çalgılar eşliğinde ezgiler söyleyerek yürüyorlardı. Aynı yerden başlıyor, daha sonra kentin surları etrafında farklı yönlere doğru yol alarak birbirlerinden ayrılıyorlardı. Topluluklardan birini, önde giden Ezra yönetiyordu, diğer toplulukta da en arkada Nehemya vardı. İki koro Dere Kapısında bir kez daha buluştu ve oradan tapınağa doğru ilerlediler. Borazanları üfleyen rahipler, her kafileyi tamamladı. Korolar tapınağa girdikten sonra birbirlerine dönerek durdular. Mükemmel şekilde teşkilatlanmış bir tören ve ibadet hizmetiydi.

Müziğin neden kutlamanın ve ibadet hizmetinin bu kadar önemli bir parçası olduğu sorusuna cevap vermek için, tapınak için ne anlam ifade ettiğine bakmak zorundayız. Tapınaktaki müzik, bir konser salonuna Beethoven'ın 4. senfonisinin icrasını dinlemeye gitmek gibi insanların eğlenmek için geldikleri bir konser değildi. Tersine, müzisyenler çalgıları çalıp, ezgiciler ezgilerini söylerken, insanlar başlarını önlere eğip dua ediyorlardı. Bu, onların ibadetinin bir parçasıydı.

Tapınak ve ibadetin merkezinde nahoş bir iş olan kurban kesilmesi vardı. Sonuçta, yaptıkları masum hayvanların boğazlanmasıydı. Böylesine güzel bir müziğin çalınması bir çok yönden insanların düşüncelerini göğe yükseltmenin yanında tüm ibadet deneyimini daha güzel bir hale getiriyordu.

Kutsal Kitap'ta müziğin ibadetin önemli bir unsuru olduğu örneklerle bak. Özellikle Mısır'dan Çıkış 15:1; 2. Korintliler 20:21, 22 ve Vahiy 15:2-4 ayetleri üzerinde düşün.

Hem yeryüzünde, hem de gökte, müzik ibadet deneyiminin bir parçası. Yukarıdaki ayetlerde söylenen ezgilerin hepsinin halkını "canavar karşısında" muzaffer kılmak da dahil (sonuçta başka ne şekilde zafer kazanabilirlerdi?), Rabb'in onlar için yaptıkları ile ilgili olduğuna dikkat et. O, kurtuluş işleri için Allah'a bir övgüdür.

Allah'ın senin için yaptığı, O'na övgüler düzmek için iyi birer sebep oluşturacak şeyleri söyle.

İbadetin Bir Parçası Olarak Kurbanlıklar

Nehemya 12:43 ayetini oku. İbadet kutlamalarının bir parçası olarak pek çok kurban kesilmesinde özel olan neydi?

Tapınak zamanı boyunca kurbanlar ibadetin en önemli unsuruydu. Bağışlanma vaadi için ya da birlikteliğin mutluluğu ve Allah'a şükretme için çeşitli kurbanlıklar kullanılıyordu. Kurbanlar ibadete içerik sağlıyordu çünkü ibadet eden kişilere Allah gerçeğini, O'nun kim olduğunu hatırlatıyorlardı ve aynı zamanda, Allah'ın Kuzu'su olduğu için onlar için Kendi hayatını kurban edecek olan Vaat Edilmiş Tohum'a, Mesih'e işaret ediyorlardı.

Yuhanna 1:29, 36; 1. Korintliler 5:7 ve Vahiy 5:6, 12, 13 ayetlerini oku. Kurbanların sonuçta neye işaret ettiklerine dair bize ne öğretiyorlar? Eğer eski İsraililer bir çiftlik hayvanının gerçeğin sadece bir kısmını açıklayabilen ölümüyle sevinebiliyorlardıysa, bizler sevinmek için onlardan ne kadar fazla sebebe sahibiz?

Sadece Nehemya 12:43 ayetinde ne kadar çok sevinç ve coşku fikrinin vurgulandığına dikkat et. Yani, ululama ve belki ibadet hizmeti sırasında insanların tecrübe ettiği Allah korkusuyla birlikte (sonuçta günahları için bir hayvanın öldürülmesi ciddi bir işti), sevinç ve coşkunluk da vardı. Allah'a yaklaştığımızda, bu huşu ve saygı içinde ve aynı zamanda da sevinçle olmalı. 95. Mezmur, ezgiler söylemeye çağrının, sevinçli haykırışların ve Allah'ı kutlamak için yapılan müziğin (*Mez. 95:1*) fakat aynı zamanda da Rabb'in önünde başı öne eğerek diz çökmenin (*Mez. 95:6*) gerçek bir tapınmaya dahil olması gerektiğini gösteriyor. Saygı ve sevinç arasında bir denge bulmaya çalışmak, Yaraticımıza, tapınmak, O'nu övmek ve O'na ibadet etmek için çok önemli.

Yaratılmış olan her şeyin Yaratan'ının (bkz. Yuhanna 1:1-13), çarmıhta asılmış, Yaratanın günahları için canını verdiğini düşündüğümüzde, ilk olarak hangi duyguya kapılıyoruz? Sevinç, bizim Çarmıh tecrübemizde ne rol üstlenebilir ve üstlenmeli?

İbadetin Bir Parçası Olarak Rahipler ve Levililer

Nehemya 12:44-47 ayetlerini oku. Yahudalılar neden “kâhinlerle Levililerin hizmetinden hoşnuttu”? Onlar neden önemliydi?

(Levili olan) Rahiplerin işleri neyi simgeliyordu? İbraniler 9:1-11 ayetlerine bak.

“Mesih’in yukarıdaki tapınakta insanın uğruna yaptığı yalvarış, kurtuluş tasarısı için çarşıdaki ölümü kadar temeldir. Mesih, ölümü sayesinde başladığı işi gökte tamamlamak amacıyla yükselmiştir. Mesih’in bizim uğrumuza öncümüz olarak geçtiği perdenin ötesine biz de iman yoluyla geçmeliyiz (İbraniler 6:20).”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 263.

O zamanda insanlar bugün bizim sahip olduğumuz işığa asla sahip olmalarına rağmen, tapınakta hizmet etme yetkisine sahip tek topluluk olan Levililerin yaptıkları işin çok önemli olduğunu anlamışlardı. Allah’ın işinin onlar aracılığıyla yapılacak olmasından heyecan duyuyorlardı.

Ulus, Allah’ın sözünü okuyarak, dua ederek, ibadet ederek ve kendilerini yeniden O’na adayarak Allah ile zaman geçiriyordu. Tüm bunların içinde tapınak hizmetlerinin ihmal edildiğini ve yenilenmeye ihtiyaç duyulduğunu fark ettiler. Artık bunlar yeniden kurulmuş olduğuna göre, insanlar Levililerin kendileri adına yapacak oldukları önemli işle sevinebilirlerdi. Allah, tapınak hizmetlerinin O’nun ibadet tasarımının bir parçası olduğuna dair ulusu etkilemişti.

Maalesef, vaizler, Söz’ün öğretmenleri ve müzisyenler genelde göz ardı edilir. Nehemya zamanında bile Levililere verilen destek bazen güçlü, bazense çok zayıftı. Levililer bir çok sefer, ailelerine bakmak için farklı işler yapmak zorunda kalmıştı çünkü insanlar ondalık ve bağış vermeyi durdurmuştu.

Ondalık ve bağış olmadan dünya çapında teşkilatlanmış bir kilise olamaz. Eğer hizmetlerimizin devam etmesini istiyorsak, din görevlilerimizi parasal yardımlarla ve aynı zamanda sözlü olarak minnettarlık bildirerek desteklemeye bağlı olmalıyız. Kilise hiçbir zaman mükemmel olmayabilir fakat bu, işi dünyanın dört bir yanında devam etsin diye Allah’a vermekten bizi alıkoymamalı.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam* kitabından “Mesih’te Büyümek” s. 43-49 bölümünü oku.

“Çarmıh sonsuzlar boyunca kurtulanların ezgisi olacaktır. Yüceliğe kavuşmuş olan Mesih’te, çarmıha gerilmiş olan Mesih’i görürler. Gökyüzünün yüceliğinin günahlı insanı kurtarmak amacıyla kendisini alçalttığı asla unutulmayacaktır. Rab’bin günahın suçu ve utancı altında ezildiği, kaybolmuş bir dünyanın feryatlarının O’nun yüreğini parçaladığı ve canını aldığı, bu yüzden Baba’nın kendisinden yüz çevirdiği asla unutulmayacaktır. Tüm dünyaları Yaratanın, insan sevgisinden ötürü yüceliğini bir kenara bırakması, evrenin hayranlığını her zaman uyandırmaya devam edecektir. Uluslardan kurtulanlar Kurtarıcılarını bakmayı sürdürecektir ve O’nun egemenliğinin sonu olmadığını bileceklerdir. Yeniden ezgi söylemeye koyulacaklardır: “Bizi kendi değerli kaniyla kurtaran Boğazlanmış Kuzu layıktır!” —Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 342, 343.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ İbadette saygı ve sevinç arasında doğru dengeyi bulmak konusunu sınıfta tartış. Ya da şu soruyu düşün: Saygı ve sevinç birbirini dışlar mı?
- ❷ İsraililer anma töreniyle Yeruşalim surlarını ilahi koruma altına aldılar ve bu şekilde Allah korumadığı sürece surların yararsız olduğunu kabul etmiş oldular. Süleyman çok iyi ifade etmişti: “Evi RAB yapmazsa, yapıcılar boşuna didinir. Kenti RAB korumazsa, bekçi boşuna bekler” (Mez. 127:1). Bu, Rab için tüm gayretlerimize dair bize ne anlatmalı?
- ❸ Kendi kilisenin ibadet deneyiminde müziğin işlevi ne?
- ❹ Kutsal Yazılar çok açık: İsa, gökteki tapınakta bizim Başrahibimiz. Bizim için orada tam olarak ne yapıyor? Dünyasal tapınakta rahiplerin gördüğü hizmetler, göksel olanda İsa’nın bizim için yaptığıyla ilgili dair bize ne öğretebilir?

Abhazya'da 3 Uyarı

Andrew McClesney, Adventist Müjdeleme

Gürcistan'dan ayrılan Abhazya bölgesinde yaşayan Valentina Dmitrienko, ailesine lepyoška pidesi yapmak için aceleyle pazara gidip mısır almakta kararlıydı.

Çok parası yoktu ve memleketi olan Sohum'da aylar süren silahlı çatışma ciddi bir gıda kıtlığına neden olmuştu.

Bez çantada kurumuş mısır taneleri satan bir kadın gördü, ama yeterli parası yoktu. Valentina sessizce durup düşündü, "Ailemi nasıl besleyebilirim?"

Aniden birinin sol omzuna dokunup ona dostça ama sert bir ses tonuyla, "Valya, buradan hemen çık!" dediğini duydu.

İrkilerek arkasına döndü. Kimse yoktu.

Valentina bir an affaladı, ama düşünceleri hızla Yedinci Gün Adventist pastör olan kocası Pavel ile 16 yaşındaki kızları Nataşa'ya döndü. Kadına ve elindeki değerli mısırlara baktı.

Yeniden birinin omzuna dokunduğunu hissetti.

"Valya, hemen çık!"

Bir şeylerin ters gittiğini fark eden Valentina hızla çıkışa doğru yöneldi, fakat iki komşusu Yuri ve Taisia'yı selamlamak için durdu. Ardından saplı süpürge satan bir kadın gördü ve "Bunlar ne kadar?" diye sordu.

Omzuna üçüncü kere birinin dokunduğunu hissetti. "Valya, hemen çık!"

Valentina kaçtı. İki dakika sonra başının üstünden geçen bir top mermisinin korkunç ışığını duydu. Hemen ardından iki mermi daha atıldı.

Valentina şehir merkezinden gelen patlamanın gürültüsüyle donakaldı. Pazardan dev bir duman ve toz bulutunun kalktığını gördü.

Eve koştuğu sırada gözyaşları yanaklarından süzülüyordu ve dua ediyordu, "Tanrım, beni kurtardığın için sana şükürler olsun! Ama ben kimim ki? Beni neden korudun?"

Valentina daha sonra pazar yerine döndü ve patlamaların oluşturduğu kraterleri gördü. İki krater, tam onun mısırlara ve süpürgeye özlemle bakarken durduğu yerlerdeydi.

Valentina 1993'teki o günü düşünürken sıklıkla Yeşaya 43:2 ayetindeki Rabb'in şu sözlerini anımsıyor: "Suların içinden geçerken seninle olacağım, ırmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, alevler seni yakmayacak."

Valentina (solda) "Havan topu aynı insanları yakan alev gibi, ama Allah 'seninle olacağım' vaadini veriyor" dedi. "Biz O'nunla birlikte yürüyerek ve O'nunla yaşayarak Allah'a bizi koruma hakkını tanıdık. Tüm hayatımız hizmet etmekle geçti. Mesih neden bu dünyaya geldi? Ellen White'in dediği gibi, hizmet etmek için. Hayatımızın amacı bu olmuştur: hizmet etmek."

Düşkün İnsanlar

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Neh. 13:1-9; Yas. 23:3-6; Neh. 13:10-14; Say. 18:21-24; Neh. 13:15-22; Yu. 5:5-16.*

HATIRLAMA METNİ: “Şabat Günü’nün kutsallığını korumak için Levililer’e kendilerini paklasınlar ve gidip kapılarda nöbet tutsunlar diye buyruk verdim. Ey Tanrım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca bana merhamet et” (*Nebemya 13:22*).

12. ve 13. bölümler arasındaki ara dönemde, Nehemya Babil’e dönüyor. Ne kadar süre kaldığını bilmiyoruz, ancak geri geldiğinde (muhtemel mō 430-425 yılları) insanların imandan döndüklerini gördü. Aşağıdaki konularda Allah’la antlaşma yapmış olmalarına rağmen: ilk olarak putperestlerle evlenmeme; ikinci olarak Sebt Günü’nü düzenli şekilde tutma ve üçüncü olarak da ondalık ve sunular yoluyla tapınağa ve çalışanlarına bakma (*Nebemya 10*), bu üç vaadi de bozmuşlardı.

Nehemya döndüğünde Allah’a olan bağlılıklarının gevşek olduğunu gördü. Ondalık ve sunu vermeyi bırakmışlar, tapınağın bölmelerini başka amaçlar için kullanmaya başlamışlar, Sebt Günü’nü düzenli bir şekilde tutmaya son vermişler ve hatta eskisi gibi civardaki uluslardan kişilerle evlenmeye başlamışlardı. En kötüsü, Nehemya’nın geride bıraktığı yöneticiler de İsraililerin Allah’la ilişkilerindeki bu zayıflamaya katkıda bulunuyordu. Nehemya’nın bu kadar çok şeyin değiştiğini gördüğünde yıkılmış olduğuna şüphe yok. Fakat durumu kabullenmek yerine, bir kez daha, kişiliğinin gerektirdiği üzere, Allah’ın yüceliği için harekete geçti.

*14 Aralık Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Bozulmuş Tapınak Yönetimi

Nehemya 13. bölüm, aralarındaki Ammonlu ve Moavlı yabancılarla/putperestlerle ilgili bir endişenin dile getirilmesiyle başlıyor (*Neb. 13:1-3*). Bu ayetler, farklı bir ulustan ya da ırktan olan ve Allah'ı izleyenlerin uzaklaştırılmasından değil, farklı inançtan olanların, yani mühtedilerin değil putperestlerin gönderilmesinden bahsediyor. (*Ayrıca bkz. Yas. 23:3-6*.)

Nehemya 13:1-9 ayetlerini oku. Elyášiv ve Toviya kimdi? Yaptıkları neden kabul edilemezdi? *Neb. 2:10, 19; 3:1; 12:10, 22; 13:28 ayetlerine bak.*

Elyášiv de Toviya da Nehemya kitapçığının bilinen kişileridir. Elyášiv ulusun başrahibiydi, ayrıca tapınaktan sorumluydu. Toviya'dan, Nehemya'nın Yerusálim'deki işine şiddetle karşı gelen Ammonlu düşmanı olarak bahsediliyor. Elyášiv ve Toviya'nın ittifakı, evlilik yoluyla kurulmuş bir ilişki olduğunu düşündürüyor.

Her ne kadar evlilikle bağlantıya dair kayıtlar korunmamış olsa da, Toviya'nın ("Rab iyidir" anlamına gelen) bir Yahudi adına sahip olduğunu, dolayısıyla büyük ihtimalle Yahudi kökenli olduğunu biliyoruz. Arah soyundan gelen karısının ailesinin, tanımlanmamış olsa da, Elyášiv'in ailesiyle akraba olduğuna inanılır. Ayrıca, Nehemya'nın diğer düşmanı Horonlu Sanballat'ın kızı, Elyášiv'in torunu ile evliydi. Dolayısıyla, Nehemya'nın etrafındaki entrika çemberi muhtemelen çok yoğundu, zira ülkenin en yüksek memurları birbirleriyle ilişkiliydi ve Nehemya'nın önderliğine karşı işbirliği içindeydi.

Valinin yokluğunda, başrahip tapınakta ondalıkların, armağanların ve sunuların saklanması için ayrılmış olan bir odayı Toviya'ya vermişti. Böylelikle Toviya, kendisini ulusun önderlerinden biri olarak kabul ettirmenin yollarından biri olan tapınakta sürekli bir ikamete sahip olmuştu. Nehemya'nın düşmanları baştan beri arzuladıkları emellerine sonunda ulaşmışlardı: Nehemya'yı yerinden edip yönetime geçmek. Neyse ki, Nehemya hiçbir şey yapmayarak buna kayıtsız kalacak değildi.

Kutsal tarih boyunca Allah'ın halkı –ister eski İsrail'deki Yahudiler, ister Yeni Ahit zamanında ve sonrasında onları takip eden Hristiyanlar olsun– ritivanlar kendilerinin bu kadar kolayca yoldan çıkarılmalarına izin mi veriyor? Biz onların hatalarından nasıl kaçınabiliriz?

Tarlalardaki Levililer

Nehemya 13:10–14 ayetlerini oku. Nehemya burada neyi onarmaya çalışıyor?

Ezgciler, kapı nöbetçileri ve tapınak hizmetlerini yürüten diğer kişiler ailelerini geçindirmek için kendi tarlalarında çalışmaya geri dönmek zorunda kalmışlardı, çünkü Allah için yapılan işe destek verilmiyordu. Büyük zorlukla oluşturulmuş olan ondalık ve sunu sistemi mahvolmuştu. Nehemya en baştan başlamak zorundaydı. Her şeyi odadan atması ne kadar çaresiz olduğunu gösteriyor.

“Tapınak kirlenmekle kalmamış, sunular da yanlış kullanılmıştı. Bu da halkı cömertlikten vazgeçme eğilimine düşürmüştü. Gayretlerini ve coşkunkuluklarını yitirmişlerdi, ondalık vermeye isteksizdiler. Rabb’in evinin hazinesine tedarik azalmıştı; ilahi söyleyicilerin ve tapınak hizmetindeki diğer görevlilerin çoğu yeterli destek alamadıkları için Allah’ın işini bırakmış ve başka yerlerde çalışmaya gitmişlerdi.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 670.

Tüm Yahuda’nın tekrar bir araya gelip yıkılmış olanları yeniden inşa ettiklerini görmek etkileyici. Halk Elyášiv ve Toviya’ya karşı Nehemya’nın yanındaydı, çünkü onun halkın yararı için elinden gelen her şeyi yaptığını fark etmiş olmalılar. Nehemya ayrıca tapınak mülklerinin müfettişliği mevkilerine sadık ve güvenilir olarak gördüğü adamları getirdi. Onlara verilen görev ondalıkları ve sunuları toplamak, ürünlerin düzgün şekilde depolanmasını sağlamak ve kaynakları gerekli kişilere dağıtmaktı. Başka bir deyişle, Nehemya geldi ve bozulmuş olan yönetim düzenini görünürde bir çırpıda söküp attı.

Nehemya her ne kadar tapınağın teşkilatına sadakatli kişileri atamış olsa da, yozlaşmış başrahip Elyášiv konumunu kaybetmedi, çünkü o mevki Harun’un soyundan olanlara devrediliyordu. Nehemya’nın Başrahibin sorumluluk alanlarından bazılarına diğer kişileri atamasıyla tapındaki işi bozulmuş olabilir, fakat yine de Başrahip oydu.

Nehemya, “Ey Tanrım, beni anımsa. Tapınağın için ve oradaki hizmetler için yaptığım iyi işleri hiçe sayma” (Neh. 13:14) diye dua etmişti. Bu duada bu kadar insani olan neydi?

Ondalıklar ve Sunular

Nehemya'nın tapınaktaki reformlarından biri de ondalıkların ve sunuların uygulanmasıydı.

Çölde Sayım 18:21–24; Malaki 3:10; Matta 23:23; 1. Korintliler 9:7–14; 2. Korintliler 9:6–8; ve İbraniler 7:1, 2 ayetlerini oku. Bu ayetler ondalıkların ve sunuların sadece tapınak hizmetinde değil, aynı zamanda bugün de taşıdıkları öneme dair bize ne öğretiyor?

Ondalık ve sunular toplanmadan tapınak işlevini yerine getiremiyordu. Ondalıklar kesildiğinde tapınak hizmetleri bozuldu ve tüm ibadet sistemi tehlikeye girdi. Tapınak çalışanları ailelerini geçindirmek için başka işlere gittiklerinde, tapınağın bakımı işine odaklanamadılar. Sonuç olarak, Allah'a ibadet azaldı.

“Ondalık sistemi basitliğiyle güzeldir. Sistemin adaleti, zenginden ve fakirden orantılı taleplerinde ortaya konuyor. Allah'ın Kendi mülkünden bizim kullanımımıza verdiği oranda, biz de ondalığı O'na geri vermeliyiz.

“Allah ondalıkları istediğinde (Mal. 3:10), minnettarlık ya da cömertlik duygularına hitap etmiyor. Her ne kadar minnettarlığın Allah'a karşı tüm ifadelerimizin bir parçası olması gerekiyorsa da, ondalık vermemizin sebebi bunu Allah'ın emretmiş olmasıdır. Ondalık Rabb'e aittir ve O ondalığı Kendisine geri vermemiz istiyor.”—*Seventh-day Adventists Believe... [Yedinci Gün Adventistlerinin İnançları]* (2. baskı) (Boise, Idaho: Pacific Press® Publishing Association, 2005), s. 304.

Aynı İsraililerin tapınağında olduğu gibi, üyelerin ondalıklarının ve sunularının sağladığı destek olmasa bizim kilisemiz de dağılırdı. Nitelikli hizmet, planlama ve Allah'ın kilisesinin yönetimi amacıyla zamanlarını vermeleri için ücret alan kişiler olmasa, kilise hizmetlerimiz işlevini sürdürmez. Allah'a ibadetin kalitesi de düşerdi. En önemlisi de, ondalıklar ve sunular olmasaydı müjdecilik diye bir şey olmazdı.

Dahası, ondalıkları Allah bu sistemi Kendi Sözü'nde tesis ettiği için veriyoruz. Allah'ın bir şeyi niye tesis ettiğini açıklamak zorunda olmadığı zamanlar vardır. Bizden O'nun her şeyi kontrol ettiğine güvenmemizi bekler. Biz sistemin nasıl işlediğini öğrenmeli ve bu konuda bilgi sahibi olmalıyız, fakat sonra bunu O'nun ellerine emanet etmeliyiz.

Ondalık vermek kendi ruhsallığımız için ve Allah'a kişisel olarak ne kadar güvendiğimiz ölçüsü olarak neden çok önemli?

Sebt Günü Üzüm Sıkmak

Nehemya 13:15, 16 ayetlerini oku. Burada Nehemya hangi soruna değiniyor?

Azınlıkta olduğunuzda Allah'ı savunmak kolay değildir. Allah Sebt Günü'nün hiç kimsenin herhangi bir iş yapmadığı kutsal bir gün olması gerektiğini söylediği için, Nehemya bu emrin Yeruslaim'de yerine getirilmesini sağlamaya çalışıyordu. Tavrını ortaya koymak ve ona göre harekete geçmek için ahlâki bir yükümlülük hissetmiş olduğuna şüphe yok.

Sebt Günü Yaratılış haftasının doruğu olarak yaratılmıştı, çünkü insanların işleriyle ya da diğer dünyasal uğraşlarıyla meşgulken yapamayacakları şekilde Allah'la birlikte zaman geçirerek, yenilenip yeniden yaratılacakları özel bir gündü.

Şöyle bir deyiş vardır: “İsrail'in Sebt Günü'nü tuttuğundan fazla, Sebt Günü İsrail'i tuttu” Vurgulanmak istenen, Yedinci Gün Sebt'i'nin, Allah'ın lütfuyla onu tutmak, bize sunduğu fiziksel ve ruhsal faydalardan keyif almak isteyen kişilerde imanı canlı tutmanın güçlü bir aracı olduğu ve olmaya devam ettiğidir.

Nehemya 13:17–22 ayetlerini oku. Nehemya Sebt gününde “alım satımı” durdurmak için ne yapıyor?

Nehemya Yahuda valisi olduğu için, kendisini yasaların uygulayıcısı olarak görüyor. Yahuda'daki kurallar Allah'ın yasasına dayandığı için, Nehemya yasanın koruyucusu oluyordu ve Sebt günü de buna dahildi. Yahuda'nın soyluları Başrahipten kaynaklanan yozlaşmaya karşı durmuş olsalardı, Nehemya belki de kendisini bu durumda bulmayacaktı. Fakat yöneticiler ve soylular belki de çok önceden onları yoksullara geri vermeye zorlamış olduğu için Nehemya'ya içerlemişlerdi; bu nedenle Elyasıv ve Toviya'nın getirdikleri değişikliklere de karşı gelmiş gibi görünmüyorlardı.

Nehemya öncelikle soyluları azarlıyor, sonra da kapıların kapanması emrini verip kapılara nöbetçilik yapmak üzere adamlarını yerleştiriyor. Pazar yeri kentin içinde değil de dışarıda kurulmaya başlandıktan sonra, Nehemya daha da sert önlemler alıyor ve tüccarları bir sonraki Sebt günü zor kullanmakla tehdit ediyor. Nehemya sözünün eri olmalı, zira tüccarlar mesajı aldılar ve o günden itibaren uzak durdular.

Atalarınız da Aynı Şeyi Yapmadı mı?

Nehemya'nın Sebt Günü için gösterdiği gayret hayranlık uyandırıcı. Nehemya Sebt Günü'nü doğru bir şekilde tutmak konusunda o kadar heyecanlıydı ki, diğer uluslardan olan tüccarlara karşı bile “zor kullanacağını” söylemişti. Başka bir deyişle, bir daha Sebt Günü'nde onları kentte ya da kapının yakınında yakalarsa bizzat müdahale edecekti. Vali olarak bu emrin düzgün şekilde yerine getirilmesini sağlamak için resmi yükümlülükleri vardı.

“Nehemya görevlerini ihmal ettikleri için onları korkusuzca azarladı. ‘Yaptığınız kötülüğe bakın! Şabat Günü'nü hiçe sayıyorsunuz’ diye sertçe hesap sordu. ‘Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden Tanrımız başımıza ve bu kente bela yağdırmadı mı? Siz Şabat Günü'nü hiçe sayarak Tanrı'nın öfkesini İsrail'e karşı alevlendiriyorsunuz.’ Bundan sonra ‘Şabat'tan önceki akşam Yerusulim kapılarına gölge düşünce, kapıların kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmaması’ emrini verdi; kendi hizmetkârlarına Yerusulim'in mülki amirlerinden daha fazla güvendiğinden, emirlerinin uygulandığından emin olmak için adamlarını kapılara yerleştirdi.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 671, 672.

Nehemya'nın Sebt Günü'ne saygısızlığa ve onu çiğnemeye dair yaptığı uyarılar çağlar boyunca yankılanarak İsa'nın zamanına kadar ulaşmış görünüyör. Bunu biliyoruz, çünkü Müjdeler defalarca İsa'yı dini önderlerle Sebt'in uygun şekilde tutulması konusunda sorun yaşar bir halde resmediyor.

Mat. 12:1-8, Mar. 3:1-6, Luk. 6:6–11 ve Yu. 5:5–16 ayetlerini oku. Buradaki mesele neydi ve eski İsrail'in tarihini öğrenmek anlaşmazlığın neden çıktığının açıklanmasına nasıl yardımcı olur?

Yanlış yönlendirilmiş olsa da, bu din önderlerinin Sebt Günü'ne “saygısızlık” yapılmamasını sağlamak konusunda o kadar bağnazca bir gayret içindeydiler ki, “Sebt Günü'nün de Rabbi” (*Luk. 6:5, KM*) olan İsa'yı, onu çiğnemekle suçladılar. İyi bir şeyi fazla ileri götürmeye bakın! İronik olan, bu adamlardan birçoğunun yasa konusunda duydukları büyük endişeyi ifade ederken, aynı yasanın “önemli konularını,” yani “adaleti, merhameti, sadakati” (*Mat. 23:23*) unutmış olmaları.

Biz, hem kişisel hem de kilise olarak, Sebt Günü konusunda ya da iman için önemli olduğuna inandığımız başka bir konuda, bu adamların düştüğüne benzer yanlışlara düşmemek için nasıl daha dikkatli olabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam* kitabında “Rab’de Sevinmek” (s. 75–82) bölümünü oku.

“Allah’ın emirleriyle uyarılarını ve İsrail’in tam da bu günah yüzünden geçmişte uğradığı korkunç yargıyı onların önüne getirdiğinde vicdanları uyandı ve Allah’ın gelmekte olan öfkesini geri çevirerek onayını ve bereketini getiren bir yenilenme işi başladı.

Kutsal görevde bulunan bazıları putperest karıları için yalvararak, onlardan ayrılmaya içlerinin elvermediğini bildirdiler. Ancak hiçbir ayırım yapılmadı; rütbe veya konuma bakılmadı. Rahipler ya da yöneticiler arasında putperestlerle bağlarını koparmayı reddeden kim varsa, derhal Rabb’in hizmetinden alındı. Başrahibin bir torunu kötü şöhretli Sanballat’ın bir kızıyla evlenmiş olduğundan, görevden alınmakla kalmayıp derhal İsrail’den de sürgün edildi. Nehemya ‘Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler, kâhinlerle ve Levililer’le yaptığın antlaşmayı bozdular’ diye dua etti.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 673, 674.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Yukarıdaki Ellen White alıntısını oku. Derste, Nehemya’nın gerçekten eşlerini seviyor gibi görünen ve onlardan ayrılmak istemeyenler için bile istisna kabul etmemesiyle ilgili düşüncelerini söyle. Sence Nehemya fazla baskıcı ve inatçı mıydı? Bazı istisnalar yapabilir miydi? Neden ya da neden değil? Aynı konuda, kilise sevgi ve anlayışla nasıl disiplin uygulayabilir ve bunu yaparken tutarlı kalarak Allah’ın gerçeğe dair standardını düşürmez?
- ❷ Her ne kadar Yedinci-Gün Seb’tini tutmanın yasacılık olmadığını biliyorsak da –aynı tamah etmemenin, çalmamanın ya da yalan söylememenin yasacılık olmaması gibi– Seb’tinünü tutmayı (ya da herhangi bir emre itaat etmeyi) yasacılığa dönüştürmemek için nasıl daha dikkatli olabiliriz? Çarmıhı ve Mesih’in çarmıhta bizim için yaptığını her zaman gözümüzün önünde bulundurmamak neden yasacılık tuzağına karşı en güçlü korumamız?
- ❸ Aynı zamanda, Nehemya’nın karşılaştığı gibi yavaş fakat istikrarlı tavizden kaynaklanan tehlikelere karşı kendimizi nasıl koruyabiliriz?

Mutlu Bir Evin Sırrı

Andrew McClesney, Adventist Müjdeleme

Hazel Moyo için evi, ona huzur veren bir yer değildi. Zimbabve'nin küçük bir kasabası olan Gwanda'da yaşayan ailesi sık sık kavga ediyor, babası hep içiyordu. Hazel mutlu bir ailenin özlemine çekiyordu.

Hazel 14 yaşındayken ailesini kökten değiştirecek zincirleme olayları başlatan bir karar verdi. Kiliseye gitmeye başladı. Diğer çocukların Pazar ibadetlerine gittiğini görmüştü ve o da katılmak istedi. Böylece 9 yaşındaki erkek kardeşinin elinden tutup yola koyuldu.

Liseden sonra Hazel, evinden otobüsle yaklaşık 2 buçuk saat uzakta Yedinci Gün Adventist enstitüsü Solusi Üniversitesi'nin gazete reklamını gördü. Üniversitenin kayıt memurları kasabasını ziyaret ettiklerinde onlarla tanıştı ve babası da okul masraflarını karşılamayı kabul etti.

Hazel Solusi'de çok geçmeden bir koroya katıldı ve onlara Seb'tle ilgili birçok soru sordu. Grup üyelerinden biri, genç ve evli bir pastör olan Elyght Nyatanga, "Bu gencin benim kızım olmasını istiyorum" diye duyurdu. "Her Çarşamba onun Allah'ı tanıması için dua edip oruç tutacağım."

Diğer beş grup üyesi bu fikri beğendiler ve Hazel ile birlikte ona katıldılar.

Üç ay boyunca oruç tutup dua ettiler. Daha sonra Solusi Üniversitesi bir dua haftası düzenledi ve Hazel vaftiz oldu.

Hazel 23 yaşına bastığında Elyght ona Ellen White'in "Messages to Young People [Gençlere Mesajlar]" kitabını verdi. Hazel mutlu aileler için tavsiyeden etkilendi. Mutlu bir aile istiyordu.

"Öfkeli bir ebeveyn nasıl yaklaşacağımı, anne-babamla aramdaki bazı sorunları nasıl ele alacağımı ve anne-babama nasıl saygı göstereceğimi öğrendim" dedi.

Sevdiği bir bölümde şu yazılıydı: "Gerçeği bildiğini ileri süren, ancak anne-babasına gereken saygıyı ve yakınlığı göstermeyen, annesini ve babasını sevmeyen, onların isteklerini yerine getirerek ve endişelerini gidermeye çalışarak onları şereflelendirmeyen pek çok çocuk var." (sayfa 331).

Hazel kitabın tavsiyesini yerine getirdikçe evindeki huzur artıyordu.

Daha sonra bir okul tatilinde, Hazel anne-babasına yatmadan önce Kutsal Kitap okumalarını ve dua etmelerini önerdi. Onlar da kabul ettiler! Ertesi akşam Hazel'in annesi ona tekrar Kutsal Kitap okuyup dua etmek istediğini söyledi. Kısa sürede aile her gün sabah ve akşam ibadetleri yapmaya başladı.

Artık evleri mutluluk saçıyor ve Hazel ailesinin vaftiz olması için dua ediyor.

Hazel (solda) "Artık her zaman dilediğim gibi mutlu bir aileyiz" dedi.

2015 On Üçüncü Seb't Sunusu'nun bir kısmı, Solusi Üniversitesi'nin 500 kişilik kafeterya kapasitesinin iki katına çıkarılmasında kullanıldı. Solusi gibi Adventist okullarının Kutsal Ruh'la birlikte çalışarak ailelerin sonsuza kadar değiştirmelerini sağlayan hizmet sunularınız için teşekkür ederiz.

Yanlış Kararlarla İlgilenmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Neb. 13:23–25; Yas. 7:3, 4; 2Ko. 6:14; Ezra 9, 10; 1Ko. 7:10–17.*

HATIRLAMA METNİ: “Şöyle dua ettim: ‘Ey Tanrım, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. Ey Tanrım, günahlarımız başımızdan aşkın. Suçlarımız göklere ulaştı’ ” (*Ezr. 9:6*).

Ezra ve Nehemya İsraili olmayanlarla evliliğin olağan sayıldığı toplumlarda önder oldular. İki önder de, ulusu Allah’la yakın bir ilişkiye doğru yönlendirmek istediklerinden, bu konuda çok endişeliydiler. İmansızlar ya da putperestlerin İsrail halkı üzerinde bulunabilecekleri olumsuz etkinin farkındaydılar, zira tarih boyunca bunun korkunç etkilerini görmüşlerdi. Kenan dinleri tüm İsrail’e o kadar yayılmıştı ki, her yüksek tepede Baal’a ve Aşera’ya tapınılıyordu. Dahası, putperest eşler İsraili aileler üzerinde zarar verici etkiye sahipti. Balam Moavlılara kadınlarını İsraililere göndermelerini salık vermişti, İsraililer bu kadınlara aşık oldukça mutlaka Allah’a sırt çevireceklerdi. Maalesef, haklıydı. Sadece eşler birbirini etkilemekle kalmıyor, aynı zamanda çocuklarının imanını da etkileniyordu.

Ezra ve Nehemya İsrail’deki diğer uluslardan olanlarla evlenme konusunda ne yapacaklardı? Oluruna mı bırakacaklar, yoksa karşı mı duracaklardı? Bu hafta bu iki önderin meseleye nasıl yaklaştığına bakalım.

*21 Aralık Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Nehemya'nın Tepkisi

Nehemya 13:23–25 ayetlerini oku. Burada ne oldu ve Nehemya'nın duruma verdiği tepkiyi nasıl açıklayabiliriz?

Çocuklar Aramice (sürgün sırasında kullanılan dil) ya da İbranice bilmedikleri için, Kutsal Yazı'daki öğretileri anlayamıyorlardı. Bu önemli bir sorundu, çünkü Allah'ın vahyinin bilgisi bu yüzden bozulabilir hatta ortadan kalkabilirdi. Yazıcılar ve rahipler, vaazlar halk için anlaşılabilir olsun diye Tevrat'ı genelde Arami dilinde yorumlamışlardı. Fakat anneleri Ammonlu, Aşdotlu ve Moavlı olduğu için ve çocuklara öncelikle anneleri baktığı için, çocukların babalarının dilini bilmemeleri de şaşırtıcı değildi. Konuştuğumuz dil bizim konuları nasıl düşündüğümüzü belirtir, çünkü biz o kültürün kelime hazinesini kullanırız. Kutsal Kitap'ın dilini kaybetmeleri, özel kimliklerini kaybetmeleri anlamına gelebilirdi. Dolayısıyla, Nehemya için ailelerin Allah'ın Sözü'yle irtibatlarını kaybetmeleri ve bunun sonucu olarak da İbranilerin Rabb'i yaşayan Allah ile bağlantılarını kaybetmeleri düşünülemezdi.

Kutsal Kitap bilginleri, Nehemya'nın yaptıklarının büyük ihtimalle o dönemde belirlenmiş cezalardan biri olarak insanların toplum içinde utan-dırılması olduğunu ifade ediyorlar. Nehemya'nın onları azarladığı ve lanetle-diği ifadelerine bakarak onun kötü dil kullandığı ve sövdüğünü düşünmemeliyiz, aksine Nehemya o kişilere Antlaşma'nın lanetlerini okuyordu. Yasanın Tekrarı 28. bölümde antlaşmayı bozanların başına gelecek lanetler sayılıyor. Nehemya büyük ihtimalle yanlış davranışlarının ve kötü tercihlerinin sonuç-larının farkına varmaları için onlara Kutsal Kitap'ın sözlerini okuyordu.

Ayrıca, ayette Nehemya'nın “adamların bazılarını dövüp saçlarını yoldu-ğunu” (*Neb 13:25*) okuduğumuzda, onun öfkeyle tepki verdiğini düşünmemeli, dayak atmanın kamuya açık cezalandırmanın belirli bir yöntemi olduğunu hatırlamalıyız. Bu tip davranış sadece “bazılarına”, yani bu yanlış davranışa sebep olan ya da bunu destekleyen önderlere uygulanıyordu. Bu eylemler toplum içinde utandırmanın yöntemleri olarak işlev görmeliydiler. Nehemya, insanların kendi seçimlerinin ve bu seçimler yüzünden oluşacak sonuçların ne kadar önemli olduğunu anlamalarını sağlamak istiyordu.

Kilisede hatalı davranış olduğuna inandığımız bir durumla karşı-laştığımızda ne şekilde tepki vermeliyiz?

Nehemya'nın Azarı

Nehemya 13:26, 27 ayetlerini oku. Bu, Kutsal Kitap tarihinin bizi doğru yoldan sapmanın tehlikeleriyle ilgili uyardırmakta ne kadar önemli olduğuna dair ne gösteriyor?

Süleyman yaptığı seçimlerle günaha daha da batmıştı. Süleyman'ın Allah'ın İsrail krallarına yönelik emrine itaat etmeyerek kendi mahvına sebep olduğunu söylemek doğru olurdu: “Kral yüreğinin RAB'den sapmaması için çok kadın edinmemeli” (Yas. 17:17). Süleyman'ın yaşamı olumsuz örnek olarak kullanılıyor: sadece birden çok kadınla evlenmekle kalmayıp, ilginç bir şekilde, Nehemya'nın işaret ettiği gibi, aynı zamanda Allah'a ibadet etmeyen kadınları seçmişti.

Nehemya putperestlerle evlendikleri için ulusu azarlamakta neden haklıydı? Yar. 6:1–4; Yar. 24:3, 4; Yar. 28:1, 2; Yas. 7:3, 4; ve 2Ko. 6:14.

Farklı ulustan biriyle evlenmeme buyruğunun milliyetçilikle ilgisi yoktu, mesele putperestlikti. Kutsal Kitap'taki kişiler İsraili olmayanlarla evlilik yaptılar. Musa, Midyanlı bir kadın olan Sippora'yla evlendi, Boaz Moavlu Rut'la. Aslında bu emirlerde farklı uluslardan olanlarla evlenme meselesi, başka bir inanca sahip olan ya da inançsız biriyle evlenmekle ilgili. Sorun, Ezra ve Nehemya'nın zamanında yaşayan insanların Allah'a iman edenlerle evlenmeyi tercih etmemiş olmaları. *Flame of Yahweh [Yahve'nin Alevi]* kitabında Richard M. Davidson şöyle diyor: “Aden bahçesindeki evlilik planı... iki eşin ruhsal imanla ve aynı zamanda diğer önemli değerlerle tümleyici bir bütünlük içinde olmalarını gerektiriyordu.”— s. 316. Bu öyküde, putperest eşler putperest tapınmalarından vazgeçmeyi tercih etmediler. Sonuçta, belki de Nehemya insanların yaptıkları seçimler yüzünden öfkeliydi ziyade üzgündü, çünkü onun için bu durum Allah'a gerçek bir bağlılığın olmadığı gösteriyordu.

Kutsal Kitap bizi Allah'a bağlı tutacak ve mutluluğumuzu çoğaltmak için tasarlanmış uygulamaların formüllerini bize veriyor. Aynı şekilde, evlilikte aynı boyunduruğa girme emri de bizim daha iyi bir hayat yaşamamıza yardımcı olmak ve Allah'a karşılıklı adanmayı teşvik etmek içindi.

Bugün bu öykülerden kendimizin ve ailemizin imanını korumamıza yardım edebilecek hangi ilkeleri çıkartabiliriz?

Ezra Tepki Gösteriyor

Ezra 9. bölümü oku. Ezra, İsraililerin diğer uluslardan olanlarla evliliklerini haber alınca nasıl tepki gösteriyor? Ezra 9:1 ve 2 ayetleri halkın “kendilerini ayrı tutmadığını” belirtiyor. “Ayrı tutmak” ifadesi aşağıdaki ayetlerde de kullanılıyor: Lev. 10:10; 11:47; Çık. 26:33; Yar. 1:4, 6, 7, 14, 18. Bu kelimenin kullanımı, imanlı birinin imansız biriyle evlenmesi meselesi hakkında ne ima ediyor?

İnsanlar diğer uluslardan olanlarla evlilik meselesiyle ilgili kendileri Ezra'ya geldiler. İğrençliklere karışan ulusları listelerken kullandıkları kavramlardan Tevrat'ı bildikleri anlaşılıyor, çünkü liste doğrudan Kutsal Kitap'taki öykülerden alınmış. İlginç olan, haberi Ezra'ya ulaştıranlar sivil önderlerdi, zira ulusun ruhsal önderleri olan rahipler ve Levililer bile yasanın bu hükmünün çiğnenmesinden suçluydular.

“Ezra, Babil esaretine yol açan nedenleri araştırdığında, İsrail'in sapkınlığının büyük ölçüde imansız uluslarla karışmalarından kaynaklandığını öğrenmişti. Allah'ın kendilerini çevrelerindeki uluslardan ayrı tutmalarına ilişkin emrine uysalardı, pek çok üzücü ve aşağılayıcı tecrübeden kurtulacaklarını görmüştü. Şimdi de, geçmişin derslerine rağmen, önde gelen kişilerin sapkınlığa karşı koruyucu olarak verilmiş olan yasaları çiğnemeye cüret ettiklerini öğrendiğinde, içinde yüreği titredi. Allah'ın Kendi halkına anayurtlarında tekrar bir yer vermekteki iyiliğini düşündü, bu yüzden haklı bir öfkeye kapılarak halkın nankörlüğünden ötürü kederle doldu.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 620.

“Ayrı tutmak” ifadesi, varlıkları kıyaslamak için kullanılır. Aslında tamamen zıtık olduğunu gösterir. Bu ifadeyle halk Allah'ın sahte dinlerden uzak durma emrini baştan anlamış ve kabul etmiş oldu. Hiç kimsenin, karşıt inançlarının evlilikteki ilişkilerine ya da çocuklarını büyütme şekillerine etki etmeyecek bir eş ile evleneceğini söyleyemeyeceğini anlamışlardı. Durumun ne kadar ciddi bir hale geldiğini fark etmişlerdi.

Geçmişte yanlış kararlar vermiş olsak bile, yuvalarımızda ve ailelerimizde imanı canlı tutmaya çalışmak için ne yapabiliriz?

Ezra Harekete Geçiyor

Ezra 10. bölümü oku. Ezra ve önderler diğer uluslardan kişilerle evlenme sorunuyla nasıl mücadele ettiler?

Bütün cemaat hep birlikte yabancı eşleri gönderme kararı aldılar. Şaşırtıcı şekilde, Ezra 10:15 ayetinde isimleri açıklanan dört kişi dışında herkes, bu kadınlarla evlenmiş olanlar bile tasarıyı kabul etti. Yahudiler eşlerini göndermeye söz verdiler ve tasarının yerine getirilmesi üç ay sürdü. Sonuç olarak, 113 Yahudi adam eşlerini gönderdiler (*Ezra 10:18–43*). İlginç şekilde, son ayette (*Ezr. 10:44*) bu karışık evliliklerin bazılarının çocuk sahibi olduğu belirtiliyor. Anneleri çocuklu ailelerinden uzaklaştırmak bize mantıklı hatta doğru görünmeyebilir. Ancak o dönemin Allah'ın Yahudi ulusuyla, bir anlamda Yahudilerin de O'nunla, baştan başladığı benzersiz bir zaman olduğunu hatırlamalıyız. Allah'ı tam anlamıyla izlemek, radikal önlemler gerektiriyordu.

Ezra 10:11 ve 19 ayetlerinde kullanılan özel sözcükler, “ayrılın” (*badal*) ve “kovun” (*yatza*'), Kutsal Yazılar'da boşanma hakkında başka hiçbir yerde kullanılmamışlardır. Ezra boşanma için normalde kullanılan sözcükleri biliyordu, fakat bunları kullanmamayı seçti. Yani, belli ki Ezra evliliklerin Tevrat'ın emrine aykırı olduğunu fark ettikten sonra, onları geçerli olarak görmedi. Başka bir deyişle, evlilikler yasaya aykırı oldukları için iptal edildi. Süreç, geçersiz evliliklerin tasfiyesiydi. Fakat bu eşlere ve çocuklara ne olduğuna ya da bu durumun toplumda nasıl bir etki yarattığına dair bir bilgi verilmiyor. O dönemin adetlerine göre, kocalar eski karılarının ve çocuklarının seyahatlerinden sorumluydu. Kadınlar normal olarak anne babalarının evlerine dönmüş olmalıydı.

Fakat zaman içinde bazı Yahudi erkekler yine imansızlarla evlenmeye başladılar, belki de bazıları gönderdikleri eski karılarına geri döndüler. Çözümün geçici olması, insan doğasına ve bizim Allah'a olan bağlılığımızın azalma–artma döngüsüne bağlanabilir. Aramızda kendilerini kuvvetli imanlılar olarak görenler bile, hepimizin Allah'a daha az adanmış olduğumuz, O'nunla olan yürüyüşümüzün eksik olarak tanımlanabileceği dönemlerden geçtiğini kabul edeceklerdir. Maalesef, insanoğlu Allah'ı birinci sıraya yerleştirmekte sorun yaşıyor.

Senin “Allah'a daha az adanmış olduğun” zamanlara dair tecrüben neydi? Bu tecrübelerden ne öğrendin?

Günümüzde Evlilik

Ezra ve Nehemya'da karışık evlilik meselesiyle ilgili gördüklerimizden anlaşılıyor ki, Allah evliliği ciddiye alıyor, o yüzden biz de almalıyız. Evlilik için olası eşimizi duayla değerlendirmeli ve karar mekanizmasına Allah'ı dahil etmeliyiz. Bizi büyük üzüntü ve sefaletten koruyabilecek olan Allah'ın ilkelerine bağlı kalmaya karar vermeliyiz.

Bir Hristiyanın imansız bir eşe sahip olduğu örnekte Pavlus'un meseleyi nasıl ele aldığına bak. 1. Korintliler 7:10–17 ayetlerini dikkatle incele. Günümüzde aynı boyunduruğa girmeyen kişilerin oluşturduğu evliliklere nasıl yaklaşmalıyız?

Kutsal Kitap'ta inançlar arası evliliklerle ilgili ne yapılacağına dair ayrıntılı bir emir olmadığı için, iman etmemiş bir eşten ayrılmanın doğru yaklaşım olduğu ve Ezra'nın bu öyküsüne dayanarak önerilmesi gerektiği konusunda ısrarcı olmak akılsızcadır ve ayetlerin maksadı ve ilkelerine terstir. Ezra ve Nehemya'nın içinde buldukları durum bir seferlik bir olaydı ve Allah'ın isteği uyarıncaydı (*Ezr. 10:11*), çünkü tüm İsrail toplumunun geleceği ve ibadeti tehlike altındaydı. Yaşayan bir Tanrı'ya ibadet edenler olarak kimliklerini kaybediyorlardı.

Ezra ve Nehemya ile çağdaş olan Mısır'daki Elefantin Yahudi yerleşiminde önderler karışık evliliklere izin vermişlerdi ve kısa sürede hem Yahve'yi hem de pagan eş tanrıça Anat'ı barındıran karışık bir din ortaya çıkmıştı. Ayrıca Mesih'in silsilesi de tehlikede idi. Dolayısıyla, bu bir seferlik hadise bir imanlı ile imansızın birlikte olduğu evlilikleri ve aileleri dağıtmak için bir talimat olarak algılanmamalıdır. Aslında, bu öykü Allah'ın evlilikte aynı boyunduruğa girmeye ne kadar değer verdiğini gösteriyor. Allah'a bağlılığı teşvik etmeyen bir kişiyle evlendiğimizde Şeytan mutlu olur, çünkü eşlerin ikisi de aynı inanca sahip olduğunda, sadece birinin iman ettiği durumlara göre Allah için olan görevlerinde daha güçlü olacaklarını bilir.

Her ne kadar Kutsal Kitap'ın farklı inançtan olanlarla aynı boyunduruğa girilen evlilikleri tasvip etmediği açık olsa da (*2Ko. 6:14*), farklı tercihler yapmış kişilere çokça merhamet gösterilen ayetler de mevcuttur. Allah imansızlarla evlilik yapmış kişilere, Kendisine ve eşlerine bağlı kalmaları için güç verir. Allah, biz O'nun isteğine aykırı tercihler yapsak bile bizi terk etmez, ayrıca O'ndan yardım talep edersek gereğini yapacaktır. Bu, istediğimiz her şeyi yapalım, sonra da Allah'ın buna rağmen bizi bereketlemesini bekleyelim anlamına gelmiyor, fakat ihtiyaçla ve alçakgönüllü bir yürekle ona gittiğimizde, bizi her zaman duyduğunu belirtiyor. Allah'ın merhameti olmadan hiçbirimiz için umut olamaz, çünkü hepimiz günahkârlarız.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar* kitabında “Reform” (s. 669–678) bölümü.

“Allah tarafından verilen bir görevde çalışkanlık, gerçek inancın önemli bir parçasıdır. İnsanlar koşulları, Allah’ın iradesini yerine getirmek için kullanılan O’nun araçları haline getirmelidirler. Doğru zamanda yapılacak olan hızlı ve kesin eylem görkemli zaferler kazandıracak, gecikme ve ihmal ise başarısızlığa ve Allah’ın adını lekelemeye neden olacaktır. Gerçeğin davasının önderleri gayret göstermezlerse, kayıtsız ve amaçsız davranırlarsa, kilise de aldırışsız, tembel ve zevk düşkün olacaktır; ancak önderler yalnızca ve yalnızca Allah’a hizmet etmek kutsal amacıyla dolu olurlarsa, insanlar da birlik içinde, umutlu ve hevesli olacaklardır.

“Allah’ın sözü keskin ve çarpıcı zıtlıklarla doludur. Günah ve kutsallık, birinden sakınmamız ve diğerini kabul etmemiz için, yan yana verilmişlerdir. Sanballat ile Toviya’nın nefretini, sahtekârlığını ve ihanetini anlatan sayfalar, aynı zamanda Ezra ile Nehemya’nın asaletini, adanmışlığını ve fedakârlığını da anlatmaktadır. İki örnekten birini, istediğimiz gibi, taklit etmekte özgür bırakıldık. Allah’ın emirlerini çiğnemenin korkunç sonuçları, itaatten kaynaklanan bereketin karşısında yer almaktadır. Bunlardan birine katlanmaya, ya da diğerinin tadını çıkarmaya kendimiz karar vermeliyiz.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 676.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Bu öyküleri okurken açıkça görüyoruz ki, bu insanların birçoğu en baştan Allah’a bağlı olmadıkları için kendilerine putperest kadınları eş olarak seçmişlerdi. Bu nedenle Ezra onları kendi hallerine bırakmak yerine, değişmeleri umuduyla onları azarlayarak düzeltmeye çalışıyor. Peki her şeye rağmen gerçekten değiştiler mi? Davranışlarını değiştirerek içten de değiştiler mi? Allah’a olan bağlılıkları gerçekten büyüdü mü? Birçoklarının aslında değişmediğine dair elimizde hangi kanıtlar var? Onların hatalarından, yüreğin gerçekten değişmesinin ne kadar önemli olduğuna dair ne öğrenebiliriz?
- ❷ Kilisemiz içinde, akıllıca olmayan evlilikleri yüzünden sorunlarla mücadele ediyor olabilecek kişilere yardım etmemizin yolları neler?
- ❸ Allah’ın ilkeleri sonsuz ve mutlak olsa da, kültürler çok çeşitlidir. Allah’ın ilkelerini kendi hayatlarımıza ve durumlarımıza uygulamaya çalışırken neden her zaman bu farklılıkları aklımızda tutmalıyız?

Allah'ın Matematiği

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Dalgalı sarı saçları ile soylu bir Güney Afrikalı olan Jannie Bekker, yanında 2 milyon dolarla ve çok önemli olan Güneydoğu Asya'da Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin ilk "kent etki merkezini" kurma işiyle, Vietnam'ın başkentinde görevlendirildi.

Ancak Bekker Hanoi'de uygun bir yer bulmak konusunda zorlandı. Boş arsa ücretleri 2 milyon dolardan başlıyor, çoğunlukla 3 milyon ve 4 milyon civarına çıkıyordu.

Bekker Hanoi'den başkanın özel asistanı olarak görev yaptığı Adventist Kilisesi Güneydoğu Asya Birlik Hizmeti'nin Singapur'daki merkezine sık sık gidip gelirken dua ediyordu.

"Vietnam'a kaç kez gittiğimi unuttum" dedi Bekker. "Muhtemelen 15 ya da 20 civarındadır."

Adventist Kilisesi başkanı Ted N. C. Wilson 2014 yılında Hanoi halkına hizmet etmek için bir toplum merkezi kurulması isteğinde bulununca Bekker bu göreve atandı. Ho Şi Minh Kenti'ni ziyaret edip buradaki dönüm noktası olan müjdeleme toplantılarına önderlik eden Wilson, Güney Asya-Pasifik Bölümü ile Güneydoğu Asya Birlik Hizmeti'nin katkılarına denk bir bağışı da kendi yapacağı sözüyle, ihtiyaç duyulan miktar için bağış toplanmasına yardım vaadinde bulundu. Sonunda, Adventist dünya kilisesi 1 milyon dolar, bölüm ve birlik de 500.000'er dolar verdiler.

Ama Bekker uygun bir arsa bulamıyordu. İncelediği yerler ya çok pahalıydı ya da kötü yerdediler. Ümit vadeden bir pazarlık da suya düştü.

Daha sonra, bir arkadaşının arkadaşı onu arsası olan ve üstüne yedi katlı bir bina inşa eden bir müteahhitle tanıştırdı. Müteahhit her şey için sadece 1,8 milyon dolar istiyordu. Bekker orayı görür görmez mükemmel yeri bulduğunu anladı.

Bürokrasi ve diğer engeller alımı aylarca geciktirdi. Başka bir alıcı bu bölgeyi öğrendi ve daha yüksek ücret teklifinde bulundu. Bekker dua etmeye devam etti, ardından müteahhit yeni gelen teklifi Adventistler'in planının emlak sahiplerini zengin etmek değil topluma yardım etmek olduğunu söyleyerek geri çevirdi.

22 Mayıs 2018'de Wilson ve diğer kilise önderleri içinde kitabevi, sağlıklı gıda mağazası, yabancı dil okulu, müzik okulu, sağlık merkezi, ADRA'nın Vietnam merkezi ve iki cemaatin toplanabileceği toplantı salonları olan yedi katlı binanın açılışını yaparken, Bekker mutluluktan havaya uçuyordu.

"Allah tahmin edebileceğimden çok daha mucizevi bir şekilde araya girdi" dedi Bekker. "Bize dualarımızda istediğimizden daha fazlasını verdi. Bütün şerefi ve yüceliği O'na veriyoruz."

İsrail'deki Önderler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 1Kr. 12:1–16; Elç. 15:7–11; Yu. 11:46–53; Neb. 4:7–23; Ezra 8:21–23, 31, 32.

HATIRLAMA METNİ: “Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlamışlardı” (Nehemya 8:12).

Hem Ezra hem de Nehemya, Allah'a ve Rabb'in kendilerini çağırdığı görevleri yerine getirmeye adanmış büyük önderlere örnektir. Allah'a olan sevgileri, içlerinde sadık birer hizmetkâr olma isteği uyandırdı. Aslında onların sadakatleri çalışmamızın en önemli parçasıydı.

Bu hafta Ezra ve Nehemya'nın örnekleri de dahil olmak üzere, Kutsal Kitap'taki önderlik örneklerine bakacağız. Bunlar elbette geniş kapsamlı dersler değil, çünkü üzerinde durulabilecek bir çok örnek daha mevcut. Fakat seçtiklerimiz her okuyucu için bilinmesi gerekli örnekler. Hayatının bu döneminde sen kendini önder olarak görmüyor olabilirsin, fakat hepimiz birileri üzerinde etki sahibiyiz; dolayısıyla dersler herkes için geçerli.

Bu önderlerin öykülerinin merkezinde Allah'ın Sözü var. Söz onların düşünme biçimlerini ve yaşamlarını dönüştürdü ve uyanış ile yeniden yapılanma için büyük bir çalışmayı mümkün kıldı. Onlar Allah'ın Sözü'ne ve bunda buldukları O'nun talimatlarına tamamen borçluydular. Aynı şekilde, kim olursak ya da hangi görevde olursak olalım, Yedinci Gün Adventist Hristiyanlar olarak Allah'ın Sözü'nü yaşam tarzımızın merkezinde tutmalıyız.

*28 Aralık Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Önderlerin Etkisi

Kutsal Kitap boyunca, hem iyi hem de kötü, hatta bazen ikisinin karışımı sayılabilecek önderlik örnekleri bulabiliriz. Kötü önderler zaman zaman iyi işler yaptılar, aynı şekilde iyi önderler de zaman zaman kötü şeyler yaptılar. Sonuçta tüm önderler de insan ve bu yüzden hem iyiyi hem kötüyü, hem doğruyu hem yanlış yapma kapasitesine sahipler. Bu gerçekliği kendi hayatında kim tecrübe etmemiştir ki?

Sorun şu ki, bir önder olduğunuzda, iyi ya da kötü yönde etkiniz de büyük oluyor. Evinizde, işyerinizde, ya da varlığımızın hissedildiği herhangi yerde olumsuz bir etkiye yol açmak yeterince kötü. Fakat, ruhsal olsun, siyasi olsun, veya her ikisi birden olsun, önderlik konumunda olduğunuzda etkiniz çok daha büyük oluyor. O halde, her ne sifata sahip olursanız olun ama özellikle de önderlik ediyorsanız, Kutsal Yazı'nın ilkelerini ve öğretilerini yansıtmanız ne kadar önemli.

Aşağıdaki ayetleri incele. Burada ne tür önderlik örnekleri görüyoruz? İyiyse, neden iyi olduğunu açıkla. Kötüyse, neden kötü olduğunu açıkla.

Rehavam (1. Krallar 12:1–16) _____

Petrus (Elçilerin İşleri 15:7–11) _____

Yoşiya (2. Krallar 23:1–10) _____

Debora (Hakimler 4:1–16) _____

Ahav (1. Krallar 21:1–16) _____

Sadece yüzeysel bilgi olsa da, bu öykülerden iyi önderliği sağlayan ve kötü önderliğe yol açan şeylerin neler olduğuna dair hangi dersleri çıkartabiliriz ve her ne görevde olursak olalım öğrendiğimiz bu dersleri kendimize nasıl uygulayabiliriz?

Rabb'in Gözünde Kötü

Aşağıdaki ayetleri incele. Bu önderler ve yönettikleri halklar üzerindeki etkileriyle ilgili bize ne anlatıyorlar?

1. Krallar 15:26, 34 _____

2. Krallar 13:1-3 _____

Yuhanna 11:46-53 _____

Herhangi bir önderlik konumunda olan pek çoğumuz için, önderliğimizin insanları ruhsal olarak aşağı ya da yukarı çekme potansiyeline sahip olduğunu bilmek çarpıcı bir düşünce. Buradaki tüm örneklerde de, önderlerin etkisi yıkıcı bir biçimde olumsuzdu.

Daha hususi biçimde, bizim kişiliğimiz ve Mesih'e olan bağlılığımız, etki-leşim içinde olduğumuz kişiler için fark yaratır. Ruhsal önderler başkalarını etkilerler, kendileri Allah'ı arıyorlarsa Allah'a doğru, aramıyorlarsa kötülüğe doğru.

Bugün gördüklerimizin tersine, Ezra ve Nehemya'nın Allah'la güçlü bir ilişki kurmuş oldukları gerçeği inkâr edilemez. Ezra ve Nehemya'yla ilgili olarak bu kitapçıklarda kaydedilmiş olan dua ve oruç miktarı, Kutsal Kitap'ta geçen diğer önderlerin dua ve oruçlarının ötesindedir. Her şey mükemmel olmasa bile, ulus onların önderliğinde Allah'la yürüyordu. Hayattaki yönleri Allah'a doğruydü. Öte yandan, Ezra ve Nehemya'nın etkilerinin tesir edemediği ya da değiştiremediği kişilerin olması, sonuç olarak bizim için fark yaratacak olanın başka bir kimsenin imanı değil, kendi imanımız olduğu gerçeğini ispatlamaktadır. Sonuçta, İsa'yı canlı görme şansına sahip olmuş, O'nun vaazını dinlemiş, hatta O'nun mucizelerine tanık olmuş ya da duymuş, fakat yine de sonuç olarak O'nu reddetmiş kişilere bakın. Evet, hayattaki durumumuz ne olursa olsun bizim oynayacak bir rolümüz var ve iyi ya da kötü etkide bulunmak bizim elimizde. Fakat sonunda herkes Allah'ın karşısında kendisi hesap verecek.

Kendi etki alanındaki insanlar hakkında düşün. Bıraktığın etkiyi hangi şekillerde geliştirebilirsin?

Cesaret ve Güçlendirme

Nehemya 4:7–23 ayetlerini oku. Nehemya hangi şekillerde cesaret gösterdi? Ona bu cesareti veren nedir?

Nehemya, Yahudilerin gözlerini korkutmaya çalışan düşmanlarına karşı çıktı. Nehemya halkı çatışmaya hazırlamaya önyak olarak karşılık verdi. Nehemya “Tanrım, her şeyin üstesinden Sen gel” demedi. Aksine, insanların kendi üzerlerine düşeni yapmalarını sağladı. Bir yandan surları inşa etmeye çalışırken, kılıç ve diğer silahları kuşandılar. Nehemya önderliğindeki Yahudiler korkup sinmediler, aksine kendilerini savunmak için cesaretle silah kuşandılar. Nehemya insanları yüreklendirdi, onlara inandı, onlarla çalıştı ve onlara harekete geçme sorumluluğu verdi. Sorumlulukları insanlara dağıtırken, işi yapmaları için onları güçlendirdi. Fakat Nehemya insanlara ne yapacaklarını söyledikten sonra gidip odasında saklanmadı. Onların yanında durdu ve yapılması gereken zor işi üstlendi.

Kutsal Kitap’ta Allah’ın insanlara bekleyip Kendisinin savaşmasına tanıklık etmelerini söylediği zamanlar vardır, başka bir çok olayda da Allah “Harekete geçmeye hazır olun, Ben size zafer kazandıracam” demiştir. Allah’ın kurtuluşunu ve bereketlerini görmek istiyorsak, biz de üzerimize düşeni yapmalıyız.

“Düşmanlarının Nehemya’yı etki altına alamamalarının nedeni, Allah’ın işine sıkı sıkıya bağlı oluşunda ve aynı şekilde Allah’a sıkı sıkıya itimat etmesinde yatıyordu. Tembel can ayartıya kolaylıkla av olur; ancak asil bir hedefi, sürükleyici bir amacı olan yaşamda, kötülük dayanak bulamayacaktır. Sürekli olarak ilerleyen kişinin imanı zayıflamaz; zira yukarıda, aşağıda ve bunların ötesinde, Kendi iyi tasarısını gerçekleştirmek için her şeyi düzenleyen Sınırsız Sevgi’yi fark eder. Allah’ın gerçek hizmetkârları boşa çıkmayacak bir kararlılıkla çalışırlar, çünkü sürekli olarak lütuf tahtına bağımlıdırlar.”— Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 660.

Sonuç olarak, Nehemya Allah’ın gerçekliğine ve gücüne dair anlayışından cesaret aldı. Yine de, görmüş olduğumuz gibi, Allah’a dair bilgisi sayesinde imanına uygun şekilde davrandı.

Bağlamı farklı olsa da, Nehemya’da gördüğümüz şey aşağıdaki ayeti ne şekilde yansıtıyor: “Ama biri şöyle diyebilir: ‘Senin imanın var, benimse eylemlerim.’ Eylemlerin olmadan sen bana imanımı göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim” (Yak. 2:18)?

Gaye ve Tutku

Aşağıdaki ayetler Ezra ve Nehemya'nın hayatlarının itici gücü hakkında bize ne öğretiyor? (*Neb. 2:1–10, Ezra 7:8–10*).

Ezra ve Nehemya tüm yaptıklarında Allah'ın isteğinin O'nun halkının hayatlarında gerçekleştiğini görmeye çalışıyorlardı. Evet, halk işleri berbat etmişti; evet, bunun için cezalandırılmışlardı. Fakat Allah, yenilenme vaatlerine sadık kalarak, halkının Vaat Edilen Ülke'ye dönmek için yolunu açmıştı ve sadık kalırlarsa onlar için koyduğu hedefleri yerine getirecekti. Rab, bilgeliğiyle, aynı nesiller önce Musa'yı özel bir görev için seçmiş olduğu gibi, bir nebze Musa'ya benzeyen bu iki çok adanmış adamı, yenilenmede en önemli görevi üstlenmelerini diye seçmişti.

Bu iki adam gibi büyük önderlerin hedefleri olur. Tüm eylemlerine yön veren bir yaşam gayesine sahiptirler. Ezra'nın da Nehemya'nın da yaşamlarında gayeleri olduğu söylenebilir. Onların Allah'ın halkını görmek istedikleri yere dair vizyonları vardı ve hedefe ulaşmak için her şeyi kullandılar.

Ezra bunu Kutsal Yazılar'ı çalışıp insanlara Söz'ü öğretmek için yaptı. Nehemya doğru olanı yapmaları ve Allah'ı cesaretle savunmaları için insanları yürekletirdi. İki adam da yenilenmiş bir Yerusolim görmek istiyordu, fakat istedikleri yenilenme sadece maddesel değildi. Kentte yaşayanların ruhsal hayatlarında da bir uyanış ve yeniden yapılanma görmek istiyorlardı. İşte bu nedenle halkı düzelttiler, azarladılar ve bazen de belirli bir eylem planı dahilinde hareket etmelerini istediler. Büyük önderler sıradan ve vasat olandan daha büyük bir şeye inanırlar. Ezra ve Nehemya, seven, kudretli, mucizeler yaratabilen bir Allah'a inanıyorlardı; ve herkesin O'nunla derinden bağlantılı olmasını istiyorlardı.

Nehemya kitapçığının ilk bölümünden başlayarak, okuyucu Nehemya'nın gayesine olan adanmışlığı ve halkının kötü durumu karşısında yaşadığı sıkıntıdan etkileniyor. Birinci bölümde, Yahuda'daki İsraililerin yaşadığı zorlukları öğrendiğinde ağlıyor. Dizüstü çöküp Allah'ın ondan istediği her şeyi yapacağına yemin ediyor. Nehemya dünyada bir değişim gerçekleştirme fikrinin motivasyonu ile hareket ediyor gibi görünüyor. O bir eylem adamıydı, Allah için eyleme geçiyordu. Değişimi, en yüksek maaşa ya da mevkiye ulaşarak değil, (Pers krallığında her ikisine de zaten sahipti), attığı her adımda düşmanlıkla karşılaşacağı, pek müreffeh bir ulus olmayan Yahuda'ya giderek gerçekleştirmeyi seçti. Karşısındaki engellere rağmen, imanla adım attı.

Alçakgönüllülük ve Sabır

Ezra 8:21–23, 31, 32 ayetlerini oku. Ezra'nın kralla konuşmama kararı sence akılsızlık mı yoksa cesaret mi? Ezra ve halk ne şekilde alçakgönüllülük gösterdi?

Bir zaman sonra, Nehemya korunma için kralın maiyetini kabul etti. Fakat Ezra'nın durumunda, Ezra kraldan herhangi bir şey istemezlerse Allah'ın Kendisini en iyi şekilde göstereceğine inanıyordu. Bu yüzden zarar görmeden Yahuda'ya varmayı başardıklarında, bunu kendi Tanrı'larına bağladılar. Belki de bazı durumlarda diğer insanlara gereğinden fazla dayanıyor ve Allah'ın Kendisini göstermesine yeterince izin vermiyoruz. Ezra içinde buldukları durumda işi Allah'ın yapmasına izin verdi ve krala Allah'ın gerçekten de kudretli bir Tanrı olduğunu kanıtlamış oldu.

Fakat Ezra haddini aşarak hareket etmedi. Halkı bir araya topladı ve içinde buldukları durum için oruç tutup dua ettiler. Allah'la ciddi bir zaman geçirmeden yolculuklarına başlamadılar. Alçakgönüllülükle Allah'ın karşısına gelip, O'nun korumasının gücünün bir işareti olmasını istediler, Allah da onlara cevap verdi.

Nehemya 5:14–19 ayetlerini oku. Nehemya ne şekilde alçakgönüllülük gösterdi?

Gerçek önderler kendilerini alçaltmaya ve hizmetkârlık etmeye istekli olmalıdırlar. Yetkin önderler itibar kazanmak için “unvana” ihtiyaç duymazlar. Nehemya kapılarını açık tuttu ve cömertçe insanlara verdi. Allah'a olan imanını gösterdi ve onun Allah'a olan muazzam adanmışlığı insanlar için örnek teşkil etti. Güçlü bir kişiliğe ve mantıklı bir mizaca sahipti, fakat kendisini herhangi kimseden üstün görmedi. Yaşadığı dönemde Yahudi ulusun en yüksek mevkisine sahipti, fakat yine de cömertti. Bu şekilde, önderlik etmenin en iyi yolunun başkalarına hizmet etmek olduğunu bize öğreten İsa'nın yaşamını ve öğretilerini yansıtıyordu. İsa öyle yaptı, her ne konumda olursak olalım biz de aynı şekilde yapmalıyız.

“İsa oturup Onikiler'i yanına çağırıldı. Onlara şöyle dedi: ‘Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.’ (Markos 9:35). İsa'nın buradaki sözleri Allah'ın gözünde gerçek bir önder olmanın ne anlama geldiğine dair bize ne öğretiyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam* kitabında “Dua Etme Ayrıcalığı” (s. 60–68) bölümünü oku.

“Sürgünden dönenlerin Zerubbabil, Ezra ve Nehemya önderliğinde yürüttüğü onarım ve yenileme işi, bu dünyanın tarihinin kapanış sahnelerinde gerçekleştirilecek olan ruhsal onarım işini resmetmektedir. İsrail’in bakiyesi, düşmanlarının verdiği hasara uğramış, zayıf bir halktı; ancak onlar aracılığıyla Allah, Kendisine ve yasasına dair bilgiyi yeryüzünde korumayı amaçlıyordu. Onlar gerçek ibadetin gözeticileri, kutsal öğütlerin korucularıydılar. Tapınağı ve Yeruşalim surlarını yeniden inşa ederken yaşadıkları tecrübeler çok çeşitliydi; göğüslemek zorunda kaldıkları düşmanlık çok güçlüydü. Bu işte önderlerin taşıdığı yükler ağırdı; fakat bu adamlar sarsılmaz bir güvenle, alçakgönüllü bir ruhla ve Allah’a sıkı bir bağlılıkla, O’nun Kendi gerçeğini muzaffer kılacağına inanarak, yollarına devam ettiler. Kral Hizkiya gibi, Nehemya da ‘Rabb’e çok bağlıydı, O’nun yolundan ayrılmadı, Rabb’in... buyrukları[nı] yerine getirdi. Rab onunla birlikteydi.’ 2. Krallar 18:6, 7.”— Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 677.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Önderlerimize destek olmak için neden Allah’ın önünde yapabileceğimiz her şeyi yapmalıyız?
- ❷ Hizmet eden önderlik tarzı neden çok zor, zahmetli, fakat aynı zamanda da ödüllendirici? Hristiyan bir önderin aynı zamanda bir hizmetkâr olması neden çok önemli?
- ❸ Nehemya, kitapçığın başında, sonunda, ve ikisinin arasında dua ediyordu. Ezra da Nehemya da dua adamlarıydı. Ezra ve Nehemya kitapçıklarında “dua” kelimesinin kaç yerde geçtiğini dikkatle say. Bu önderler durmadan dua ediyorlardı. Bu kendi dua hayatımız hakkında bize ne söylemeli?
- ❹ “RABB’e çok bağlıydı, O’nun yolundan ayrılmadı, Rabb’in Musa’ya vermiş olduğu buyrukları yerine getirdi” (2. Krallar 18:6). “Rabb’e çok bağlı” nasıl olunur? Bunun anlamı nedir? Rabb’e bağlı kalmak ile O’nun emirlerini tutmak arasında ne ilişki var?

Büyük Resmi Görmek

Andrew McClesney

Beş kişilik bir aile neredeyse her gün Güney Sudan'ın başkenti Juba'daki Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin yerleşkesine yiyecek istemek için geliyordu.

Yerleşkedeki Muniki Yedinci Gün Adventist Kliniği'ni işleten müjdecî doktor Peter Fenoy, ailenin davranışlarını garipsedi.

Kendi kendine “Bu insanların sorunu ne?” diye sordu. “Niye her gün yiyecek için geliyorlar? Bu insanlar kendi başlarına hiçbir şey yapamıyorlar mı?”

Cevapları arayan Peter, bir gün bu ailenin yakınlardaki evine gitti. Gördüğü manzara onu şaşkına çevirdi. Anne, baba, iki kızları ve bir oğulları sırayla yemek yiyorlardı. Baba ve oğul bir gün yemek yiyordu, ardından anneleri ve iki kız ertesi gün yemek yiyordu.

Arjantinli olan Peter merkeze geri döndü ve bunu eski Sovyetler Birliği bölgesi olan Güney Osetyalı karısı Nataşa'yla paylaştı.

“Biz sadece elimizdeki işe, yani tıbbî çalışmaya odaklanıyoruz ve çevremizdeki başka şeylere ihtiyacı olan insanları unutuyoruz” dedi ona. “Tıbbî çalışma iyi bir şey, ama toplumun başka şeylere ihtiyacı var: temiz su, yiyecek, sinek telleri ve su taşımak için kaplar.”

Peter, dua ettikten sonra Adventist Geliştirme ve Yardım Kurumu'nun (ADRA) ABD'deki genel merkezine 150.000 dolarlık bir teklif yazma kararı aldı. Daha önce hiçbir proje teklifinde bulunmamıştı, yine de ADRA teklifi kabul etti ve bütçesini karıştırdı. Kısa süre sonra, Muniki Yedinci Gün Adventist Kliniği artık ADRA Juba Projesi olarak anılmaya başladı. Yıl 2005'ti, bölgenin kanayan yarası olan silahlı çatışmanın bir barış antlaşmasıyla sona ermesinden birkaç ay öncesiydi.

Küçük klinik kısa sürede hizmetlerini de genişletti. Artık gıda ve başka eşyalar sunuyor, su temizliği sağlıyor ve acil destek hizmeti veriyordu. Tek bir yıl içinde projeye ayrılan bütçe 150.000 dolardan 2 milyon dolara fırladı.

Peter “Çok şaşırmıştım” dedi. “İnsanlara odaklanıp ihtiyaçlarını karşılamaya çalışmak, başkalarına da yardım sağlayan projelere önyak olabiliyordu.”

Peter'in hayatı ciddi anlamda değişti. ADRA onu uluslararası gelişimde master derecesi alması için ABD'nin Michigan eyaletindeki Andrews Üniversitesi'ne gönderdi. Ardından, ADRA, Danimarka Mültecî Konseyi, World Vision ve UNICEF dahil olmak üzere birçok yardım kuruluşunda, Ürdün, Lübnan, Bolivya, Güney Osetya ve Rusya'nın Çeçenistan Cumhuriyeti gibi ülkelerde görev aldı.

Fakat her şey küçücük bir adımla başladı: bir ailenin neden her gün yemek istediğini anlama arzusu.

39 yaşındaki Peter, kendi mezun olduğu ve dünyanın çeşitli bölgelerine onun gibi müjdeciler gönderen River Plate Adventist Üniversitesi'ndeki bir röportajda “Bundan önce hayatım sadece sağlık üzerine kuruluydu. Hayatta muayene odasının ötesinde bir şeyler olduğunun henüz farkında değildim” dedi.

Peter (solda) “Sadece ne yaptığınıza ve ne yapmanın gerektiğine odaklanmayın” dedi. “İnsanların gerçekten neye ihtiyacı olduğunu anlamaya çalışın; işte o zaman daha iyi ve daha Mesih'e yaraşır bir çözüm sunabilirsiniz.”